

CANTUS PASSIONIS

DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI SECUNDUM MATTHÆUM,

MARCUM, LUCAM ET JOANNEM

N° 10 (II)

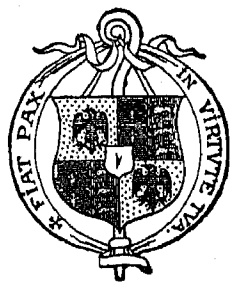

CHRISTUS

CANTUS PASSIONIS

DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI SECUNDUM MATTHÆUM,
MARCUM, LUCAM ET JOANNEM

EX EDITIONE VATICANA ADAMUSSIM EXCERPTUS
ET RHYTHMICIS SIGNIS A SOLESMENSIBUS MONACHIS
DILIGENTER ORNATUS

TYPIS SOCIETATIS S. JOANNIS EVANGELISTÆ

DESCLÉE ET SOCII

S. Sedis Apostolicæ et Sacrorum Rituum Congregationis Typographi

PARISIIS, TORNACI, ROMÆ, NEO-EBORACI

1953

Concordat cum editione authentica originali.

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 26 Novembris 1953.

✠ JULIUS LECOUVET, Vic. Gen.

Omnia jura vindicabimus tam in universam nostram excogitandi sribendique rhythmī rationem quam in carmina quæ non inveniuntur in vaticana editione sed ex Solesmensibus libris excerpta sunt.

DESCLÉE ET SOCI

Copyright 1929 by DESCLÉE & Co., Paris.

PRÆNOTANDA

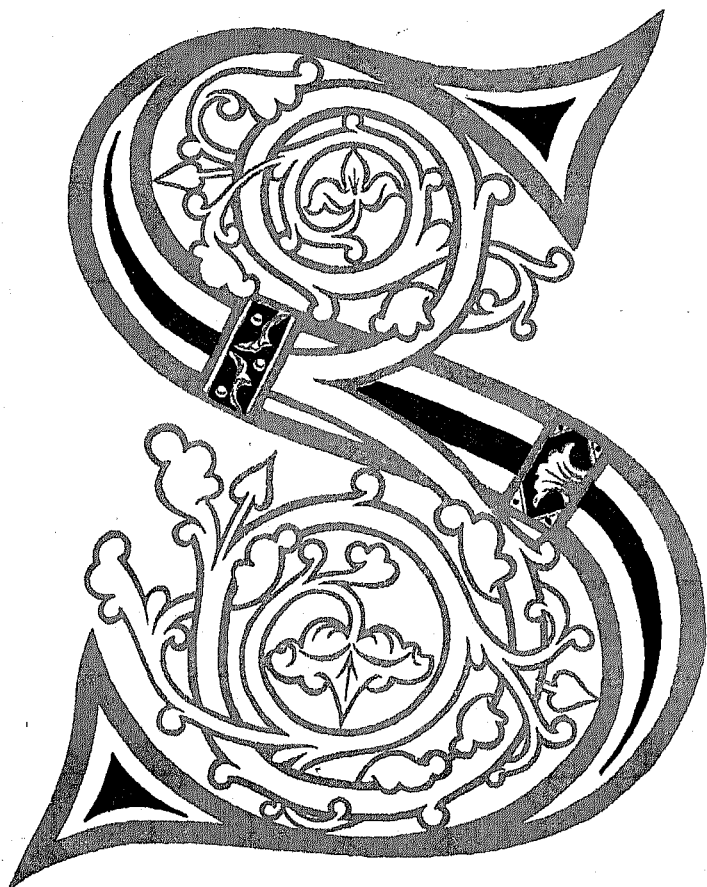
(E Rubricis Missalis Romani)

Passio Domini incipitur absolute : non dicitur **Munda cor meum**, non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum : non dicitur **Dóminus vobíscum**, nec respondetur **Glória tibi, Dómine** : et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat **Pássio Dómini nostri**, non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

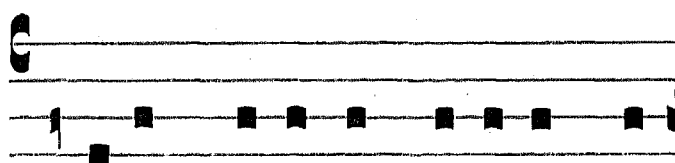

DOMINICA IN PALMIS

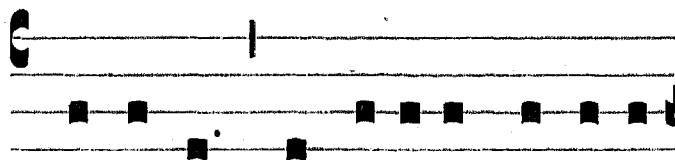
Passio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Mattháeum. In illo témpore :
Dixit Jesus discipulis suis :

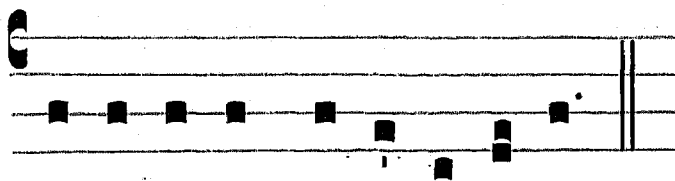
(1)

CITIS qui- a post bí-du- um Pa-

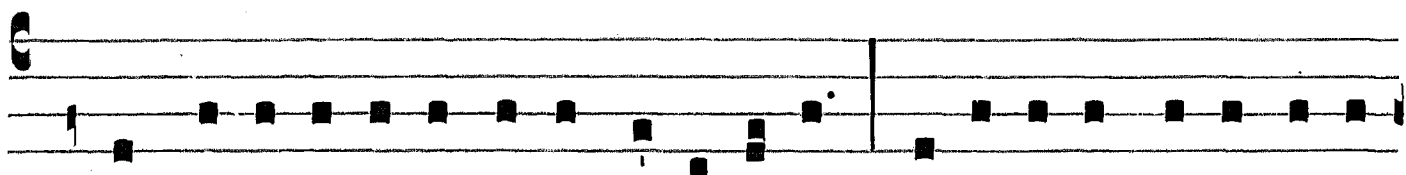
scha fi- et, et Fí- li- us hó-mi- nis

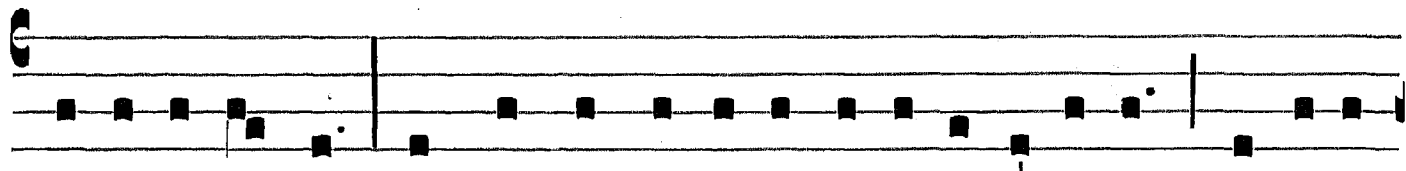
tra-dé- tur ut cru- ci- fi- gá- tur?

C. Tunc congregáti sunt príncipes sacerdotum, et senióres pópuli in átrium príncipis sacerdotum, qui dicebátur Cáiphás : et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem : S. Non in die festo, ne forte tumúltus fieret in pópulo. C. Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes : S. Ut quid perditio hæc? pótuit enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. C. Sciens autem Jesus, aít illis :

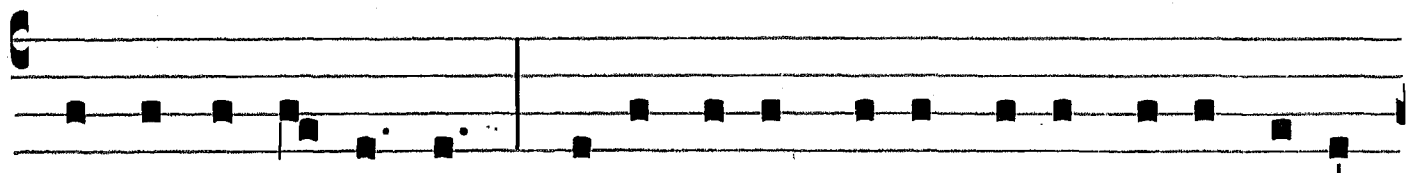
(1) Notula ista quæ « custos » dicitur, post clavem posita est. ut singuli cantores facilius tonum convenientem invenire possint.

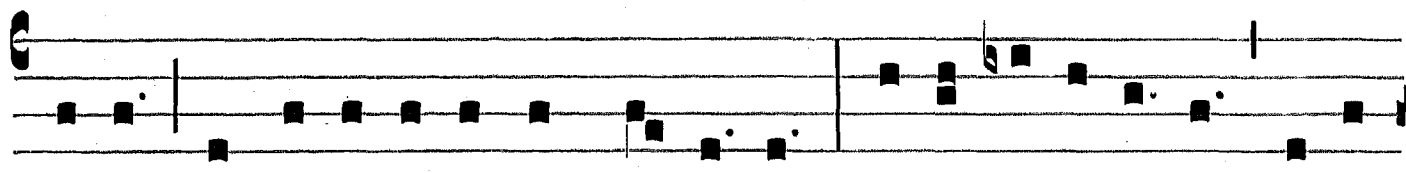
* Quid mo- lé- sti e- stis hu- ic mu- lí- e- ri? o- pus e- nim ho- num o- pe-

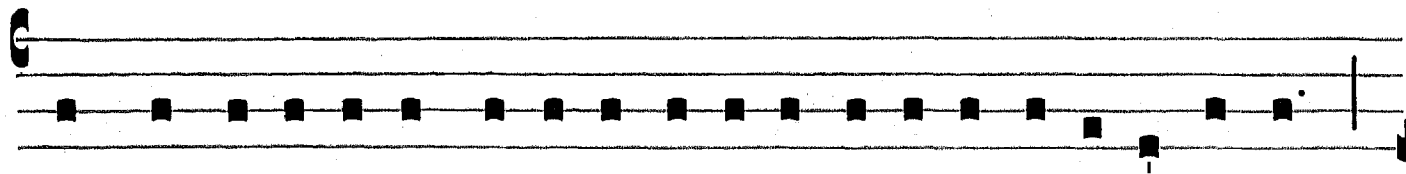
rá- ta est in me. Nam semper páu- pe- res ha- bé- tis vo- bís- cum : me autem

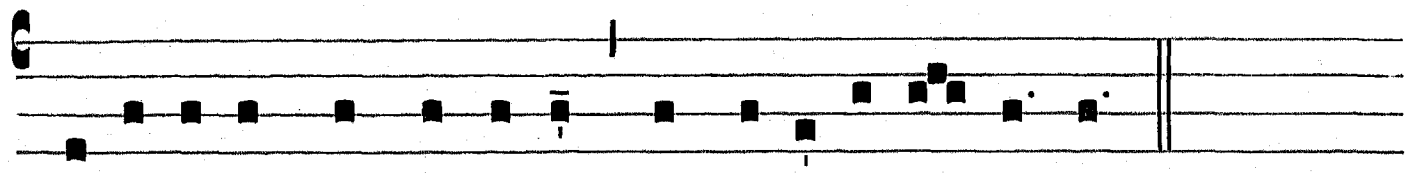
non semper ha- bé- tis. Mit- tens e- nim hęc unguéntum hoc in corpus

me- um, ad se- pe- li- éndum me fe- cit. Amen di- co vo- bis, u- bi-

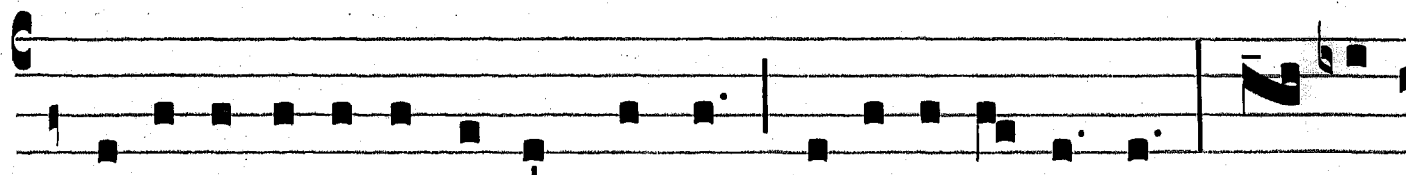

cúmque præ- di- cá- tum fú- e- rit hoc E- vangé- li- um in to- to mundo,

di- cé- tur et quod hęc fe- cit in memó- ri- am e- jus.

C. Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait illis : S. Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C. At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet. Prima autem die azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : S. Ubi vis parémus tibi comédere pascha? C. At Jesus dixit :

* I- te in ci- vi- tá- tem ad quemdam, et dí- ci- te e- i : Ma- gí-

ster di- cit : Tempus me- um pro-pe est, a-pud te fá- ci- o pascha cum
 di- scí- pu- lis me- is.

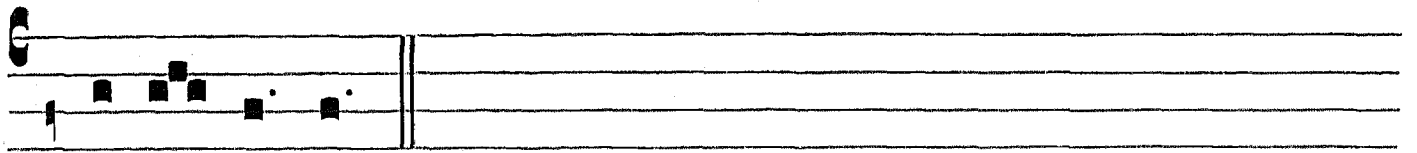
C. Et fecérunt discípuli, sicut constituit illis Jesus, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit :

* Amen di- co vo- bis, qui- a u- nus vestrum me tra- di- tú- rus est.

C. Et contristáti valde, coepérunt sínguli dícere : S. Numquid ego sum, Dómine? C. At ipse respóndens, ait :

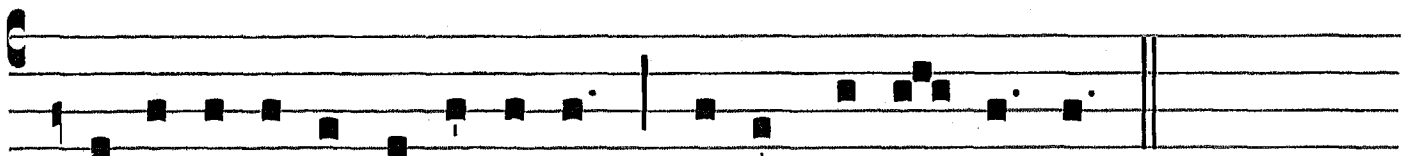
* Qui in- tíguit me- cum ma- num in pa- rópsi- de, hic me tra- det. Fí-
 li- us qui- dem hó- mi- nis va- dit, sic- ut scriptum est de il- lo : væ
 au- tem hó- mi- ni il- li, per quem Fí- li- us hó- mi- nis tra- dé- tur :
 bo- num e- rat e- i, si na- tus non fu- ís- set homo il- le.

C. Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit : S. Numquid ego sum, Rabbi? C. Ait illi :

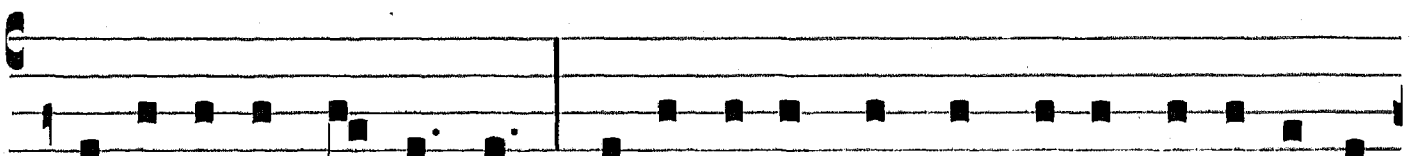
* Tu di- xí- sti.

C. Cœnántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis, et ait :

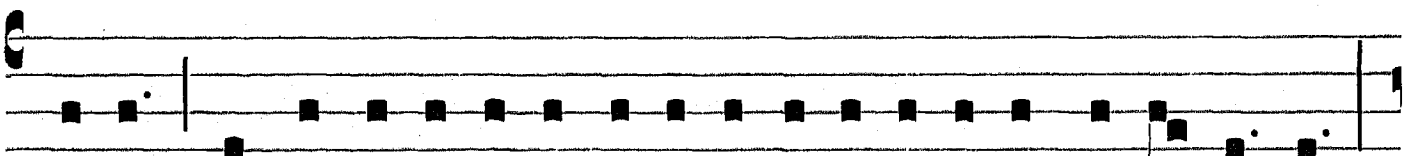

* Accí- pi- te, et comé- di- te : hoc est corpus me- um.

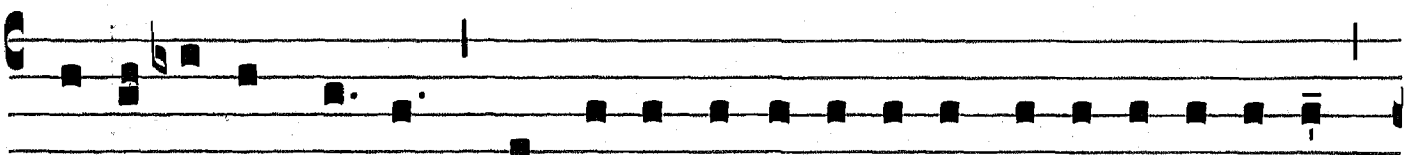
C. Et accípiens cálicem, grátias egit : et dedit illis, dicens :

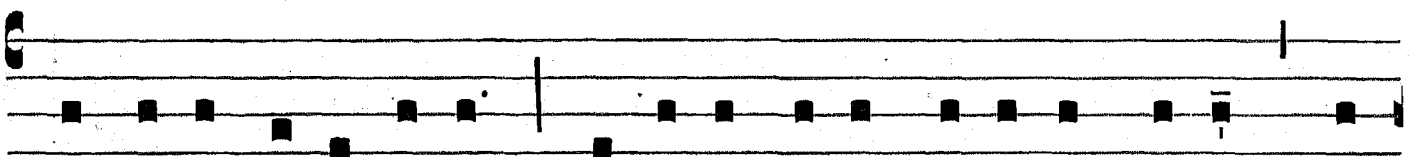
* Bí- bi- te ex hoc omnes. Hic est e- nim sanguis me- us no- vi te- sta-

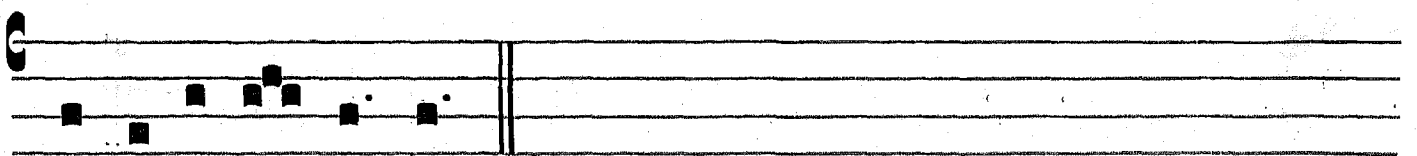
mén- ti, qui pro mul- tis ef- fundé- tur in re- mis- si- ó- nem pecca- tó- rum.

Di- co au- tem vo- bis : non bi- bam á- mo- do de hoc ge- ní- mi- ne vi- tis,

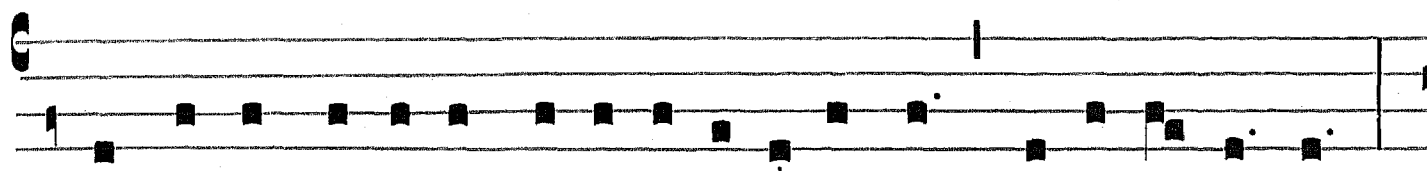

usque in di- em il- lum, cum il- lud bi- bam vo- bís- cum no- vum in

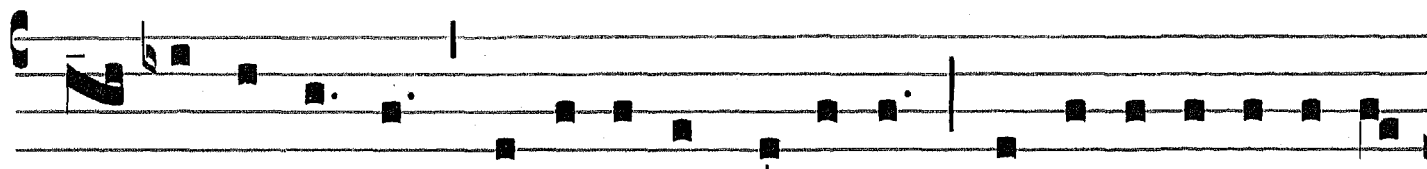

regno Pa- tris me- i.

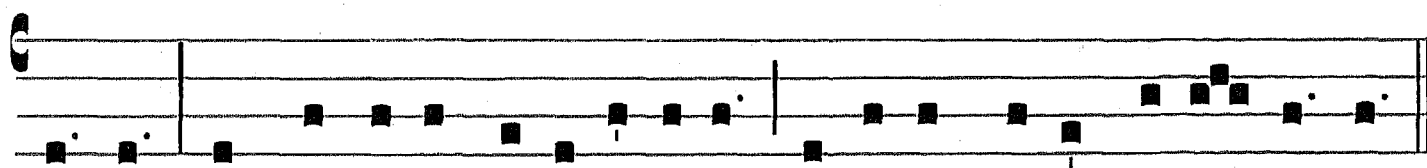
C. Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus :

* Omnes vos scánda- lum pa- ti- é-mi- ni in me, in i- sta no- cte.

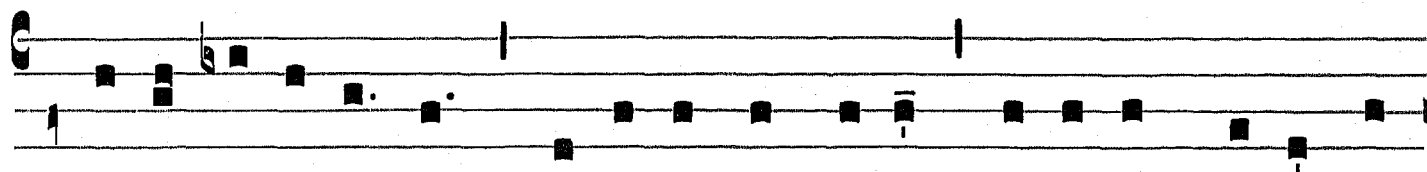

Scri- ptum est e- nim : Percú- ti- am pastó- rem, et dispergéntur o- ves

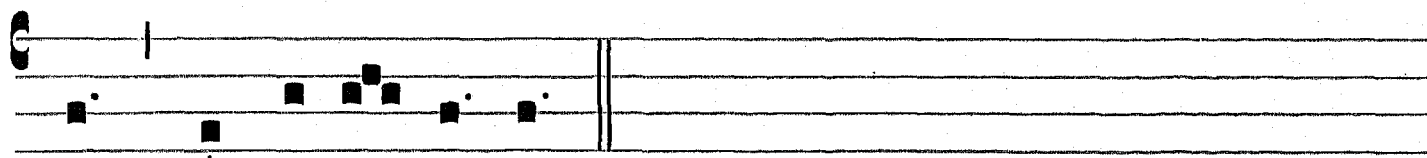

gre- gis. Postquam autem re- surre- xe- ro, præ- cé- dam vos in Ga- li- lée- am.

C. Respóndens autem Petrus, ait illi : S. Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. C. Ait illi Jesus :

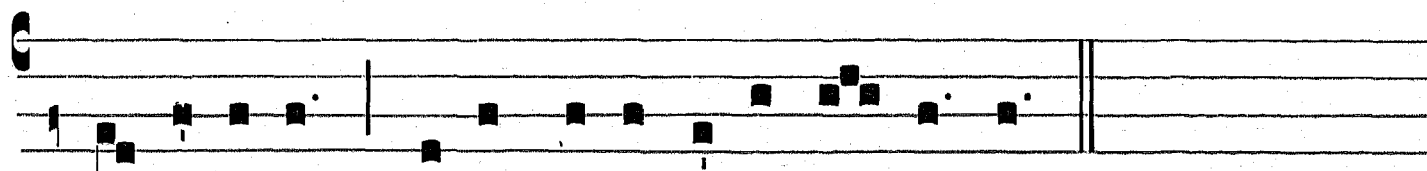

* Amen di- co ti- bi, qui- a in hac nocte, ántequam gal- lus can-

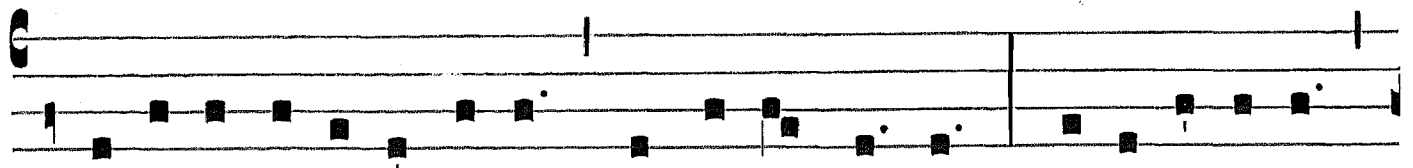
tet, ter me ne- gá- bis.

C. Ait illi Petrus : S. Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. C. Simíliter et omnes discípu- li dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discípu- lis suis :

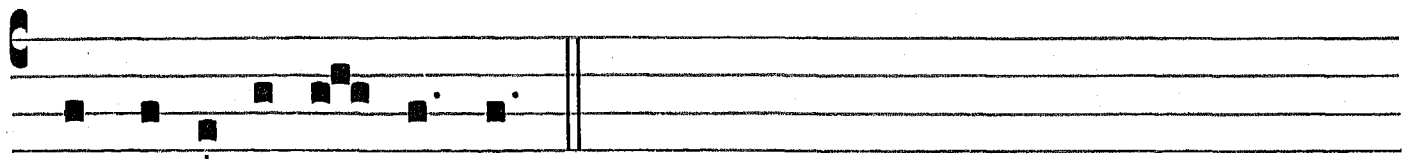

* Se- dé- te hic do- nec va- dam il- luc, et o- rem.

C. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse. Tunc ait illis :

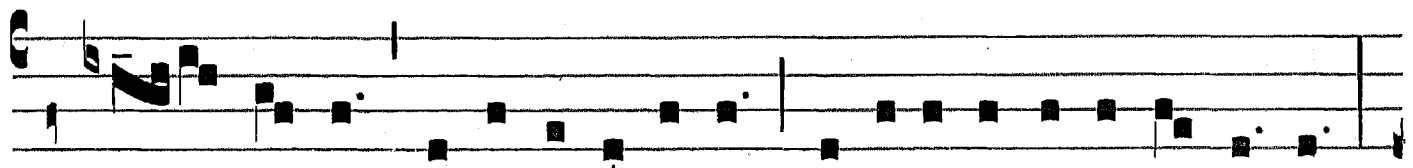

✠ Tri-stis est á-ni-ma me- a   usque ad mor- tem : su-sti-né- te hic.

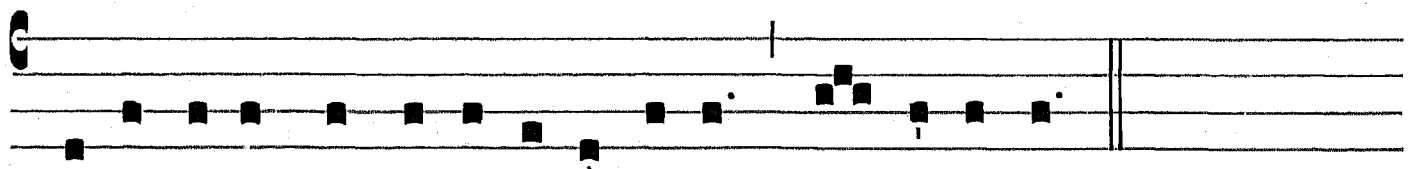

et vi- gi- lá- te me- cum.

C. Et progressus pusillum, prócidit in faciém suam, orans, et dicens :

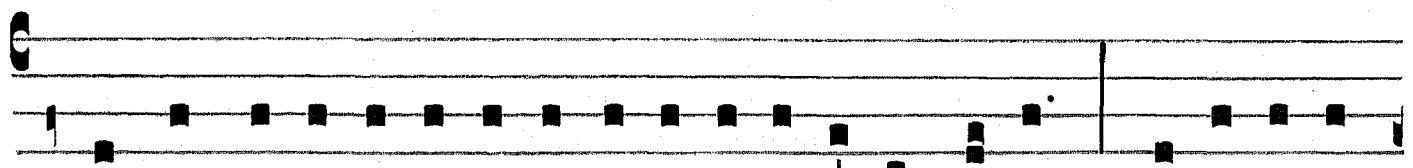

✠ Pa- ter mi, si possí- bi- le est, tránse- at a me ca- lix i- ste.

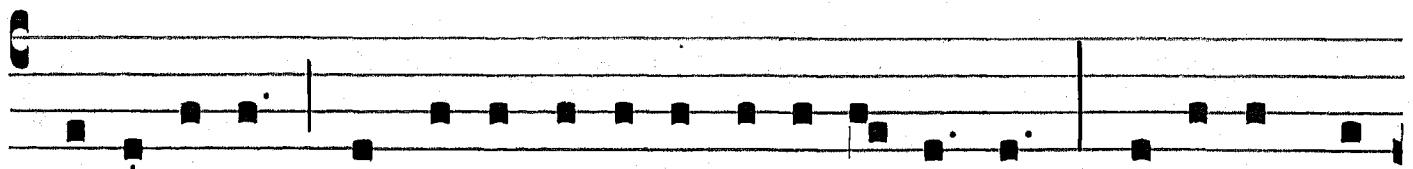

Ve-rúm tamen non sic-ut e-go vo- lo, sed sic-ut tu.

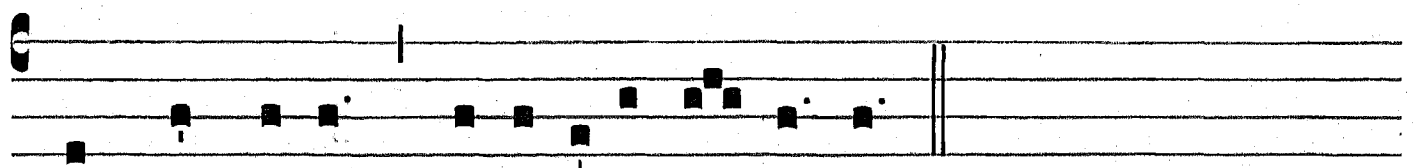
C. Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes : et dicit Petro :

✠ Sic non po- tu- í- stis u- na ho- ra vi- gi- lá- re me- cum? Vi- gi- lá- te,

et o- rá- te, ut non intré- tis in tenta- ti- ó- nem. Spí- ri- tus qui-

dem promptus est, ca- ro autem in- fír- ma.

C. Iterum secundo abiit, et oravit, dicens :

* Pa- ter mi, si non pot-est hic ca- lix transí- re, ni- si bi- bam

il- lum, fi- at vo- lúntas tu- a.

C. Et venit iterum, et invenit eos dormientes : erant enim oculi eorum gravati. Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis :

* Dor- mí- te jam, et requi- é- sci- te : ecce appro- pinquá- vit ho-

ra, et Fí- li- us hó- mi- nis tra- dé- tur in ma- nus pec- ca- tó- rum.

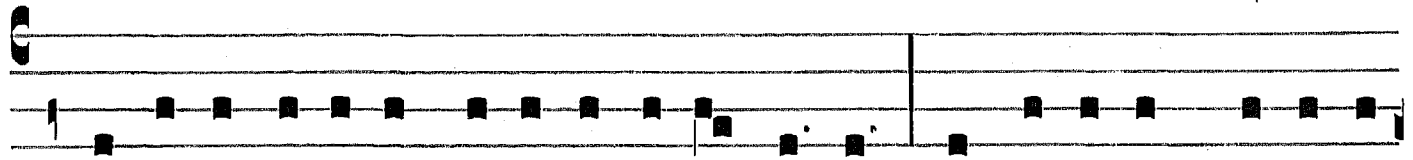
Súr- gi- te, e- á- mus : ecce appro- pinquá- vit qui me tra- det.

C. Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, et cum eo turba multa cum gladiis, et fustibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens : S. Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

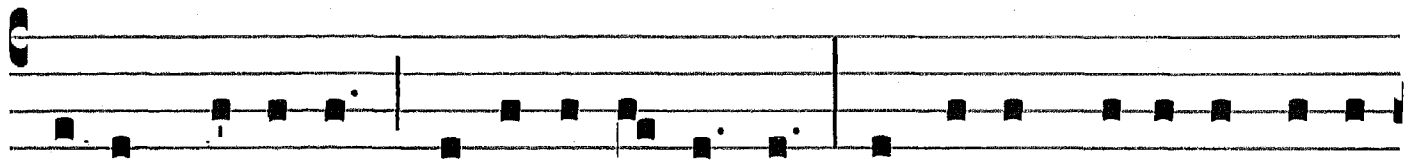
C. Et confestim accedens ad Jesum, dixit : S. Ave, Rabbi. C. Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus :

* A- mí- ce, ad quid ve- ní- sti?

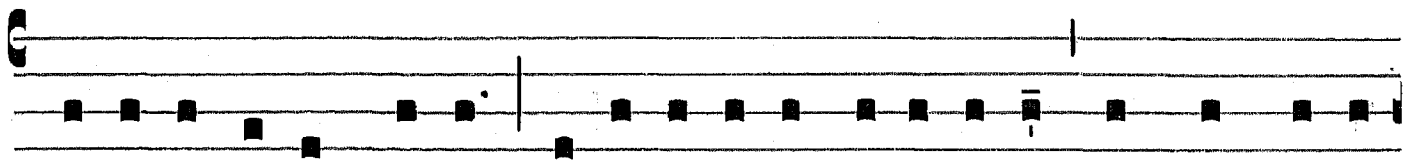
C. Tunc accessérunt, et manus iniecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum princípis sacerdotum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus :

✠ Convér-te glá-di- um tu- um in lo-cum su- um. Omnes e-nim, qui accé-

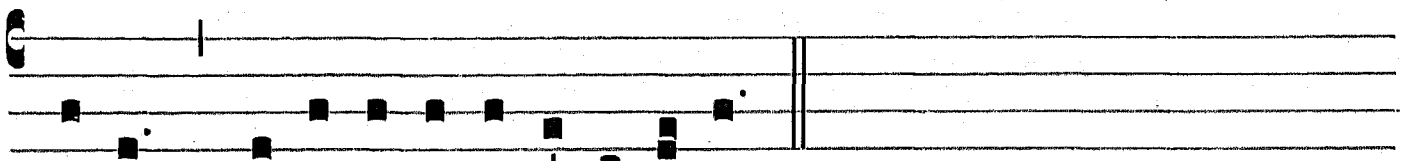
pe-rint glá-di- um, glá-di- o per- í- bunt. An pu- tas, qui- a non possum

ro-gá- re Pa- trem me- um, et exhi- bé- bit mi- hi mo- do plus quam du- ó-

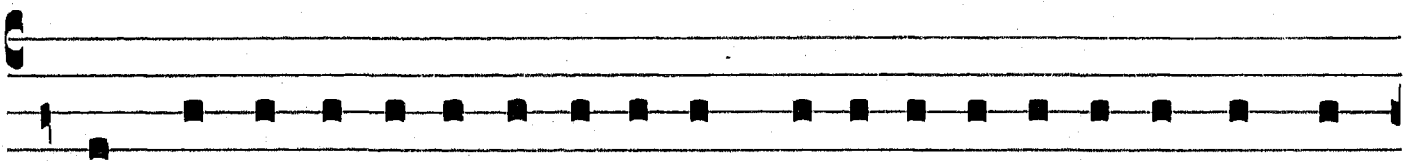

de- cim le- gi- ó- nes Ange- ló- rum? Quómo- do ergo imple- búntur Scri-

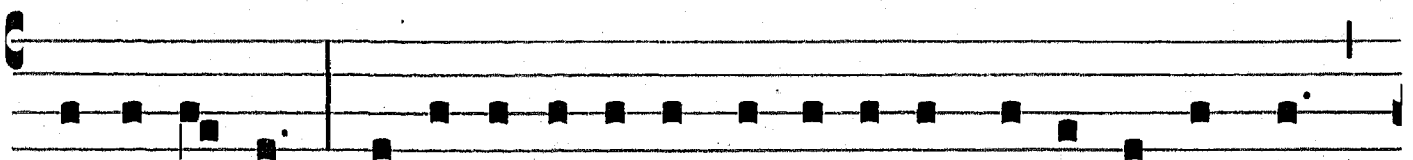

ptú- ræ, qui- a sic o- pór- tet fí- e- ri?

C. In illa hora dixit Jesus turbis :

✠ Tamquam ad la- tró- nem ex- í- stis cum glá- di- is, et fú- sti- bus compre-

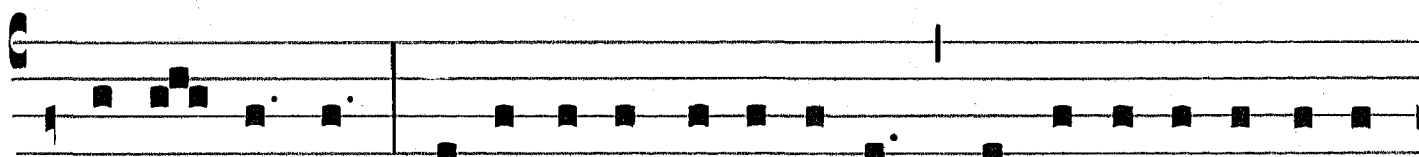

hén- de- re me : quo- tí- di- e a- pud vos se- dé- bam do- cens in templo,

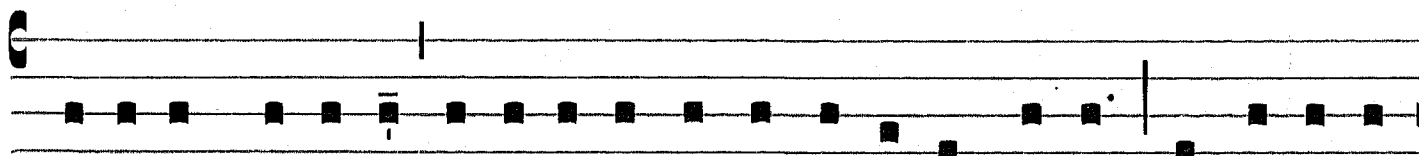

et non me te-nu- í- stis.

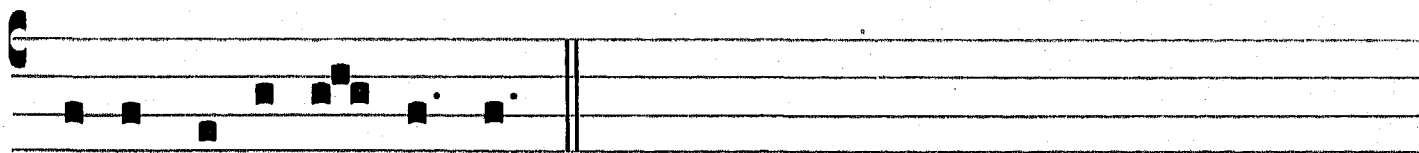
C. Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúrae prophétarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi scribæ, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdotum. Et ingressus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdotum, et omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent : et non invenérunt, cum multi falsi testes accessissent. Novíssime autem vénérunt duo falsi testes, et dixerunt : S. Hic dixit : Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reædificáre illud. C. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi : S. Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsus te testificántur? C. Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi : S. Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Fílius Dei. C. Dicit illi Jesus :

✠ Tu di- xí- sti. Ve- rúm tamen di- co vo- bis, á- mo- do vi- dé- bi- tis

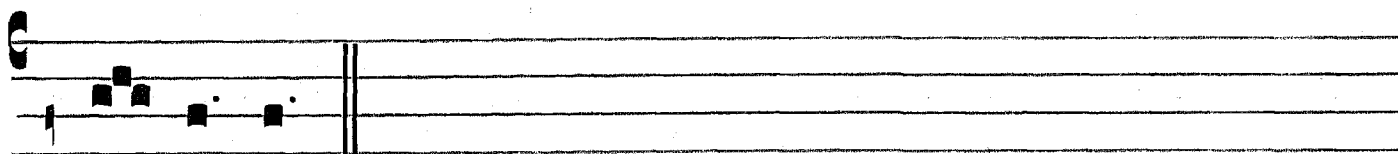
Fí- li- um hó- mi- nis se- déntem a dextris vir- tú- tis De- i, et ve- ni- én-

tem in nú- bi- bus cæ- li.

C. Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua, dicens : S. Blasphemávit : quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphemiam : quid vobis vidétur? C. At illi respondéntes dixerunt : S. Reus est mortis. C. Tunc exspuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes : S. Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? C. Petrus vero sedébat foris in átrio : et accessit ad eum una ancílla, dicens : S. Et tu cum Jesu Galiláo eras. C. At ille negávit coram ómnibus, dicens : S. Néscio quid dicis. C. Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait

his, qui erant ibi : S. Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C. Et iterum negávit cum juraménto : Quia non novi hóminem. Et post pusillum accessérunt, qui stabant, et dixerunt Petro : S. Vere et tu ex illis es : nam et loquéla tua manifestum te facit. C. Tunc cœpit detestári, et juráre quia non novisset hóminem. Et continuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat : Priúsqvam gallus cantet, ter me negábis. Et egressus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdotum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto præsi. Tunc videns Judas, qui eum trádedit, quod damnátus esset; pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdotum, et senióribus, dicens : S. Peccávi, tradens sánguinem justum. C. At illi dixerunt : S. Quid ad nos? Tu víderis. C. Et projéctis argénteis in templo, recéssit : et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argénteis, dixerunt : S. Non licet eos mittere in córbonam : quia prétium sánguinis est. C. Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicéntem : Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a filiis Israél : et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constituit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogávit eum præses, dicens : S. Tu es Rex Judæórum? C. Dicit illi Jesus :

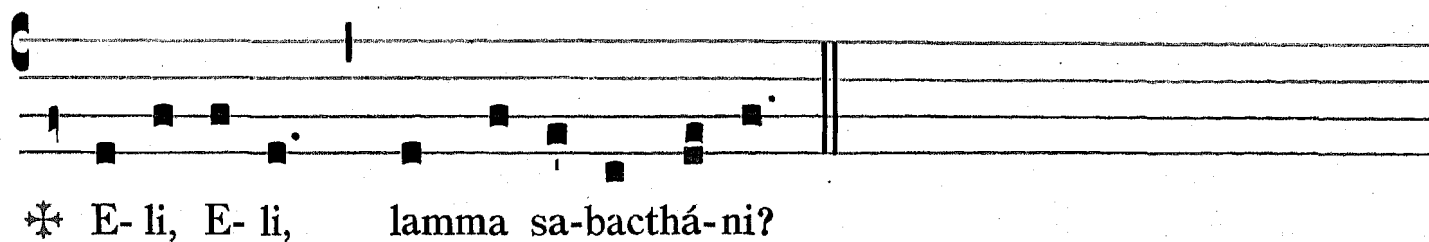
✠ Tu di- cis.

C. Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus :

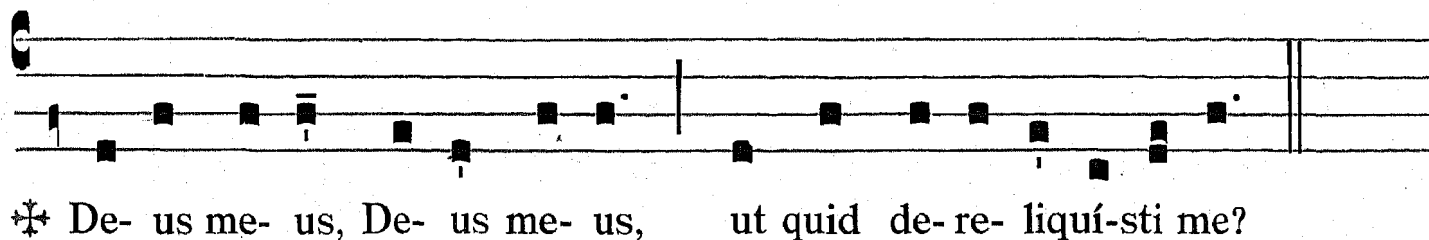
S. Non audis quanta advérsus te dicunt testimónia? C. Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat præses pópulo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus : S. Quem vultis dimittam vobis : Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C. Sciébat enim, quod per invídiam tradidissent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens : S. Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa sum hódie per visum propter eum. C. Príncipes autem sacerdotum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis : S. Quem vultis vobis de duóbus dimitti? C. At illi dixerunt : S. Barábbam. C. Dicit illis Pilátus : S. Quid ígitur fáciam de Jesu, qui dicitur Christus? C. Dicunt omnes : S. Crucifigátur. C. Ait illis præses : S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamábant, dicéntes : S. Crucifigátur. C. Videns autem Pilátus quia nihil proficeret, sed

magis tumultus fieret : accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : S. Innocens ego sum a sanguine justi hujus : vos vidéritis. C. Et respondens universus populus, dixit : S. Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C. Tunc dimisit illis Barábbam : Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem : et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei : et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicentes : S. Ave, Rex Judaeorum. C. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hominem Cyrenaeum, nomine Simónem : hunc angariaverunt, ut tólleret crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriae locus. Et dederunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, noluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestimenta ejus, sortem mittentes : ut impleretur, quod dictum est per Prophétam, dicentem : Divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, servábant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Hic est Jesus Rex Judaeorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones : unus a dextris, et unus a sinistris. Praetereúntes autem blasphemábant eum, moventes capita sua, et dicentes : S. Vah, qui destruis templum Dei, et in triduo illud reedificas : salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. C. Similiter et principes sacerdotum illudéntes cum scribis et senioribus dicebant : S. Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : Si Rex Israël est, descendat nunc de cruce, et credimus ei : confidit in Deo : liberet nunc, si vult eum; dixit enim : Quia Filius Dei sum. C. Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens :

C. Hoc est :

C. Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant :

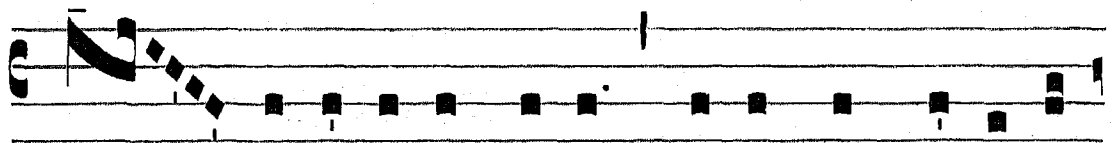
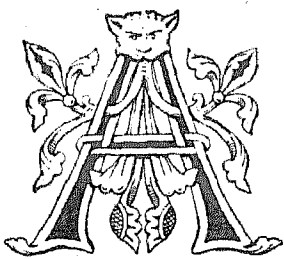
S. Eliam vocat iste. C. Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant : S. Sine, videámus an véniat Eliás líberans eum. C. Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

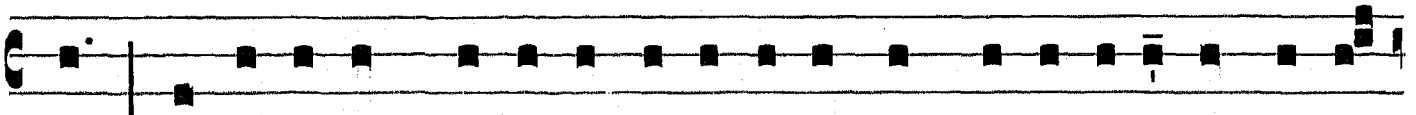
Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum : et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt : et mülta córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectionem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem, et qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu, et his, quæ fiébant, timuérunt valde, dicéntes : S. Vere Fílius Dei erat iste. C. Erant autem ibi mulíeres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilæa, ministrántes ei : inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi, et Joseph mater, et mater filiórum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui et ipse discípus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto corpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Hic dicitur Munda cor meum, petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber : non dicitur Dóminus vobíscum, et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum : et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii :¹ in cujus fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI in Parasceve.

Tonus Evangelii, ad libitum.

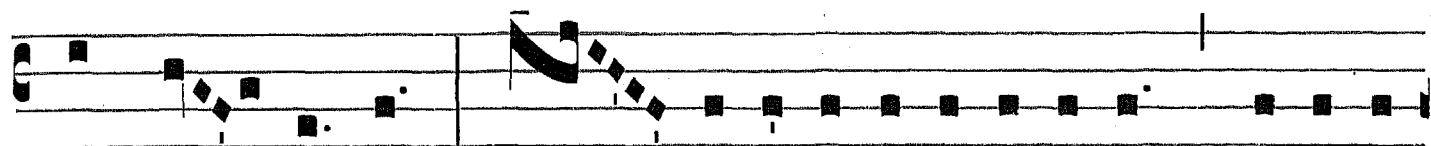

L- TERA autem di- e, quæ est post Pa-rascé-

ven, conve-né- runt prín-ci-pes sa-cerdó- tum, et Pha-ri-sæ- i ad Pi- lá-

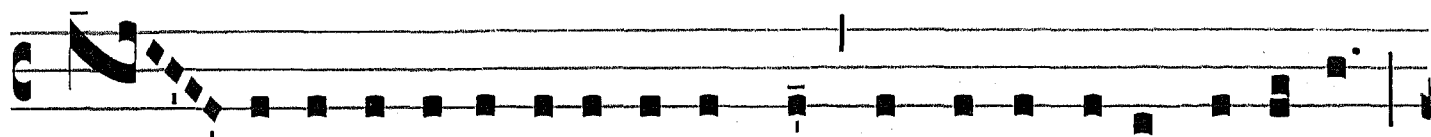
¹ Tonus Evangelii is seligendus est qui habeat eundem Tenorem ac tonus Passionis; videlicet tonus qui primo aut secundo loco ponitur in Cantorino, juxta Editionem typicam Vaticanam; non vero is qui ibidem *Antiquior* declaratur.

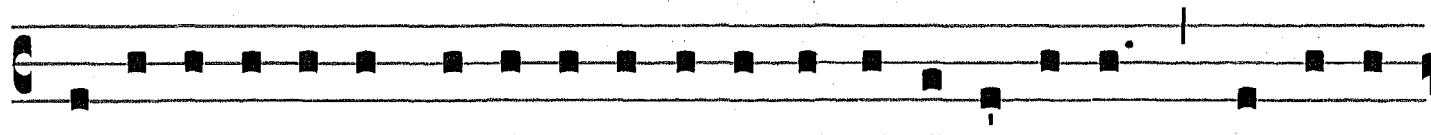
tum, di- cén- tes : Dó- mi- ne, re- cordá- ti sumus, qui- a se-

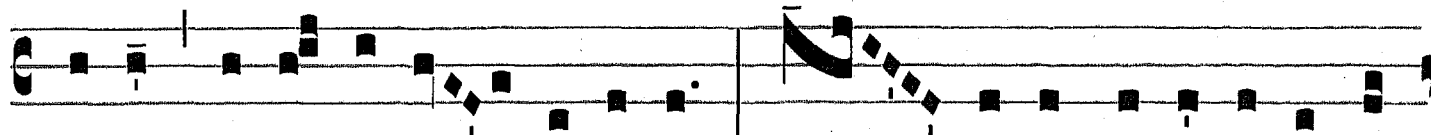
dúctor il- le di- xit adhuc vi- vens : Post tres di- es re- súr- gam.

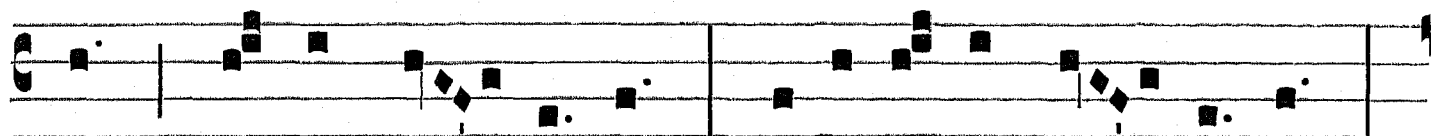
Ju- be ergo custo- dí- ri se- púlchrum usque in di- em tér- ti- um :

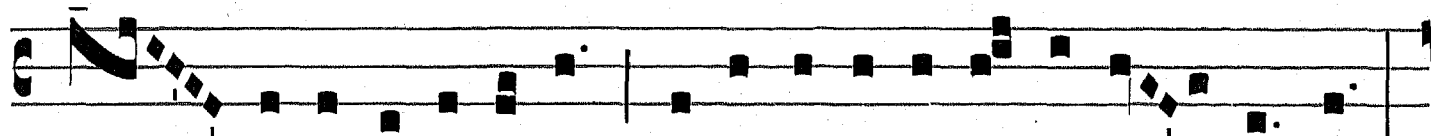
ne for- te vé- ni- ant di- scí- pu- li e- jus, et fu- réntur e- um, et di- cant

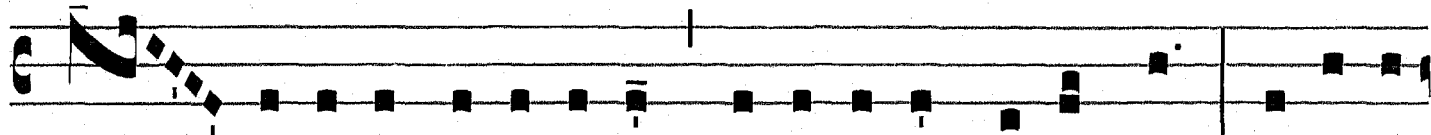
ple- bi : Surré- xit a mór- tu- is : Et e- rit no- vís- si- mus er-

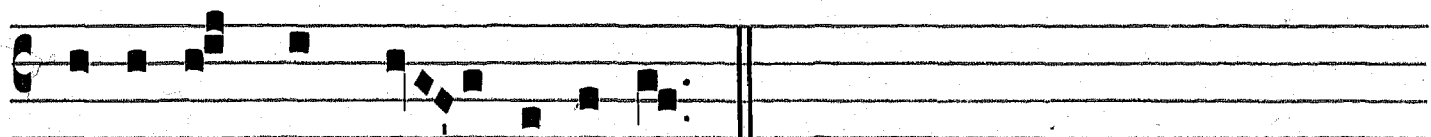
ror pe- jor pri- ó- re. A- it il- lis Pi- lá- tus :

Ha- bé- tis custó- di- am, i- te, custo- dí- te sic- ut sci- tis.

Il- li au- tem ab- e- úntes, mu- ni- é- runt se- púlchrum, signántes

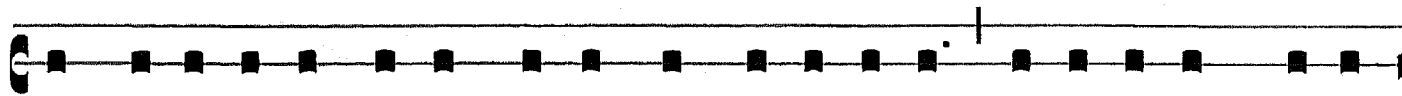
lá- pi- dem, cum cu- stó- di- bus.

PARS ULTIMA PASSIONIS

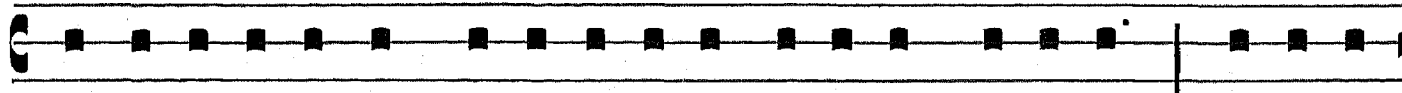
IN TONO EVANGELII CANTANDA

ALTERA autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdotum, et pharisæi ad Pilátum dicentes : Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium : ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi : Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

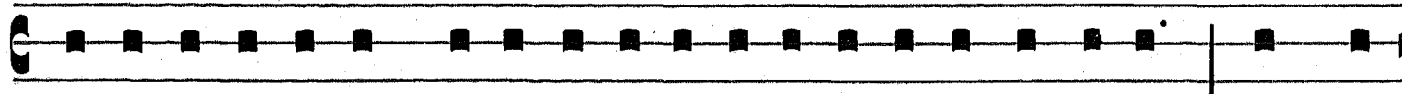
TONUS EVANGELII

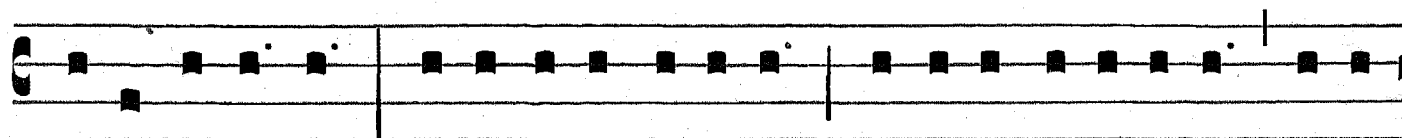
ALte-ra au-tem di- e, quæ est post Pa- rascé-ven conve-né-runt prínci-

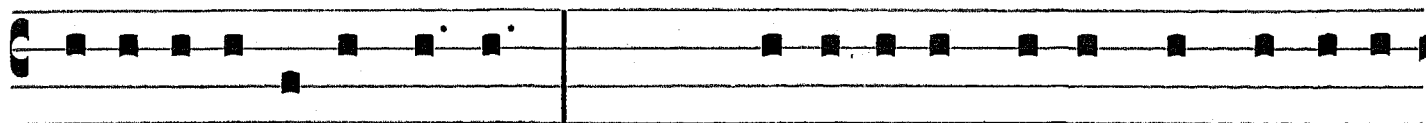
pes sa-cerdó- tum et Pha- ri-sæ- i ad Pi- lá- tum, di- céntes : Dó-mi-ne,

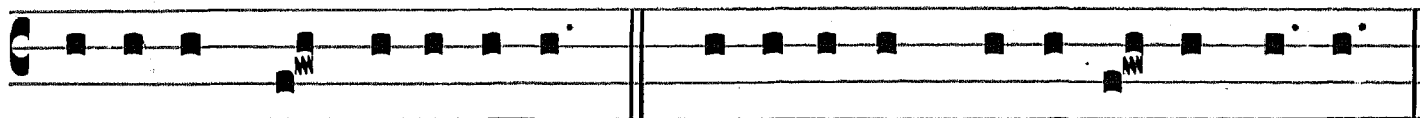
re-cordá- ti sumus, qui- a se-dúctor il-le di- xit adhuc vi-vens : Post tres

di- es re-súr-gam.... A- it il-lis Pi- lá- tus : Ha-bé- tis custó-di- am, i- te,

custo-dí- te sic- ut sci- tis... In fine : mu- ni- é- runt se-púlchrum, signántes

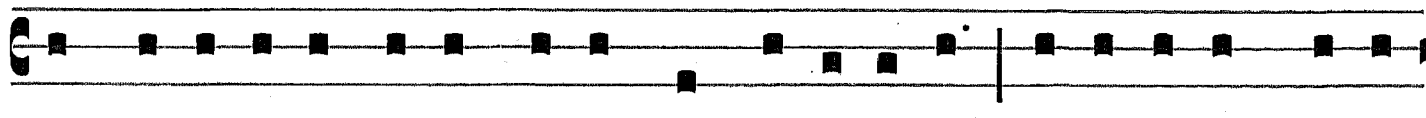

lá- pi- dem, cum custó- di- bus. ....mo- numéntum, po- su- é- runt Je- sum.

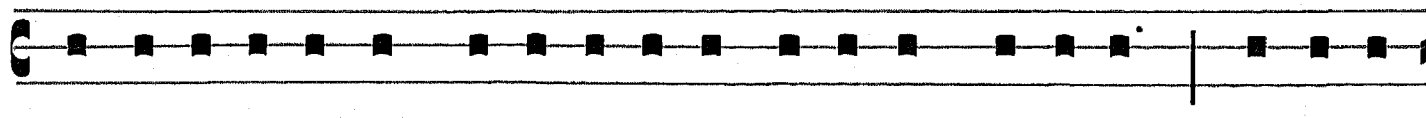
In hoc tono fit tantummodo punctum, vocem deprimendo in quarta syllaba ante finem periodi.

Modulatio puncti finalis seu conclusio incipienda est in penultimo accentu.

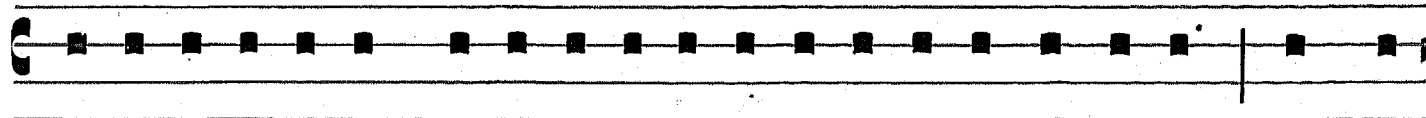
ALTER TONUS AD LIBITUM

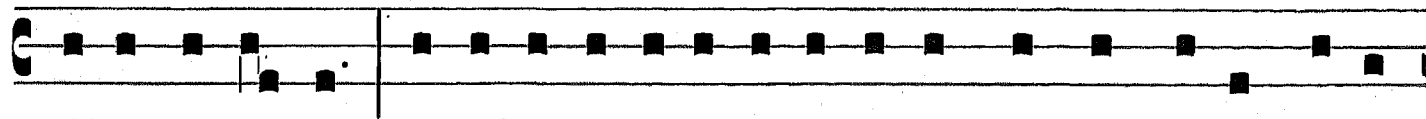
ALte- ra au- tem di- e, quæ est post Pa- rascé- ven, conve- né- runt prínci-

pes sa- cerdó- tum et Pha- ri- sæ- i ad Pi- lá- tum, di- céntes : Dó- mi- ne,

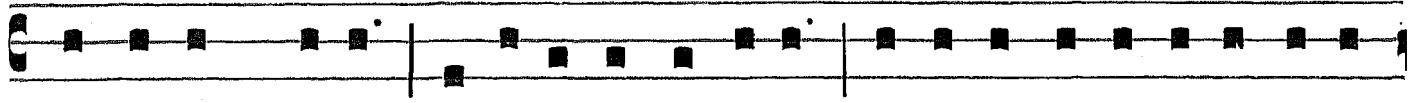
re- cordá- ti sumus, qui- a se- dúctor il- le di- xit adhuc vi- vens : Post tres

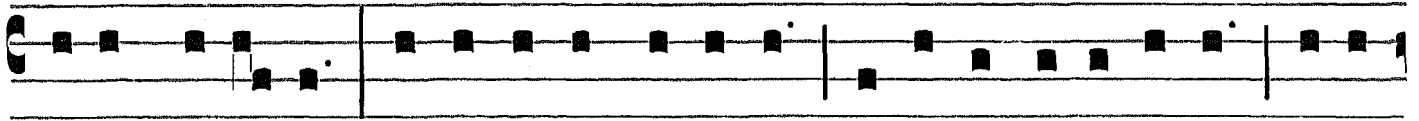
di- es re- súr- gam. Ju- be ergo custo- dí- ri se- púlchrum usque in di- em

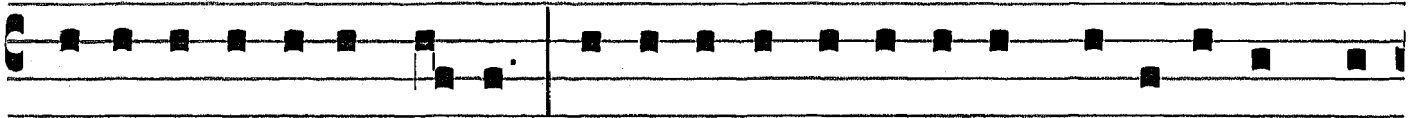
tér- ti- um : ne for- te vé- ni- ant di- scí- pu- lí e- jus, et fu- réntur e- um,

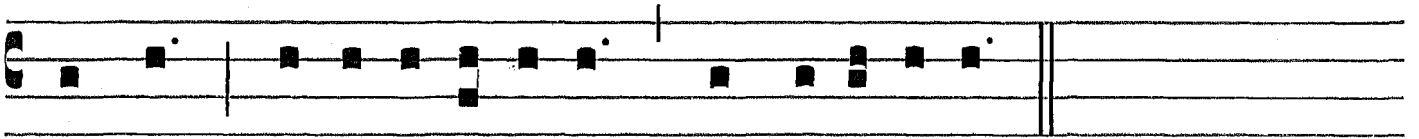
et di-cant ple-bi : Surré-xit a mór-tu- is : et e- rit no- vís-simus error

pe-jor pri- ó- re. A- it il- lis Pi- lá- tus: Ha- bé- tis custó- di- am, i- te,

custo- dí- te sic-ut sci- tis. Il- li autem ab-e- úntes, mu- ni- é- runt se-

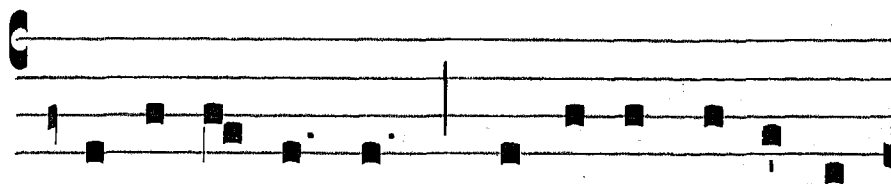
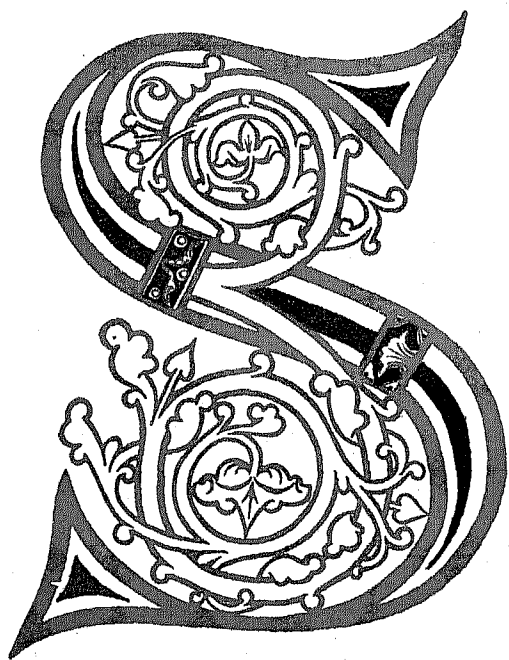

púlchrum, signántes lá- pi- dem, cum custó- di- bus.

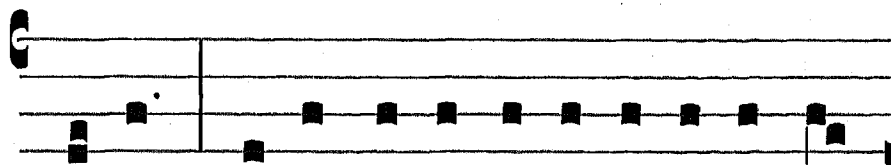

FERIA III. MAJORIS HEBDOMADÆ

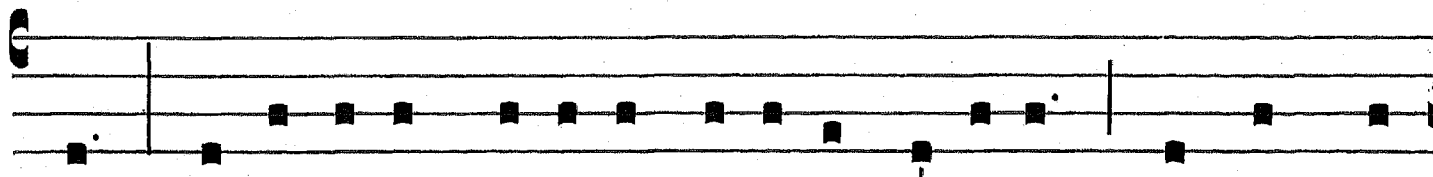
PAssio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum. In illo témpore :
Erat Pascha, et ázyna post bíduum, et quærébant summi sacerdótes et
scribæ quómo do Jesum dolo tenérent et occíderent. Dicébant autem : S. Non
in die festo, ne forte tumúltus fieret in pópulo. C. Et cum esset Jesus Bethá-
niæ in domo Simónis leprósi, et recúmberet : venit múlier habens alabástrum
unguénti nardi spicáti pretiósí, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus.
Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos, et dicéntes : S. Ut quid
perdíto ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus
quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C. Et fremébant in eam. Jesus
autem dixit :

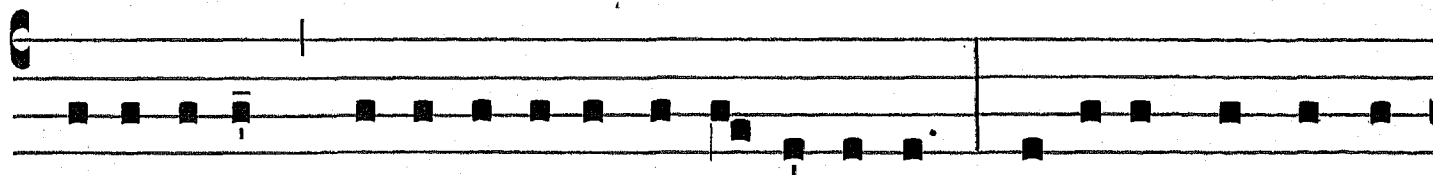
I-NI-TE e- am : quid il-li mo-lé-sti

e-stis? Bo-num o-pus o-pe-rá-ta est in

me. Semper e-nim páu-pe-res ha-bé-tis vo-bíscum : et cum vo-

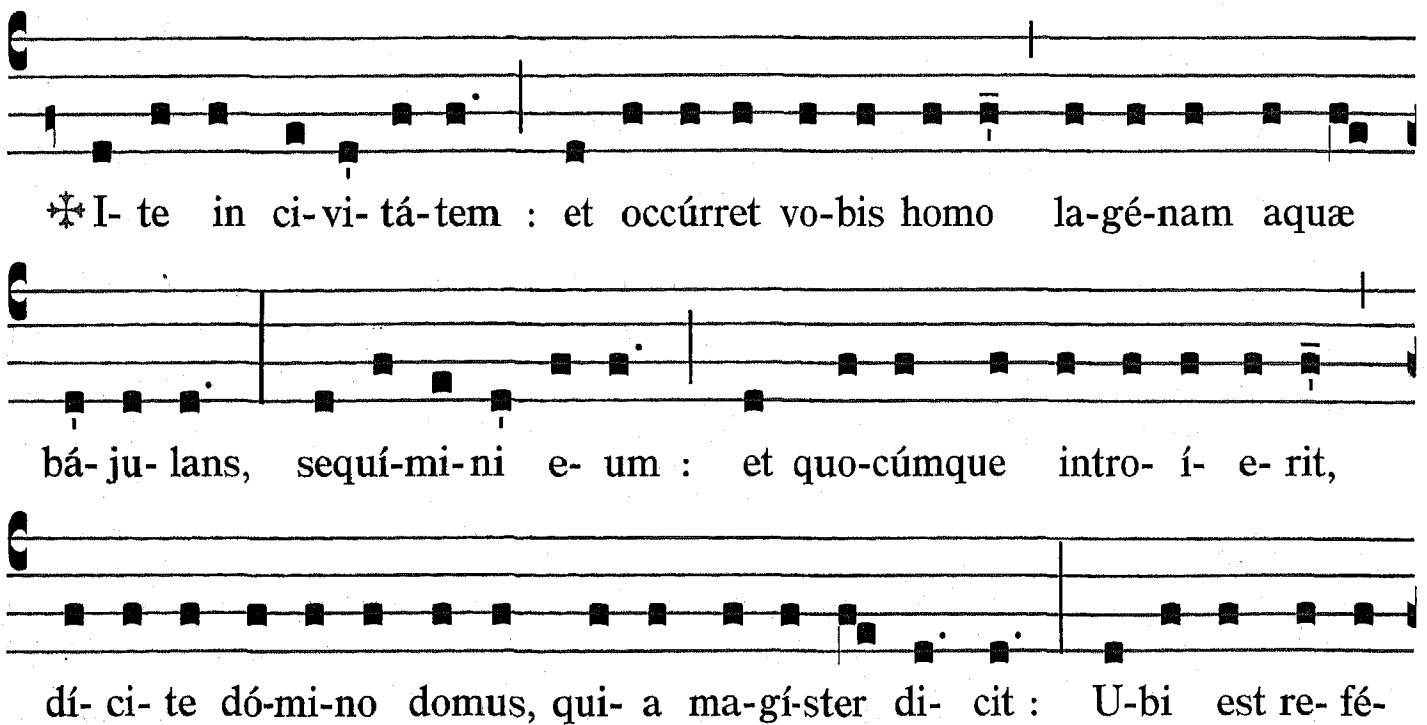
lu-é-ri-tis, pot-é-stis il-lis be-ne-fá-ce-re : me autem non semper

ha- bé- tis. Quod há-bu- it hæc, fe- cit : præ-vé- nit únge- re corpus
 me- um in se- pul- tú- ram. Amen di- co vo- bis : U- bi- cúm- que præ- di-
 cá- tum fú- e- rit E- vangé- li- um i- stud in u- ni- vé- rso mundo, et quod
 fe- cit hæc, narrá- bi- tur in memó- ri- am e- jus.

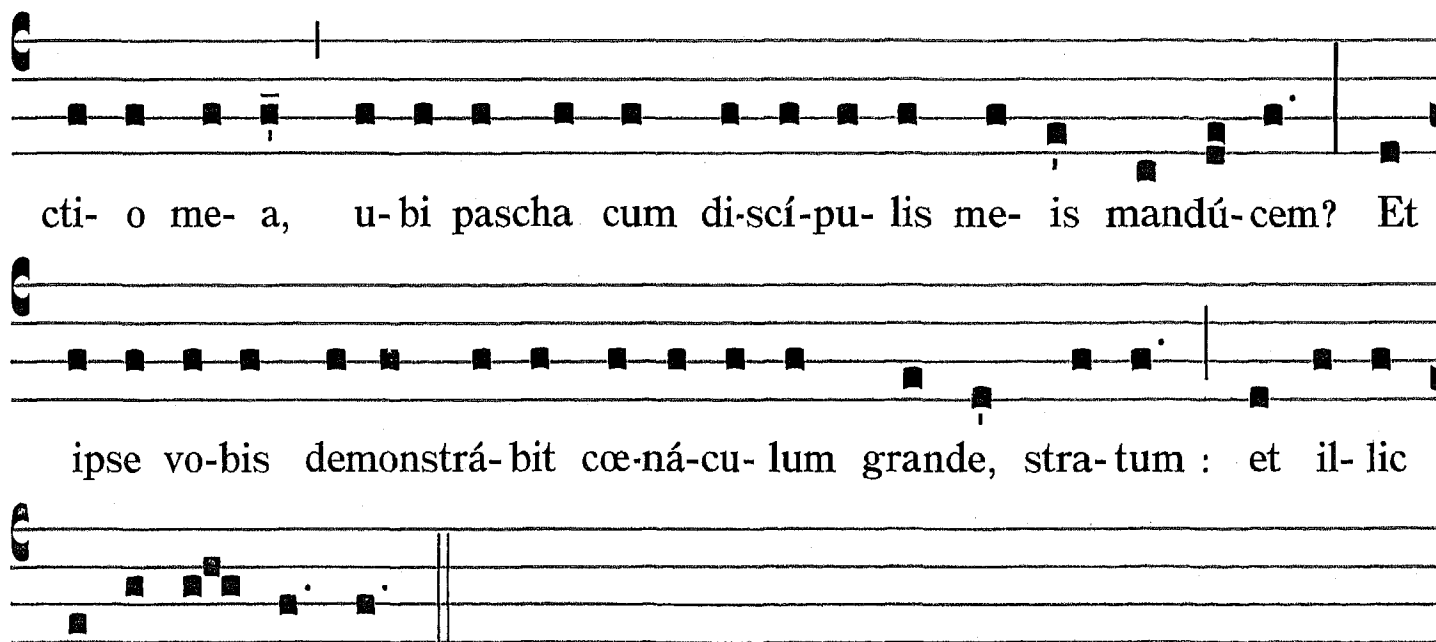
C. Et Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos sacerdotés, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt : et promisérunt ei pecúniám se datúros, et quærébat quómo- do illum oportúne tráderet. Et primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt ei discípuli : S. Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces pascha?

C. Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis :

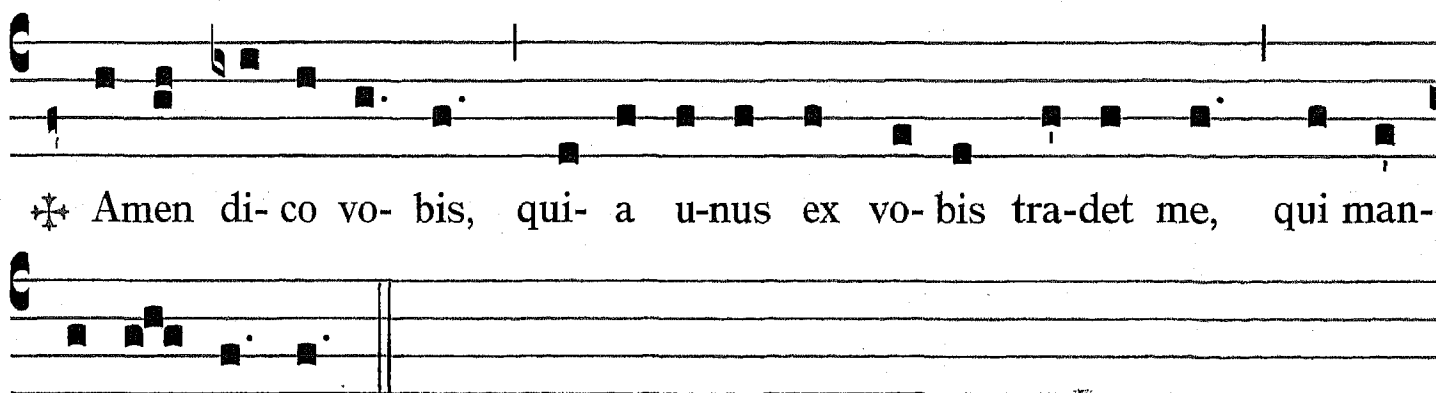
*I- te in ci- vi- tá- tem : et occúrret vo- bis homo la- gé- nam aquæ
 bá- ju- lans, sequí- mi- ni e- um : et quo- cúm- que intro- í- e- rit,
 dí- ci- te dó- mi- no domus, qui- a ma- gí- ster di- cit : U- bi est re- fé-

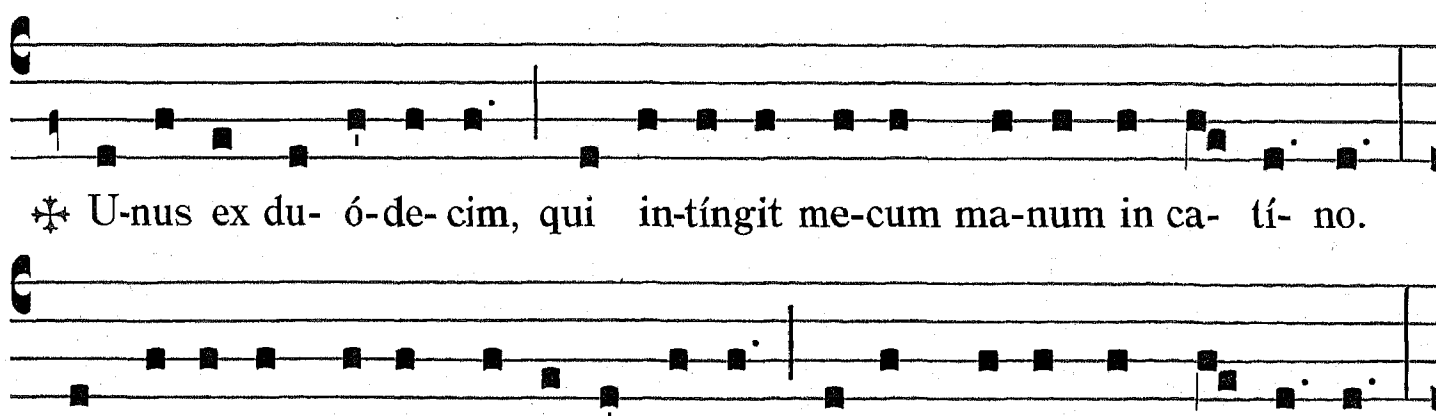
cti- o me- a, u- bi pascha cum di- scí- pu- lis me- is mandú- cem? Et
 ipse vo- bis demonstrá- bit coe- ná- cu- lum grande, stra- tum : et il- lic
 pa- rá- te no- bis.

C. Et abiérunt discípu- li ejus, et venérunt in civitátem : et invenérunt sicut dixerat illis, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus :

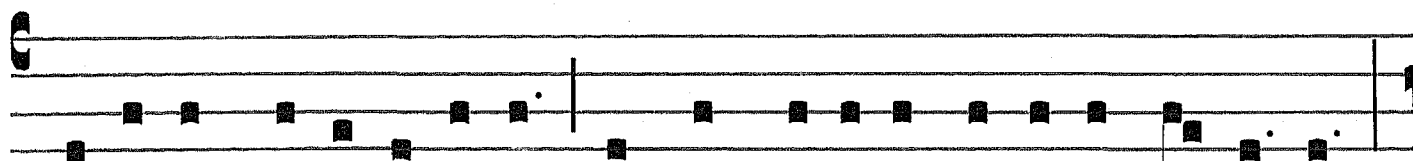

✠ Amen di- co vo- bis, qui- a u- nus ex vo- bis tra- det me, qui man-
 dú- cat me- cum.

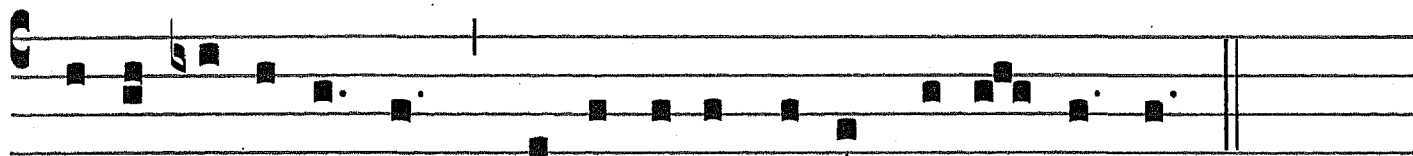
C. At illi coepérunt contristári, et dícere ei singulátim : S. Numquid ego?
 C. Qui ait illis :

✠ U- nus ex du- ó- de- cim, qui in- tíguit me- cum ma- num in ca- tí- no.
 Et Fí- li- us qui- dem hó- mi- nis va- dit, sic- ut scriptum est de e- o :

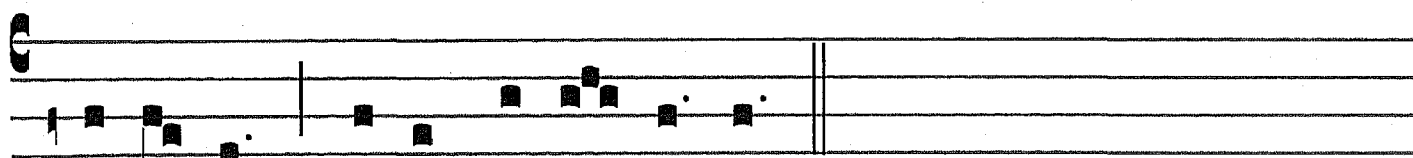

væ au-tem hó-mi-ni il-li, per quem Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur.

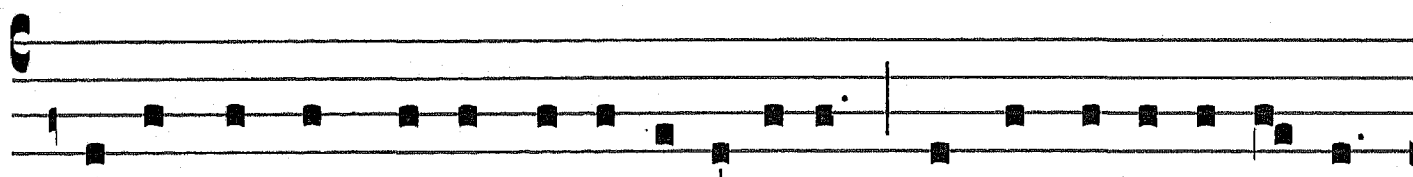
Bo-num e-rat e-i, si non esset na-tus homo il-le.

C. Et manducántibus illis, accépit Jesus panem : et benedícens fregit et dedit eis, et ait :

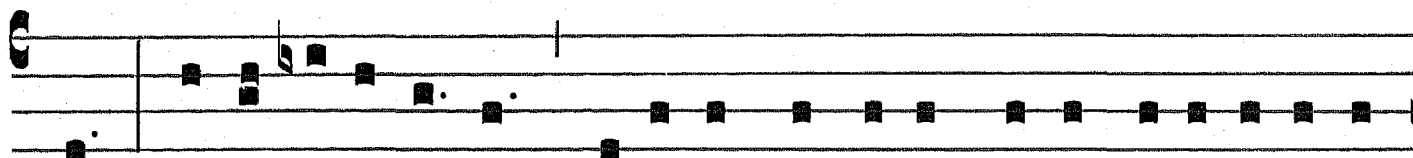

✠ Sú-mi-te, hoc est corpus me-um.

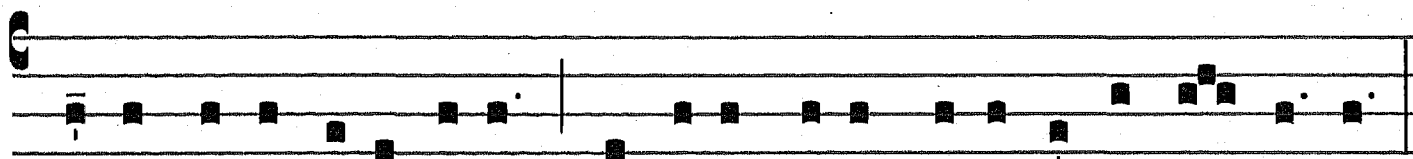
C. Et accépto cálice, grátias agens dedit eis : et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis :

✠ Hic est sanguis me-us no-vi te-staménti, qui pro mul-tis ef-fun-dé-

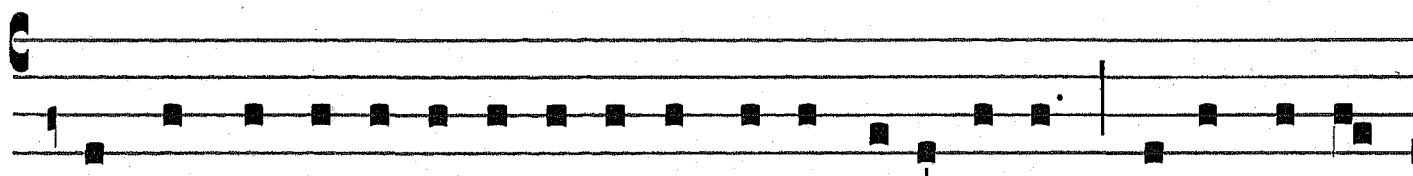

tur. Amen di-co vo-bis, qui-a jam non bi-bam de hoc ge-ní-mi-ne vi-

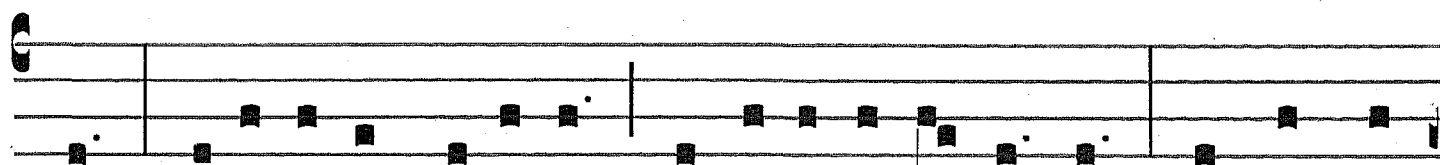

tis, usque in di-em il-lum, cum il-lud bi-bam no-vum in regno De-i.

C. Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus :

✠ Omnes scanda-li-za-bí-mi-ni in me in nocte i-sta : qui-a scriptum

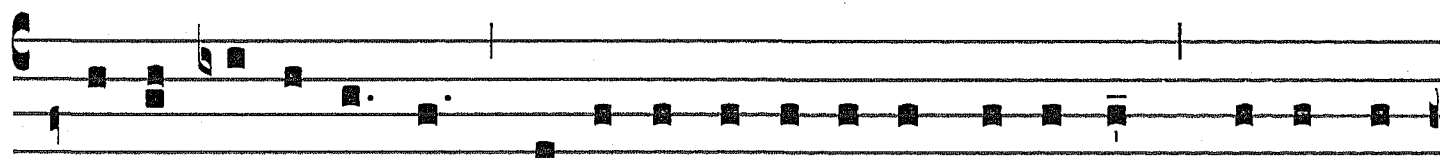

est : Percú-ti- am pastó-rem, et dispergéntur o- ves. Sed postquam

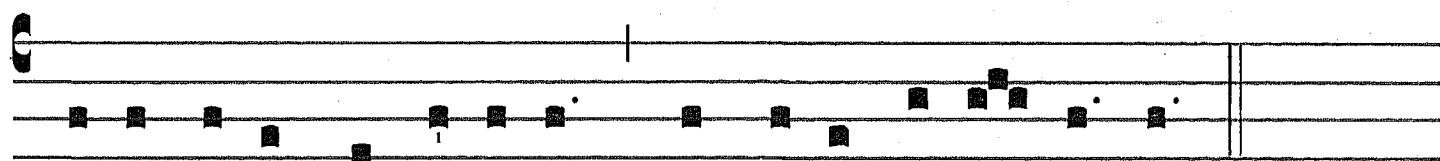

re- surre- xe- ro, præ- cé- dam vos in Ga- li- læ- am.

C. Petrus autem ait illi : S. Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. C. Et ait illi Jesus :

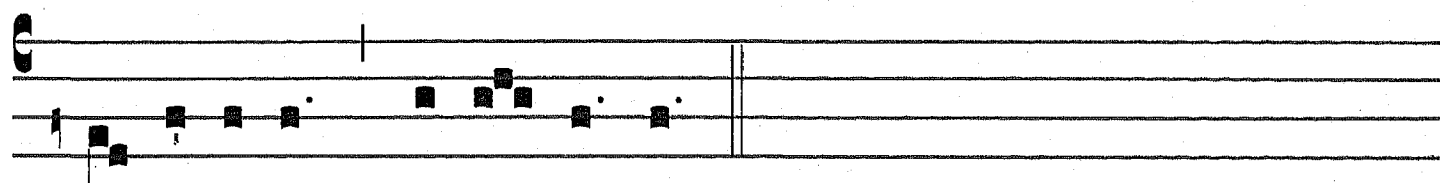
✠ Amen di- co ti- bi, qui- a tu hó- di- e in no- cte hac, pri- úsquam

gal- lus vo- cem bis dé- de- rit, ter me es ne- ga- tú- rus.

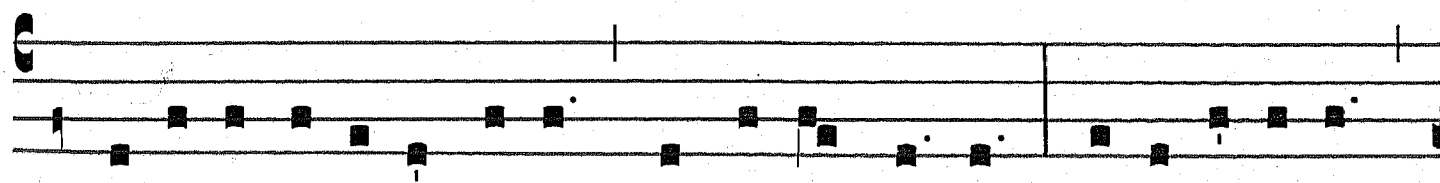
C. At ille ámplius loquebátur : S. Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo.

C. Simíliter autem et omnes dicébant. Et véniunt in prædium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis :

✠ Se- dé- te hic do- nec o- rem.

C. Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum : et cœpit pavére, et tædére. Et ait illis :

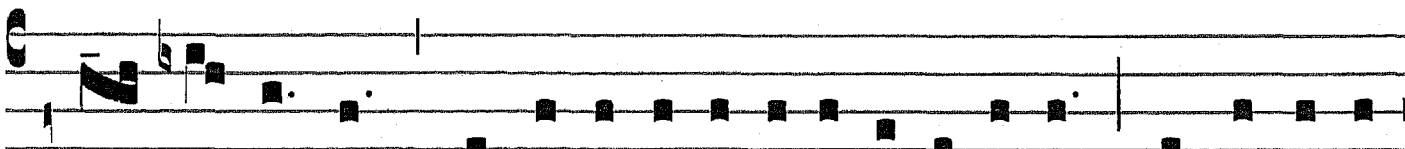

✠ Tri- stis est á- ni- ma me- a usque ad mor- tem : su- sti- né- te hic,

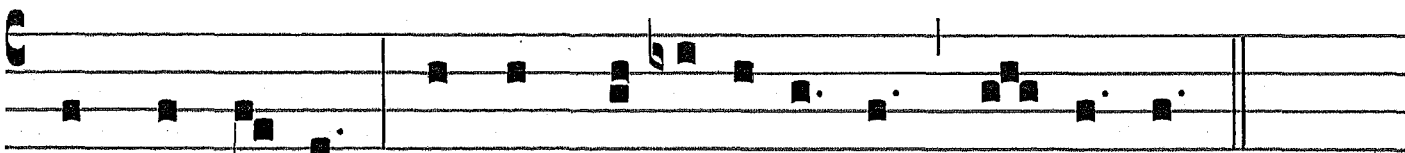

et vi-gi- lá- te.

C. Et cum processisset páululum, prócidit super terram : et orábat, ut si fieri posset, transíret ab eo hora : et dixit :

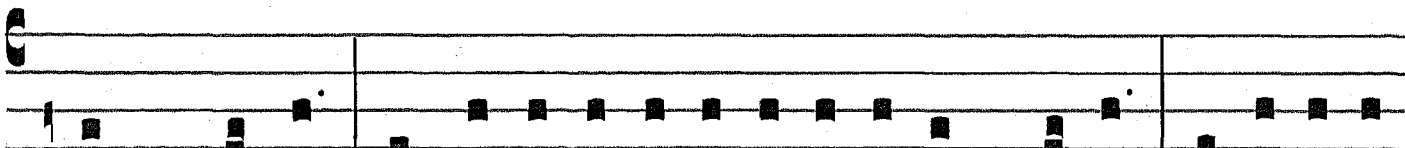

* Ab- ba, Pa- ter, ómni- a ti- bi possi- bí- li- a sunt, transfer cá- li-

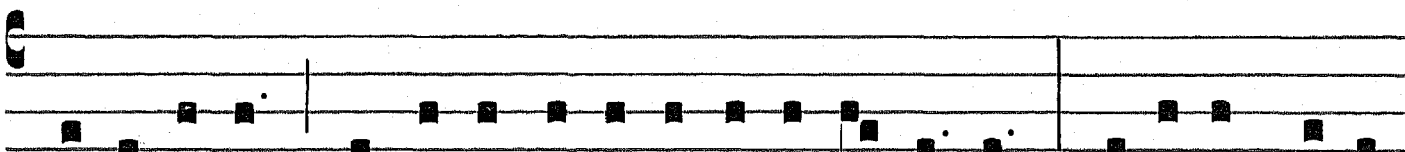

cem hunc a me : sed non quod e- go vo- lo, sed quod tu.

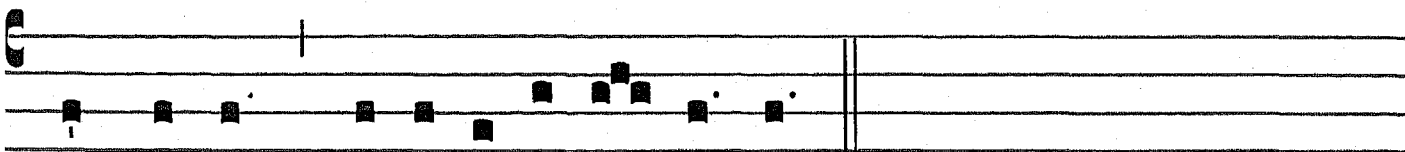
C. Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro :

* Si- mon, dormis? non po- tu- í- sti u- na ho- ra vi- gi- lá- re? Vi- gi- lá- te,

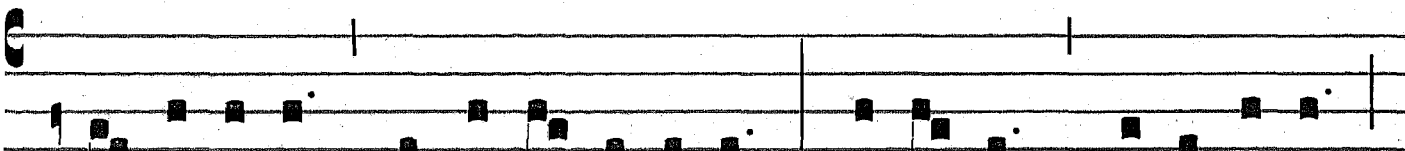

et o- rá- te, ut non intré- tis in tenta- ti- ó- nem. Spí- ri- tus qui- dem

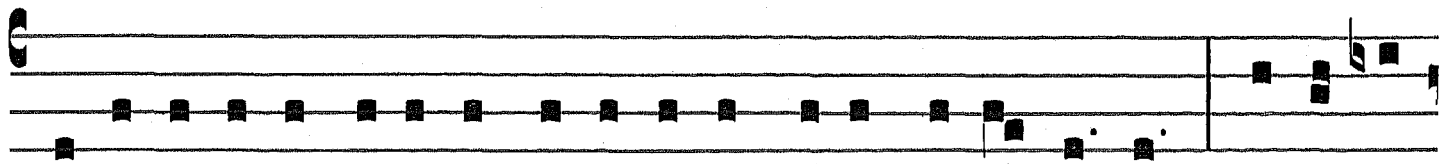

promptus est, ca- ro ve- ro in- fír- ma.

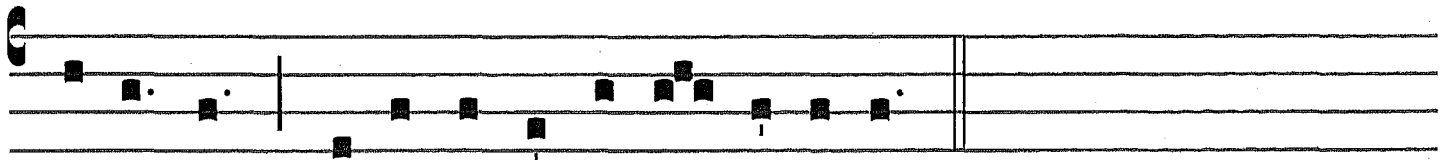
C. Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus dénuo invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis :

* Dor- mí- te jam, et requi- é- sci- te. Súf- fi- cit : ve- nit ho- ra :

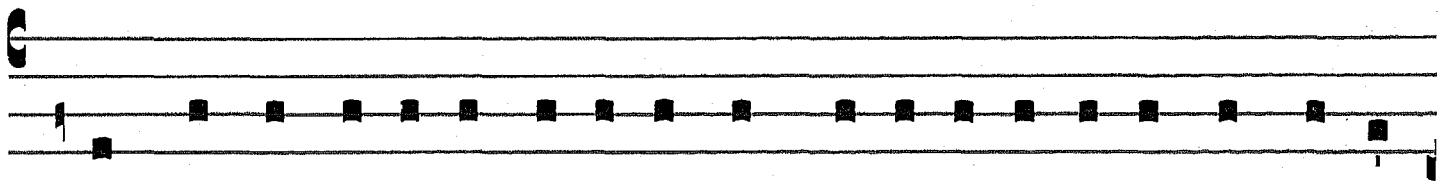

ecce Fí- li- us hómi- nis tra- dé- tur in manus pecca- tó- rum. Súrgi- te,

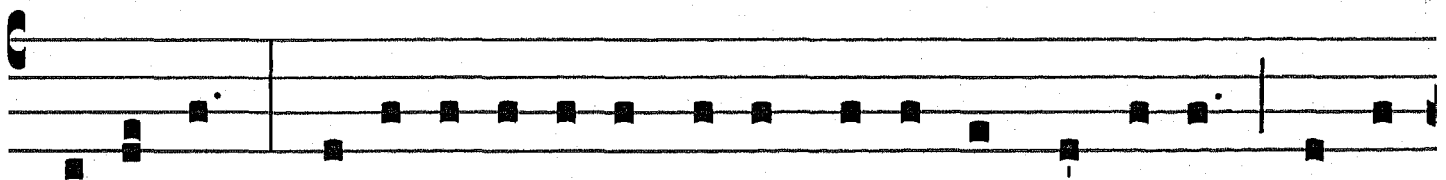

e- á- mus : ecce qui me tra- det, pro- pe est.

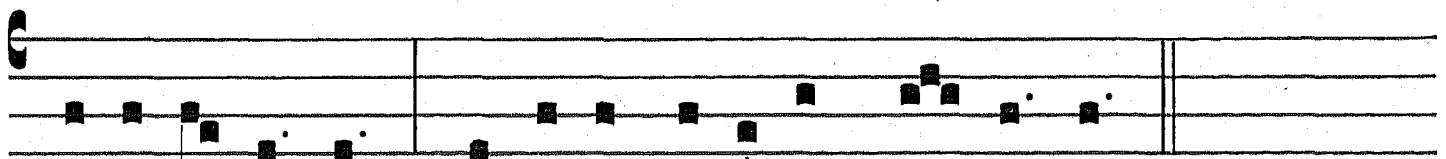
C. Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes, unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis, et lignis, a summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. Dederat autem traditor ejus signum eis dicens : S. Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, et ducite caute. C. Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait : S. Ave, Rabbi. C. Et osculatus est eum. At illi manus injecerunt in eum, et tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus, educens gladium, percussit servum summi sacerdotis : et amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis :

✠ Tamquam ad la- tró- nem ex- í- stis cum glá- di- is, et lignis compre- hén-

de- re me? quo- tí- di- e e- ram a- pud vos in templo do- cens, et non

me te- nu- í- stis. Sed ut imple- ántur Scri- ptú- ræ.

C. Tunc discipuli ejus relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolvens autem quidem sequebatur eum amictus sindone super nudo : et tenuerunt eum. At ille, rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem : et convenerunt omnes sacerdotes, et scribae, et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis : et sedebat cum ministris ad ignem, et calefaciebat se. Summi vero sacerdotes, et omne concilium, querebant adversus Jesum testimonium, ut eum morti traderent,

nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum : et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes : S. Quóniam nos audívimus eum dicéntem : Ego dissólvam templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum ædificábo. C. Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens : S. Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his? C. Ille autem tacébat, et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei : S. Tu es Christus Fílius Dei benedícti? C. Jesus autem dixit illi :

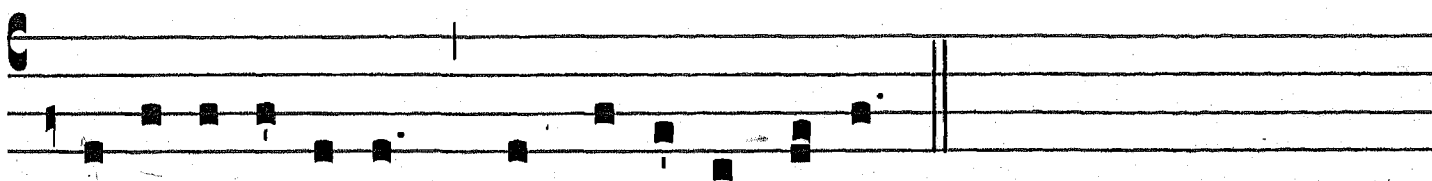
† E-go sum : et vi-dé-bi-tis Fí-li-um hó-mi-nis se-déntem a
dextris vir-tú-tis De-i, et ve-ni-éntem cum nú-bi-bus cæ-li.

C. Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait : S. Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blasphemíam : quid vobis vidétur? C. Qui omnes condemnáverunt eum esse reum mortis. Et cœpérunt quidam conspuére eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum cædere et dícere ei : S. Prophetíza. C. Et minístri álapis eum cædebant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdotís : et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait : S. Et tu cum Jesu Nazaréno eras. C. At ille negávit, dicens : S. Neque scio, neque novi quid dicas. C. Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum vidísset illum ancílla, cœpit dícere circumstántibus : Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusíllum rursus qui astábant, dicébant Petro : S. Vere ex illis es : nam et Galiléus es. C. Ille autem cœpit anathematizáre, et juráre : Quia néscio hóminem istum, quem dicitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus : Priúsqum gallus cantet bis, ter me negábis. Et cœpit flere. Et conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdotés, cum senióribus, et scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus : S. Tu es Rex Judæórum? C. At ille respóndens, ait illi :

† Tu di-cis.

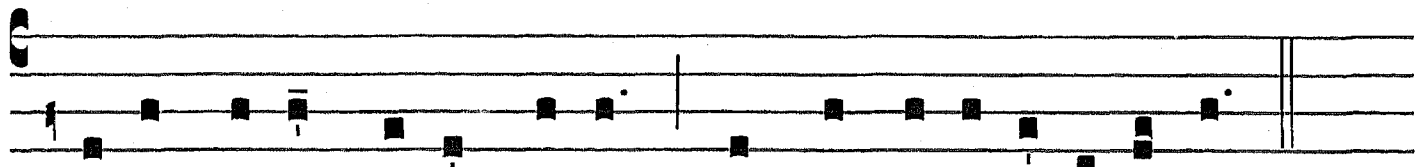
C. Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursus interrogávit eum, dicens :

S. Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. C. Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttre illis unum ex vinctis, quemcúmque petiissent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósus erat vinctus, qui in seditiósione fécerat homicídium. Et cum ascendísset turba, cœpit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit : S. Vultis dimíttam vobis Regem Judæórum? C. Sciébat enim quod per invídiam tradidissent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterum respóndens, ait illis : S. Quid ergo vultis fáciam Regi Judæórum? C. At illi íterum clamavérunt : S. Crucifíge eum. C. Pilátus vero dicebat illis : S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamábant : S. Crucifíge eum. C. Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádedit Jesum flagéllis cæsum, ut crucifigerétur. Míletes autem duxérunt eum in átrium prætorii, et cónvocant totam cohórtem, et índuunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et cœpérunt salutáre eum : Ave, Rex Judæórum. Et percutiébant caput ejus arúndine : et conspuébant eum, et ponéntes génuá, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, et induérunt eum vestiméntis suis : et edúcant illum, ut crucifigerent eum. Et angariavérunt prætereúntem quémpiam, Simónem Cyrenæum, veniéntem de villa, patrem Alexándri, et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcant illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum : et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia : et crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ ejus inscriptus : Rex Judæórum. Et cum eo crucifigunt duos latrónes : unum a dextris, et álium a sinístris ejus. Et impléta est Scriptúra, quæ dicit : Et cum iníquis reputátus est. Et prætereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes : S. Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reædificas : salvum fac temetípsum, descéndens de cruce. C. Simíliter et summi sacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum scribis dicebant : S. Alios salvos facit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israél descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. C. Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus magna dicens :

* E- lo- i, E- lo- i, lamma sa-bacchá-ni?

C. Quod est interpretatum :

✠ De- us me- us, De- us me- us, ut quid de-re- liqui-sti me?

C. Et quidam de circumstantibus audiētes, dicēbant : S. Ecce, Elíam vocat.
 C. Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponēnsque calamo,
 potum dabat ei, dicens : S. Sínite, videámus si véniat Elías ad deponēdum eum.
 C. Jesus autem emissa voce magna expirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait : S. Vere hic homo Fílius Dei erat. C. Erant autem et mulieres de longe aspiciētes : inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi minóris, et Joseph mater, et Salóme : et cum esset in Galilæa, sequebántur eum, et ministrábant ei, et alia multæ quæ simul cum eo ascēderant Jerosólymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii : et alia fiunt ut supra in Domínica (p. 18.)

Tonus Evangelii, ad libitum.

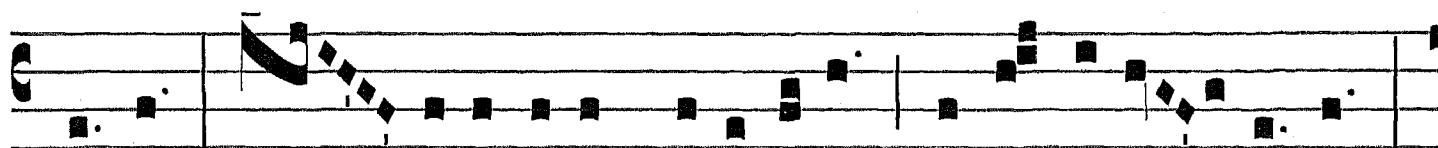
T cum jam se-ro esset factum (qui- a e-rat Pa-

rascé-ve, quod est ante Sábba-tum) ve-nit Jo-seph ab A-ri-mathæ- a nó-

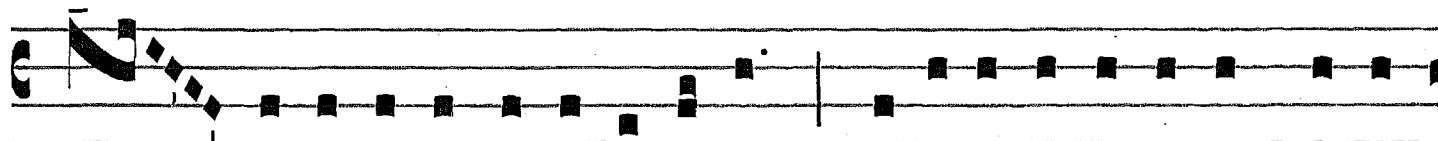
bi-lis de-cú-ri- o, qui et ipse e-rat expéctans regnum De- i.

Et audácter intro- í- vit ad Pi- lá-tum, et pé- ti- it corpus

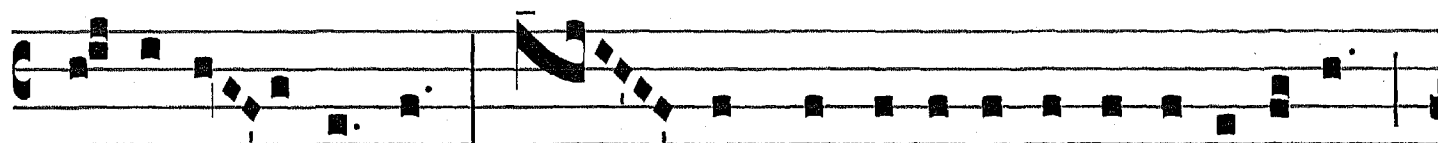

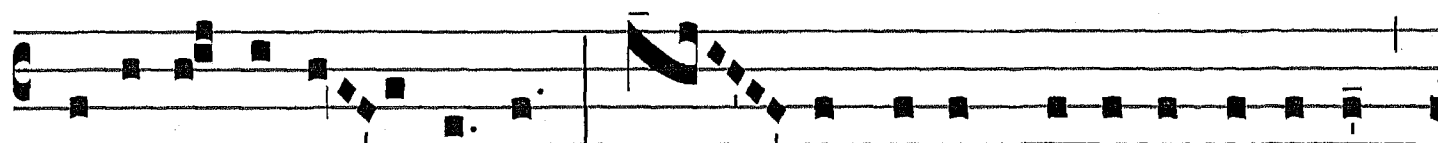
Je- su. Pi- lá-tus autem mi-ra-bá-tur si jam o-bi- ís-set.

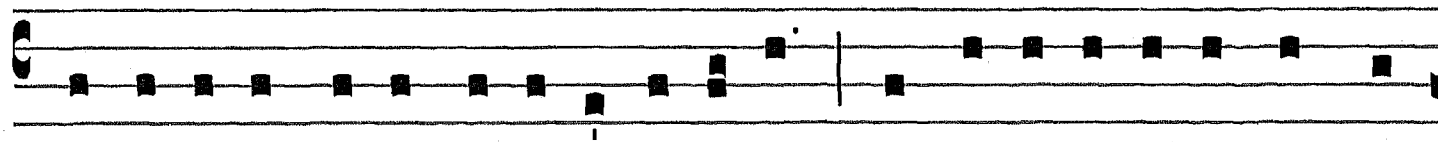
Et accer-sí-to centu-ri- ó-ne, interro-gá-vit e- um si jam

mór-tu- us es-set. Et cum cogno-vísset a centu-ri- ó-ne,

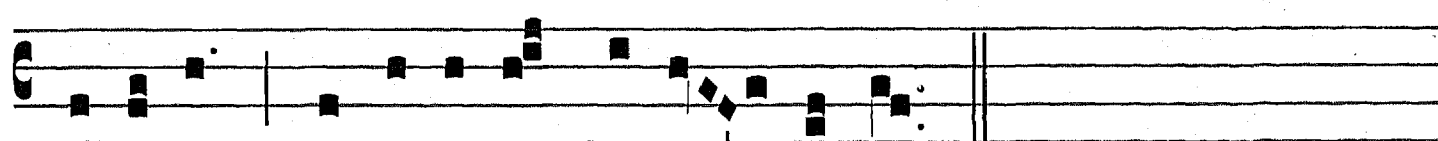
do-ná-vit corpus Jo- seph. Jo- seph autem mercá-tus síndo-nem,

et de-pó-nens e- um invól-vit síndo-ne, et pó-su- it e- um in mo-

numénto, quod e- rat excí- sum de pe- tra, et advól-vit

lá-pi-dem ad ó-sti- um mo-nu- mén-ti.

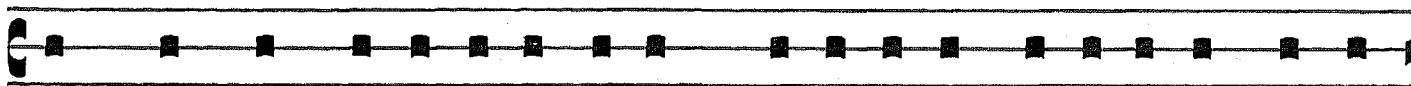
PARS ULTIMA PASSIONIS

IN TONO EVANGELII CANTANDA

ET cum jam sero esset factum (quia erat Parascève, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathæa nobiles decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset. Et cum cognovisset a centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, et deprensus eum involvit sindone, et posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Tonus Evangelii. p. 20.

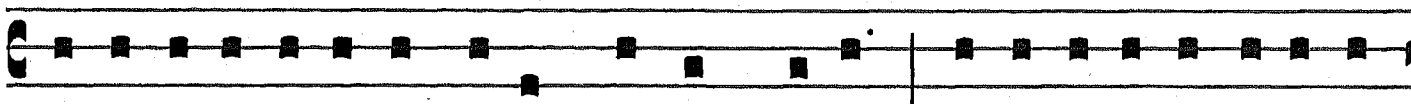
ALTER TONUS AD LIBITUM

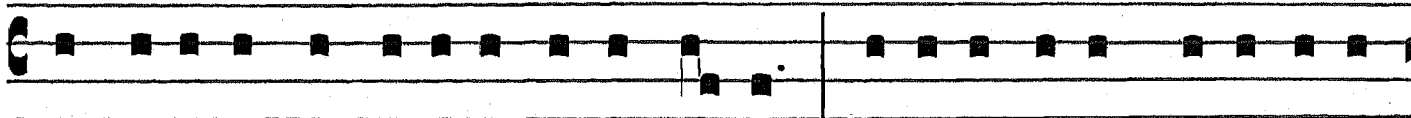
ET cum jam se-ro esset factum (qui-a e-rat Pa-rascé-ve, quod est

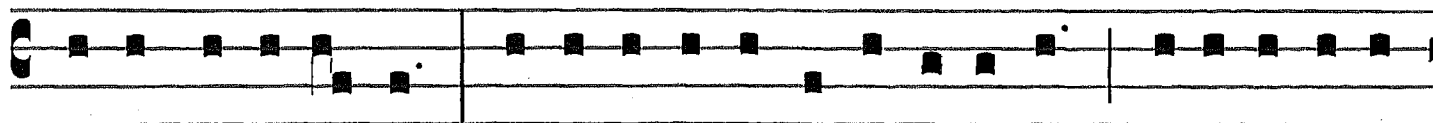
ante sabbatum) ve-nit Jo-seph ab A-ri-mathæ-a, nó-bi-lis de-cú-ri-o,

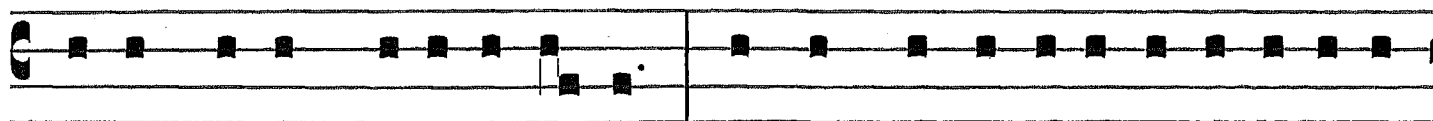
qui et ipse e-rat exspéctans regnum De-i, et audácter intro-í-vit

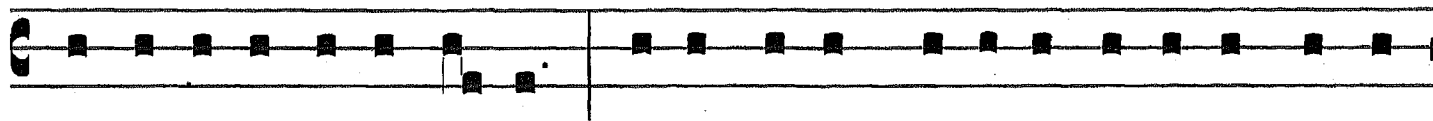
ad Pi-lá-tum, et pé-ti-it corpus Je-su. Pi-lá-tus autem mi-ra-bá-tur

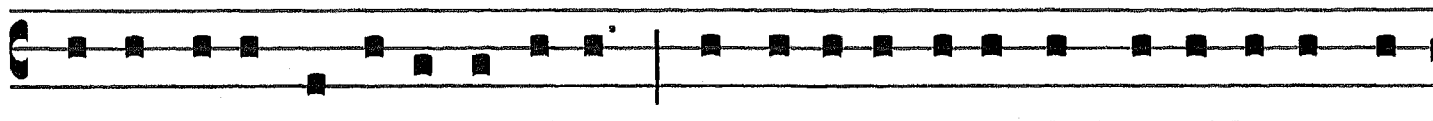
si jam ob-i-ís-set. Et accer-sí-to centu-ri-ó-ne, interro-gá-vit

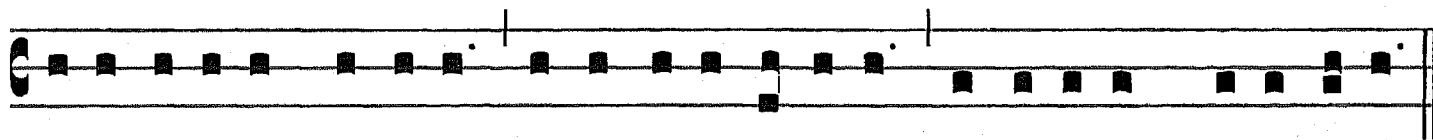
e-um si jam mórtu-us es-set. Et cum cogno-vísset a centu-ri-ó-

ne, do-ná-vit corpus Jo- seph. Jo- seph autem mercá-tus síndo-nem, et de-

pó-nens e-um invólvit síndo-ne, et pó-su- it e-um in mo-numénto, quod

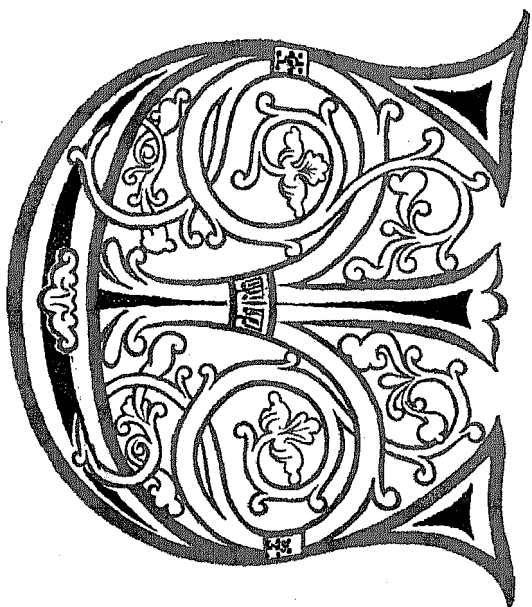

e-rat excí-sum de petra, et advólvit lá-pi-dem ad ósti-um monuménti.

FERIA IV. MAJORIS HEBDOMADÆ

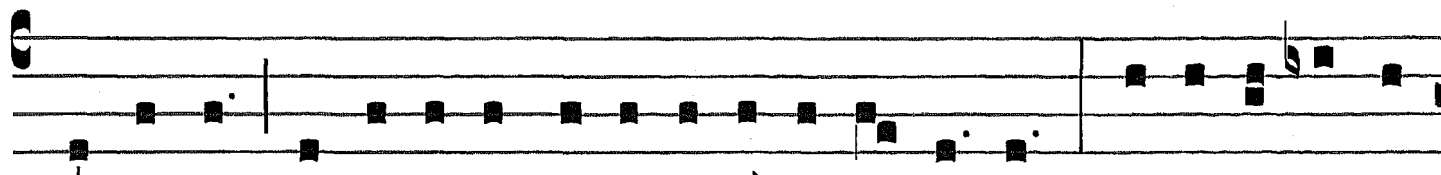
PAssio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam. In illo témpore : Appropinquábat dies festus azymórum, qui dicitur Pascha : et quærébant príncipes sacerdotum, et scribæ, quómo do Jesum interficerent : timébant vero plebem. Intrávit autem sátanás in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locúsus est cum príncípibus sacerdotum, et magistrátibus, quemádmódu m illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniám illi dare. Et spopóndit. Et quærébat oportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necesse erat occídi pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens :

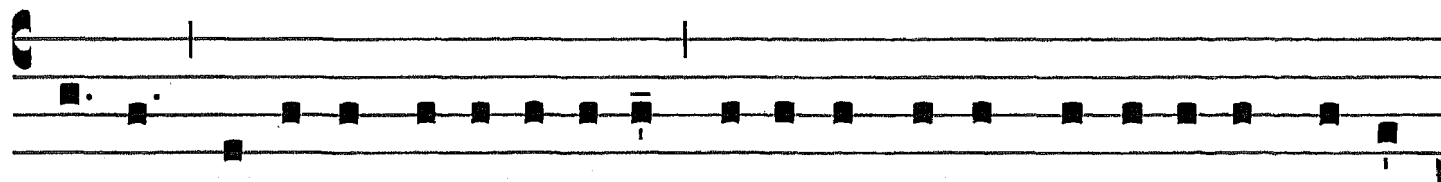
- UNTES pa-rá-te no-bis pascha, ut
mandu- cé- mus.

C. At illi dixerunt : S. Ubi vis parémus?
C. Et dixit ad eos :

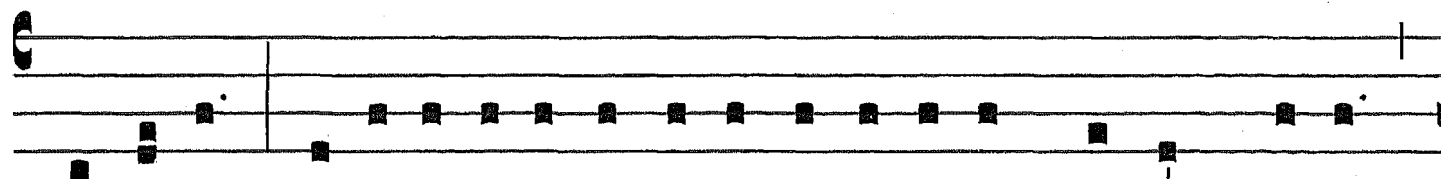
† Ecce intro- e- únti-bus vo-bis in ci- vi- tá- tem, occúrret vo-bis homo
qui-dam ámpho-ram aquæ por-tans : sequí-mi- ni e- um in domum, in

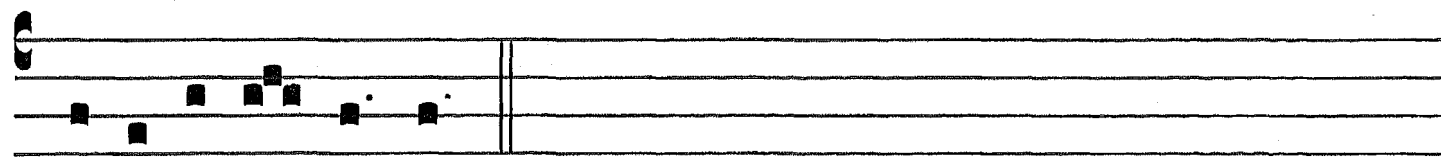
quam intrat, et di-cé-tis pa-tri-fa-mí-li-as do-mus : Di-cit ti-bi Ma-

gí-ster : U-bi est di-versó-ri-um, u-bi pascha cum di-scí-pu-lis me-is

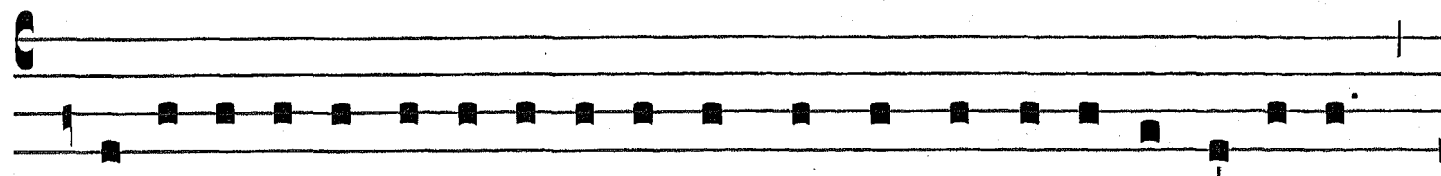

mandú-cem? Et ipse osténdet vo-bis cœ-ná-cu-lum magnum stra-tum,

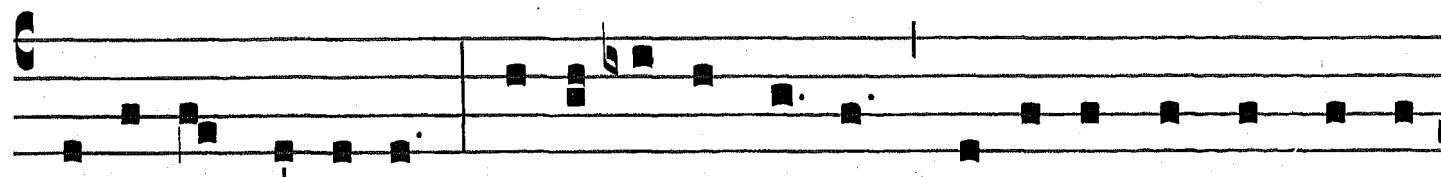

et i-bi pa-rá-te.

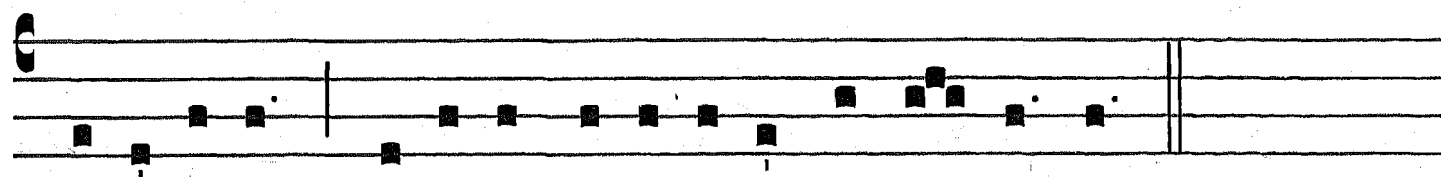
C. Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis :

✠ De-si-dé-ri-o de-si-de-rá-vi hoc pascha mandu-cá-re vo-bís-cum,

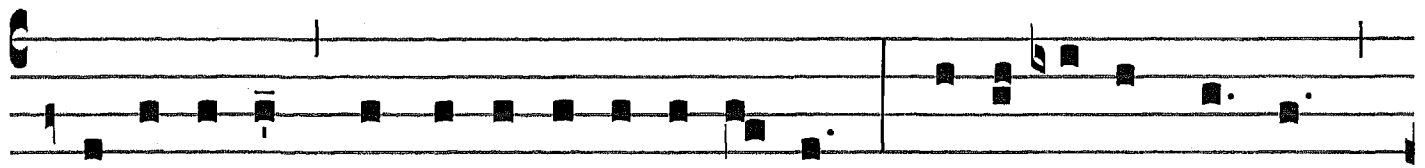

án-tequam pá-ti-ar. Di-co e-nim vo-bis, qui-a ex hoc non mandu-

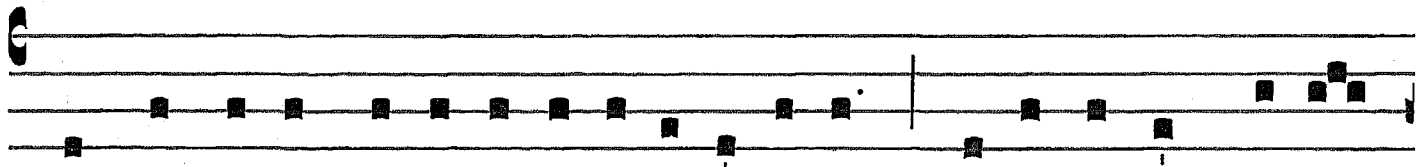

cá-bo il-lud, do-nec imple-á-tur in regno De-i.

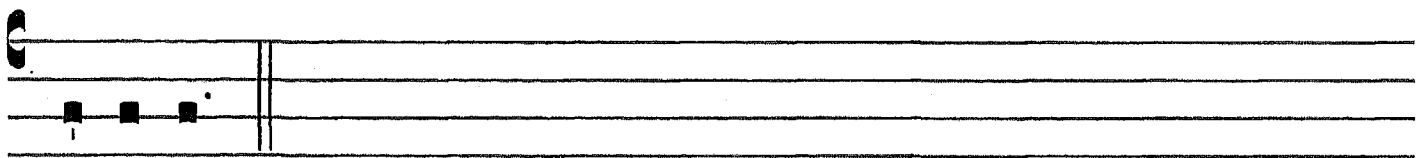
C. Et accépto cálice, grátias egit, et dixit :

* Accí- pi- te, et di- ví- di- te in-ter vos. Di- co e- nim vo- bis,

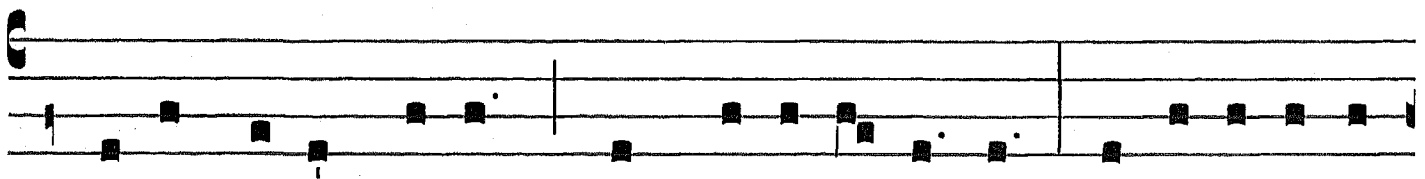

quod non bi- bam de ge- ne- ra- ti- ó- ne vi- tis, do- nec regnum De- i

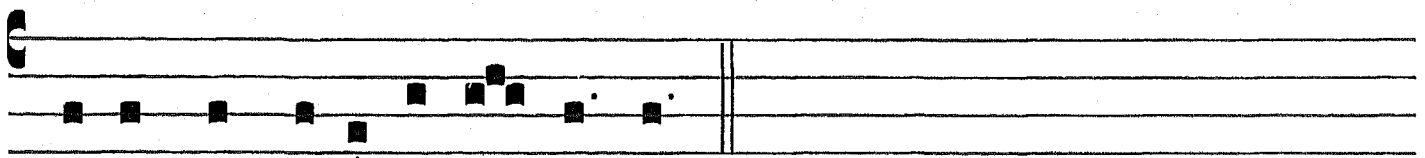

vé- ni- at.

C. Et accépto pane, grátias egit et fregit et dedit eis, dicens :

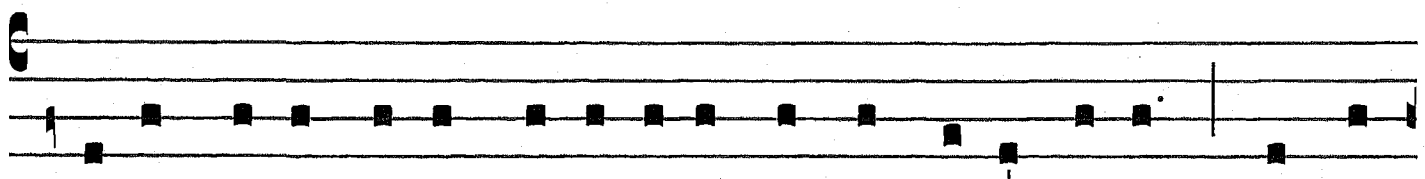

* Hoc est corpus me- um, quod pro vo- bis da- tur : hoc fá- ci- te in

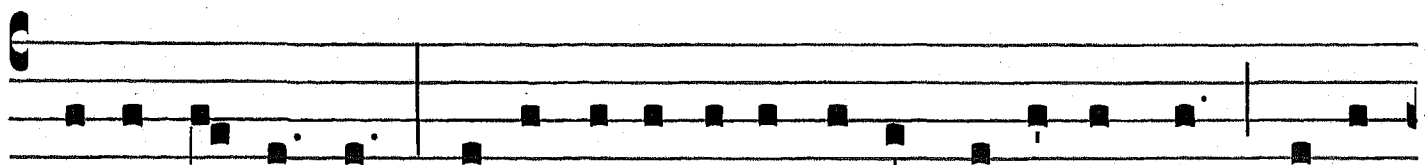

me- am commemo- ra- ti- ó- nem.

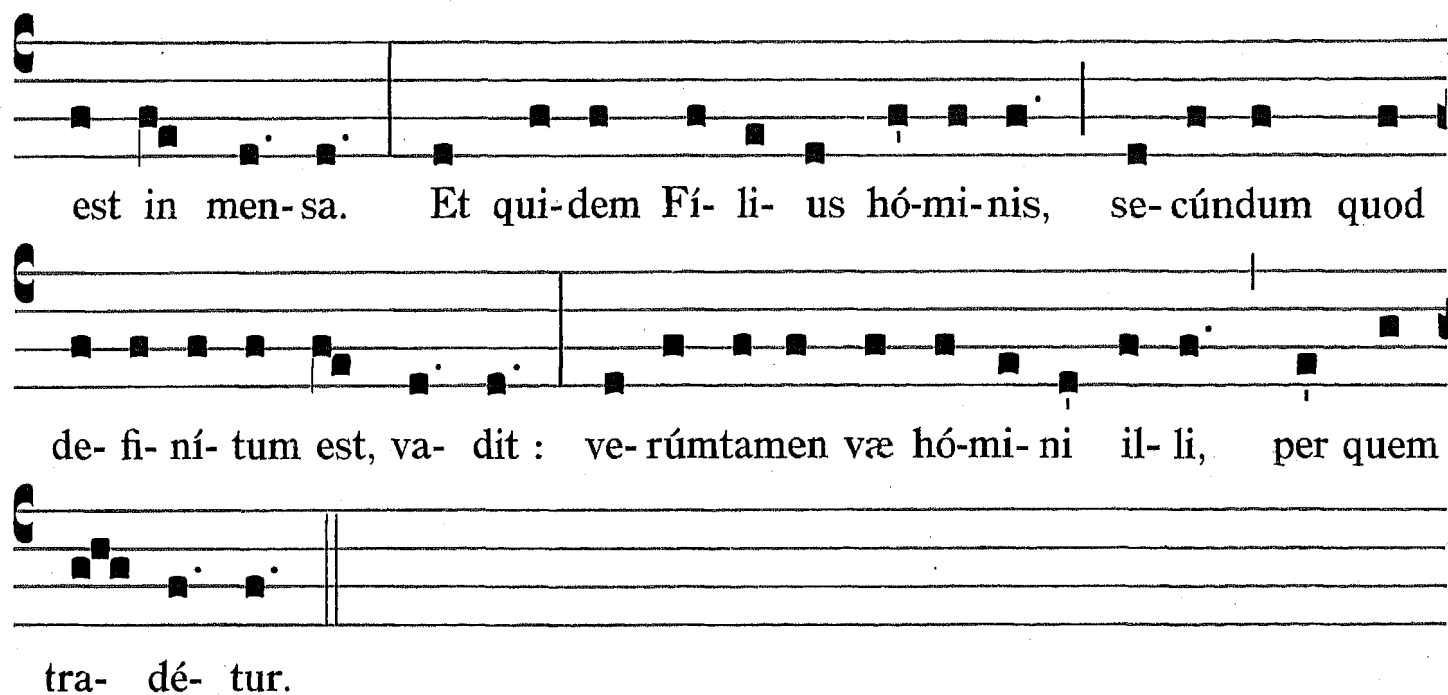
C. Simíliter et cálicem, postquam cœnávít, dicens :

* Hic est ca- lix no- vum te- staméntum in sán- gui- ne me- o, qui pro

vo- bis fun- dé- tur. Ve- rúm tamen ecce ma- nus tra- dén- tis me, me- cum

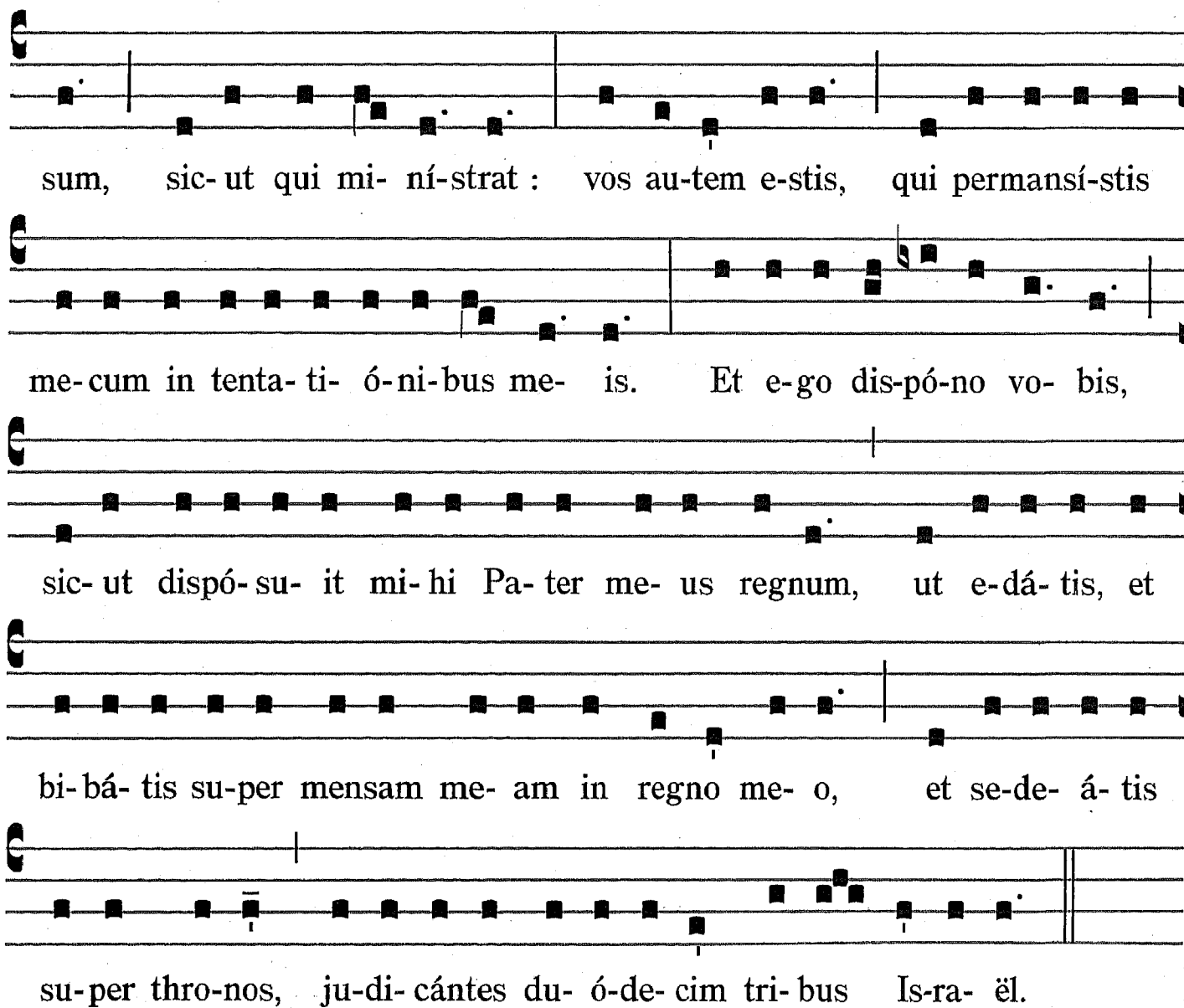

est in men-sa. Et qui-dem Fí-li-us hó-mi-nis, se-cúndum quod
 de-fi-ní-tum est, va-dit : ve-rúm tamen væ hó-mi-ni il-li, per quem
 tra-dé-tur.

C. Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis :

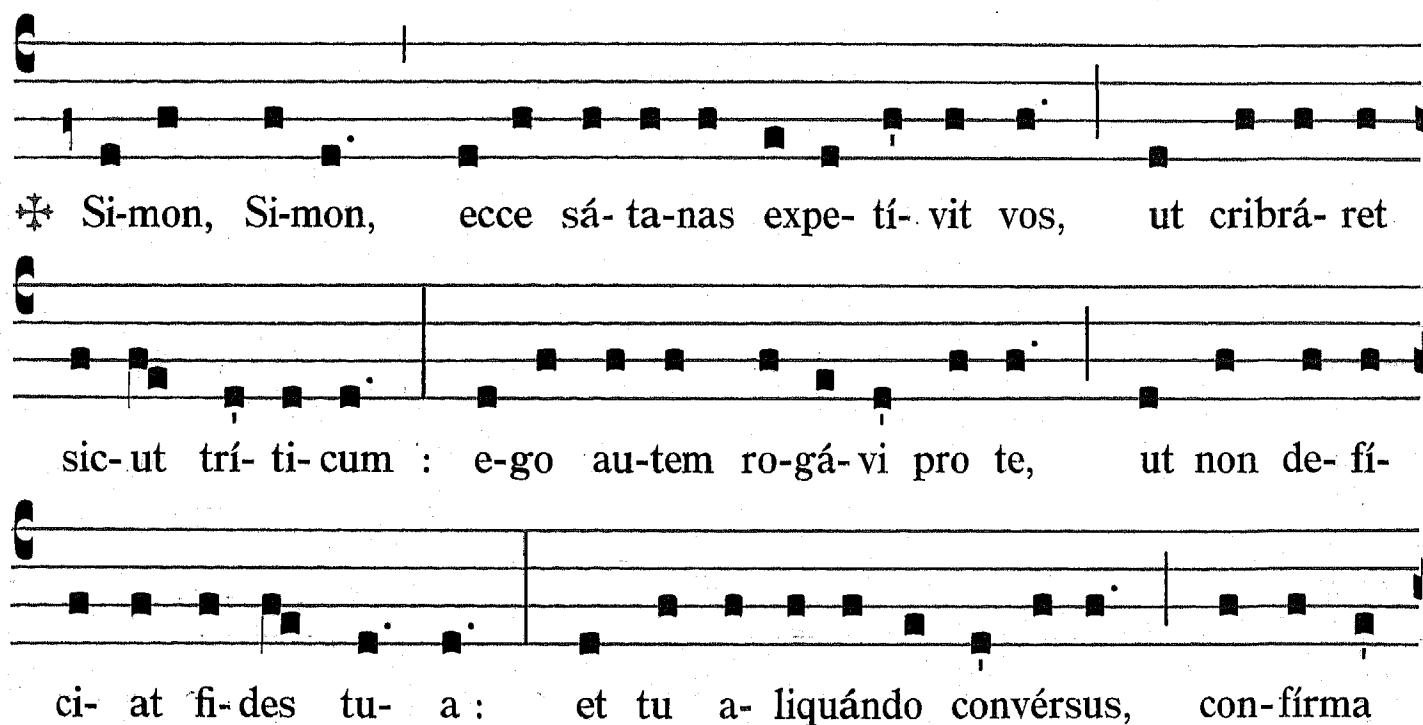

* Re-ges gén-ti-um domi-nántur e-ó-rum : et qui po-te-stá-tem ha-bent
 su-per e-os, be-né-fi-ci vo-cán-tur. Vos autem non sic : sed qui
 ma-jor est in vo-bis, fi-at sic-ut mi-nor : et qui præ-céssor est,
 sic-ut mi-ni-strá-tor. Nam quis ma-jor est, qui re-cúmbit, an qui
 mi-nístrat? nonne qui re-cúmbit? E-go au-tem in mé-di-o vestrum

sum, sic-ut qui mi-ní-strat : vos au-tem e-stis, qui permansí-stis
 me-cum in tenta-ti- ó-ni-bus me- is. Et e-go dis-pó-no vo- bis,
 sic-ut dispó-su- it mi-hi Pa-ter me- us regnum, ut e-dá- tis, et
 bi-bá- tis su-per mensam me- am in regno me- o, et se-de- á- tis
 su-per thro-nos, ju-di- cántes du- ó-de- cim tri- bus Is-ra- ël.

C. Ait autem Dóminus :

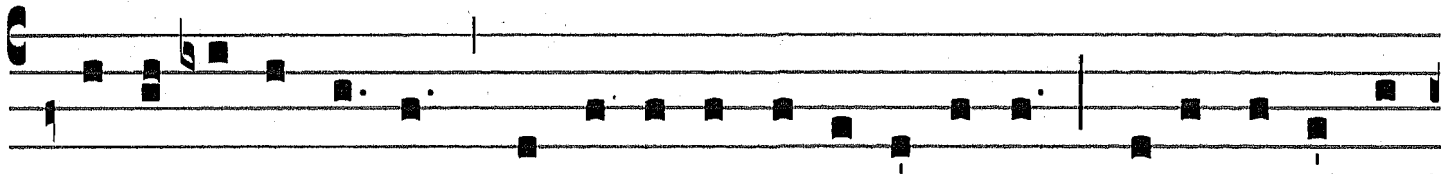
✠ Si-mon, Si-mon, ecce sá-ta-nas expe- tí- vit vos, ut cribrá- ret
 sic-ut trí- ti- cum : e-go au-tem ro-gá- vi pro te, ut non de- fi-
 ci- at fi- des tu- a : et tu a- liquándo convérsus, con- fírma

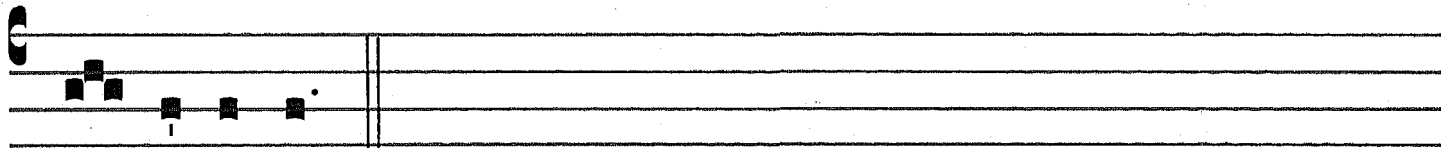

fra-tres tu- os.

C. Qui dixit ei : S. Dómine, tecum parátus sum, et in cárcerem, et in mortem ire. C. At ille dixit :

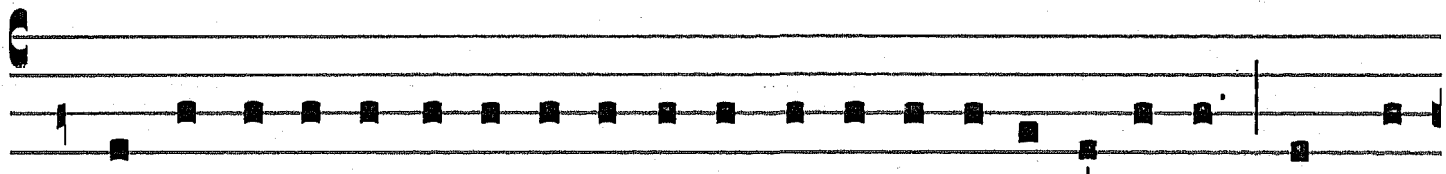

* Di-co ti-bi, Pe-tre : Non cantá-bit hó-di- e gal-lus, do-nec ter abné-

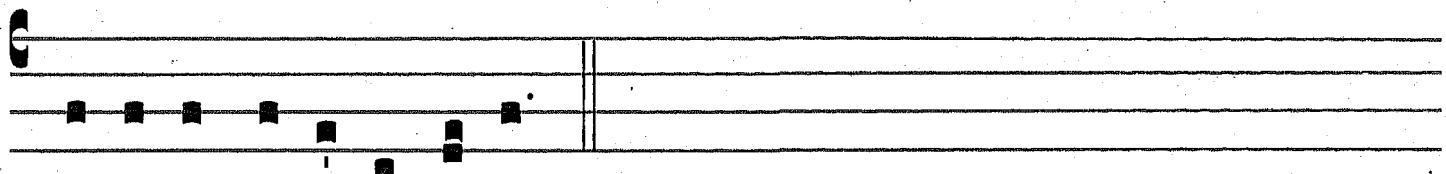

ges nosse me.

C. Et dixit eis :

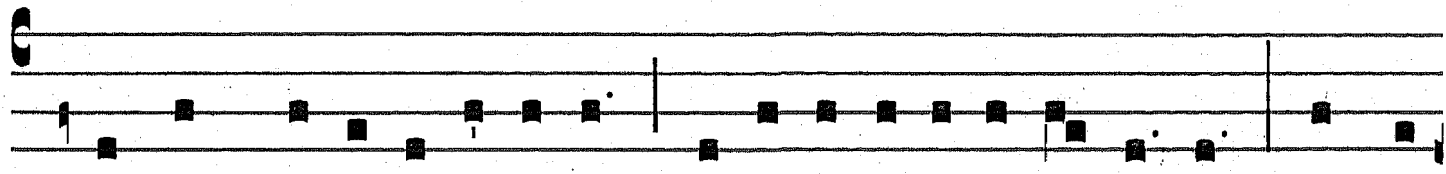

* Quando mi-si vos si-ne sáccu-lo, et pe-ra, et calce-amén-tis, numquid

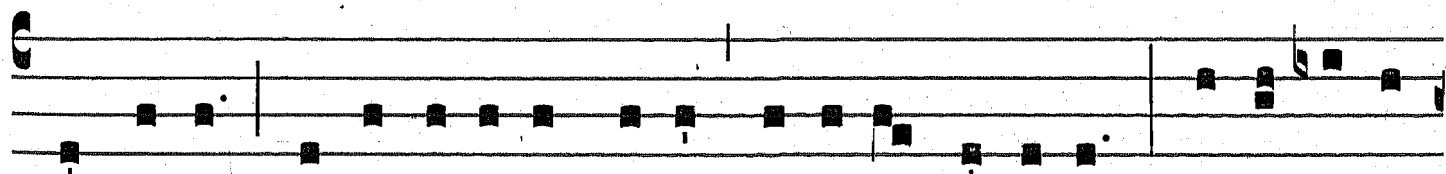

á-liquid dé-fu-it vo-bis?

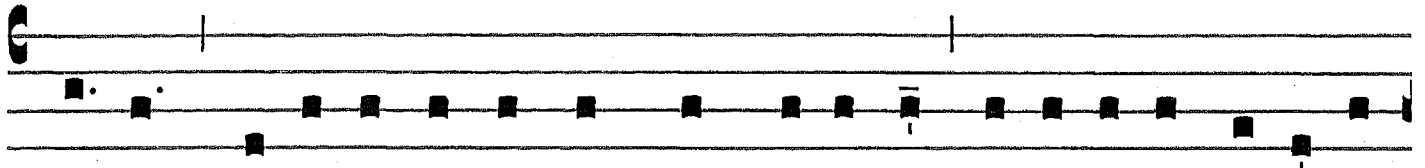
C. At illi dixerunt : S. Nihil. C. Dixit ergo eis :

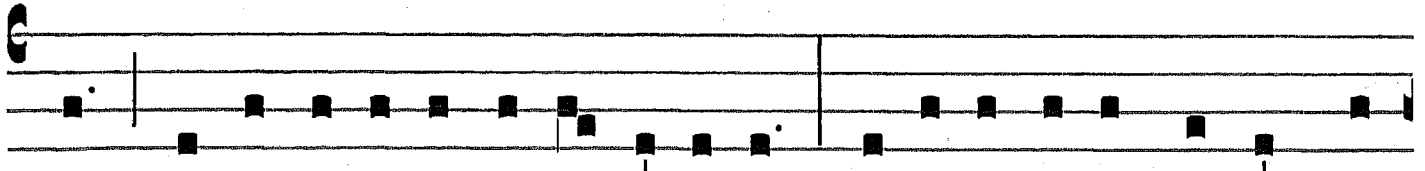
* Sed nunc, qui ha-bet sáccu-lum, tol-lat si-mí-li-ter et pe-ram : et qui

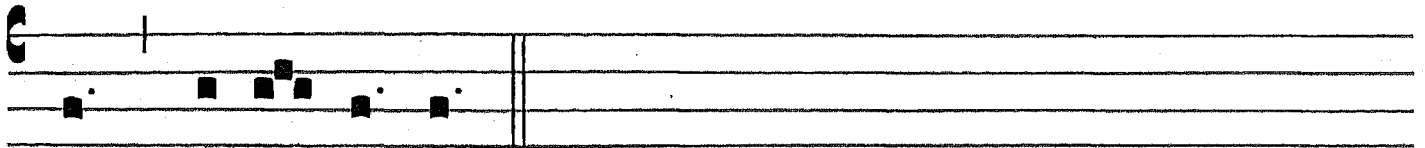
non ha-bet, vendat tú-ni-cam su-am, et emat glá-di-um. Di-co e-nim

vo- bis, quó-ni- am adhuc hoc, quod scriptum est, o-pór-tet implé- ri in

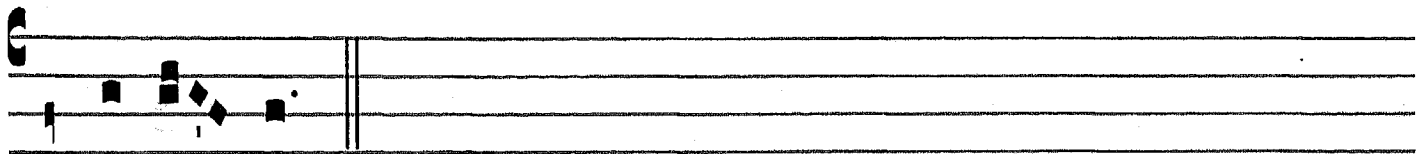

me : Et cum in- íquis de-pu- tá- tus est. Et- e- nim e- a, quæ sunt de

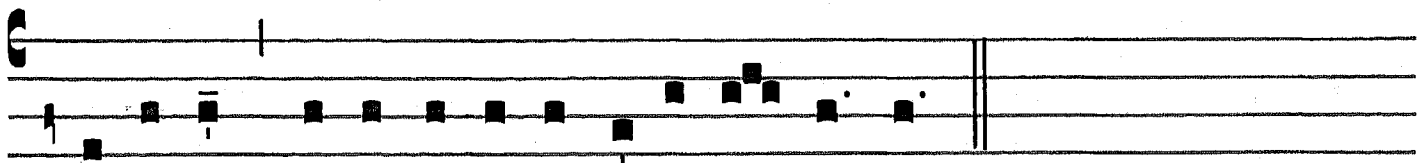
me, fi- nem ha- bent.

C. At illi dixerunt : S. Dómine, ecce duo gládii hic. C. At ille dixit eis :

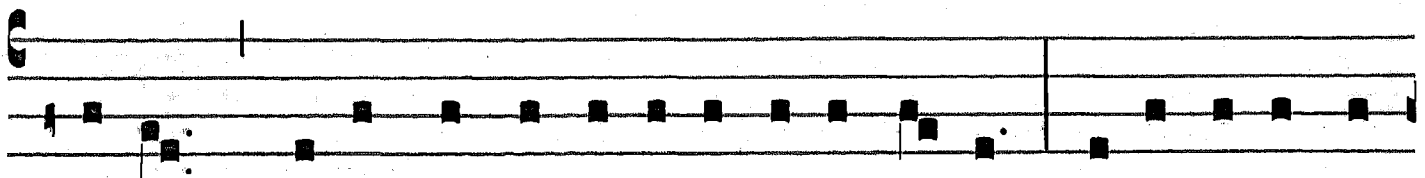
✠ Sa- tis est.

C. Et egressus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis :

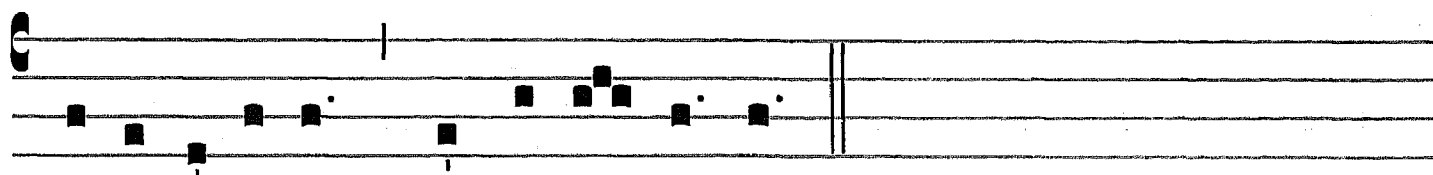

✠ O- rá- te, ne intré- tis in tenta- ti- ó- nem.

C. Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis, et pósitois génibus orábat, dicens :

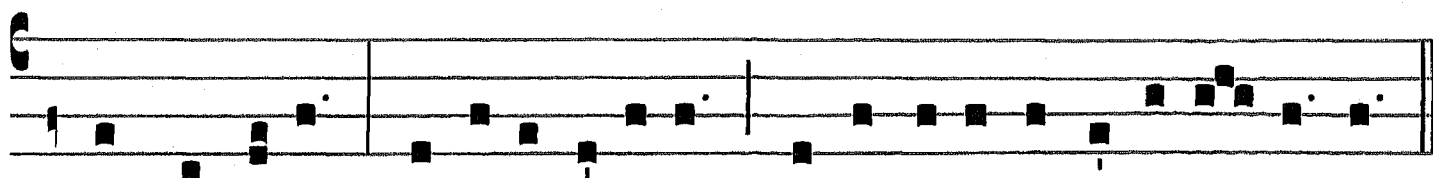

✠ Pa- ter, si vis, transfer cá- li- cem i- stum a me : ve- rúmtamen non

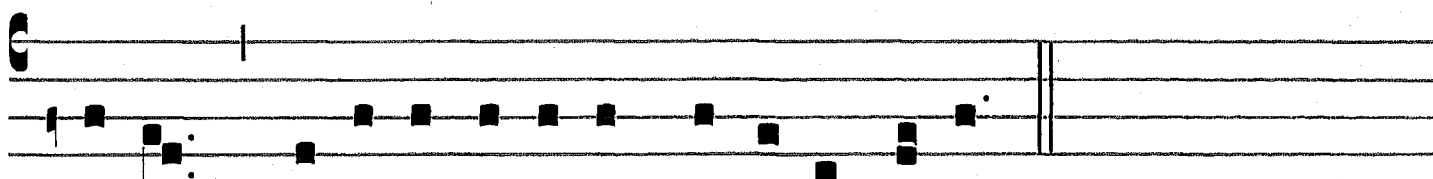
me- a vo- lúntas, sed tu- a fi- at.

C. Appáruit autem illi Angelus de cælo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cum surrexisset ab oratióne, et venisset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis :

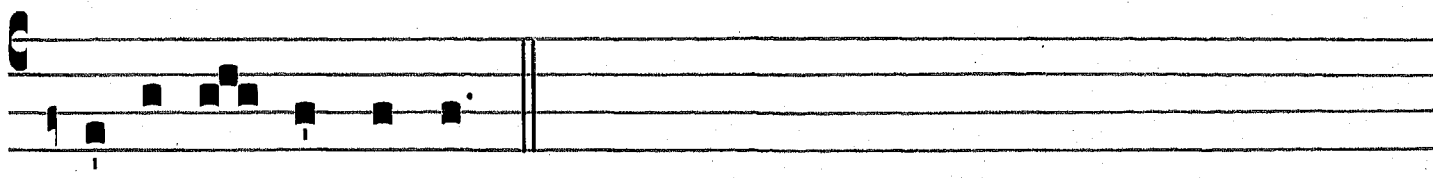
✠ Quid dormí- tis? súrgi- te, o- rá- te, ne intré- tis in tenta- ti- ó- nem.

C. Adhuc eo loquente, ecce turba : et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedébat eos : et appropinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi :

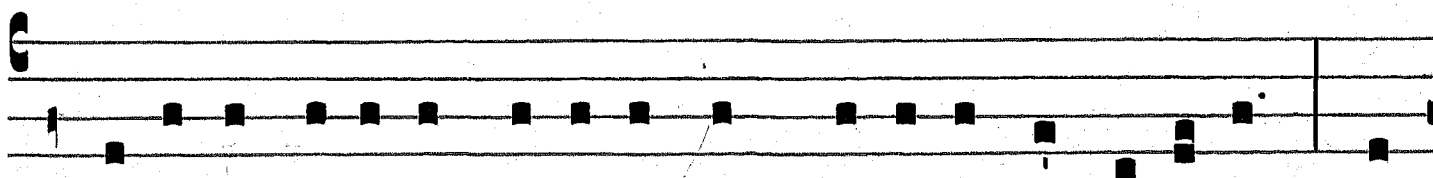
✠ Ju- da, óscu- lo Fí- li- um hó- mi- nis tra- dis?

C. Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixerunt ei : S. Dómine, si percútimus in gládio? C. Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdotum, et amputávit aurículam ejus dexteram. Respóndens autem Jesus, ait :

✠ Sí- ni- te usque huc.

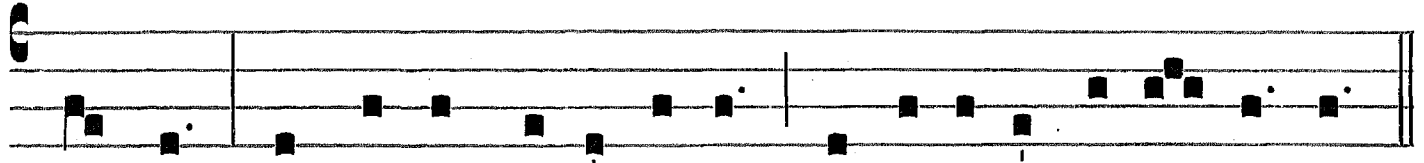
C. Et cum tetigisset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdotum et magistrátus templi, et senióres :

✠ Qua- si ad latró- nem ex- í- stis cum glá- di- is, et fú- sti- bus? Cum

quo-tí-di- e vo-bíscum fú- e- rim in templo, non extendí-stis ma-nus

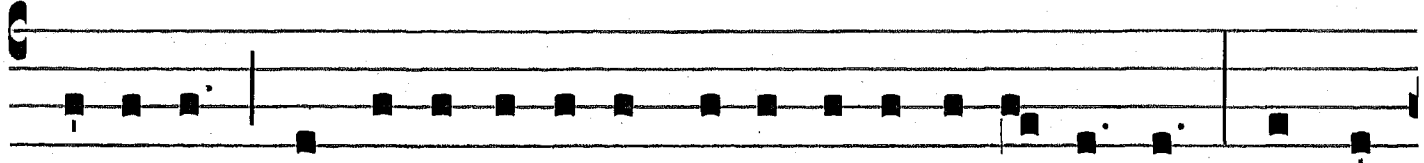

in me : sed hæc est ho-ra vestra, et po-té-stas te-ne- brá- rum.

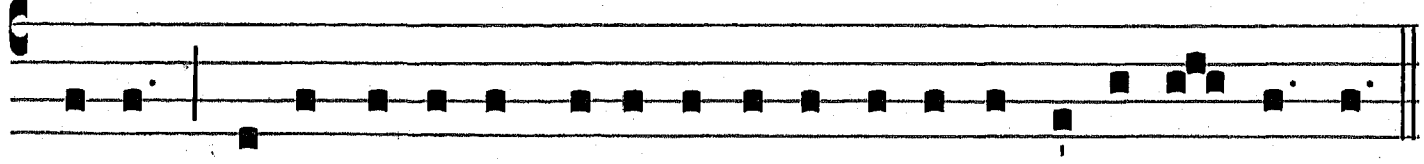
C. Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum. Petrus vero sequebatur a longe. Accenso autem igne in medio atrii, et circum-sedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit : S. Et hic cum illo erat. C. At ille negavit eum, dicens : S. Múlier, non novi illum. C. Et post pusillum álius videns eum, dixit : S. Et tu de illis es. C. Petrus vero ait : S. O homo, non sum. C. Et intervállo facto quasi horæ unius, álius quidam affirmábat, dicens : S. Vere et hic cum illo erat : nam et Galilæus est. C. Et ait Petrus. S. Homo, nescio quid dicis. C. Et continuo adhuc illo loquente cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat : Quia priúsqum gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri qui tenébant illum, illudébant ei, cædentes. Et velavérunt eum, et percu-tiébant fáciem ejus : et interrogábant eum, dicentes : S. Prophetíza, quis est, qui te percússit? C. Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et príncipes sacerdotum, et scribæ, et duxerunt illum in concílium suum, dicentes : S. Si tu es Christus, dic nobis. C. Et ait illis :

✠ Si vo-bis dí-xe-ro, non cre-dé-tis mi- hi : si au-tem et inter-ro-

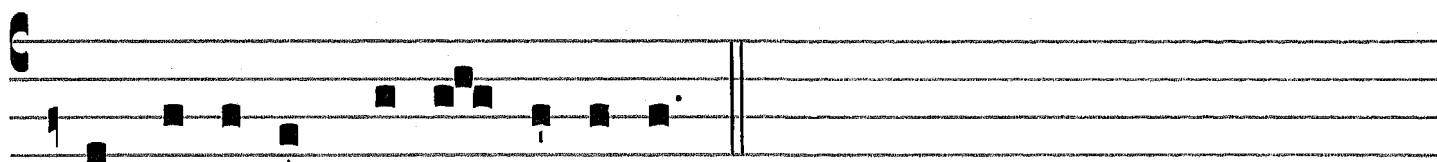

gá-ve-ro, non respondé-bi-tis mi-hi, neque di-mit-té-tis. Ex hoc

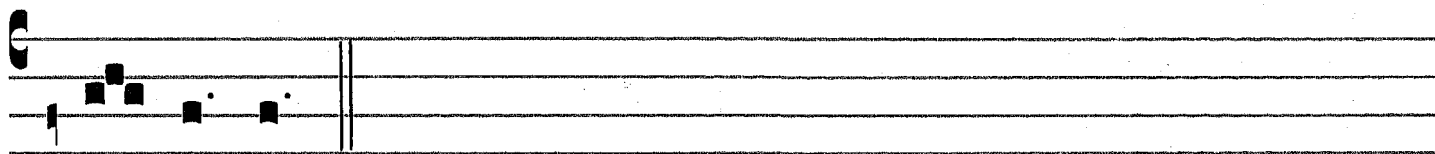
au-tem e-rit Fí-li-us hó-mi-nis se-dens a dextris vir-tú-tis De-i.

C. Dixérunt autem omnes : S. Tu ergo es Fílius Dei? C. Qui ait :

✠ Vos dí- ci- tis, qui- a e-go sum.

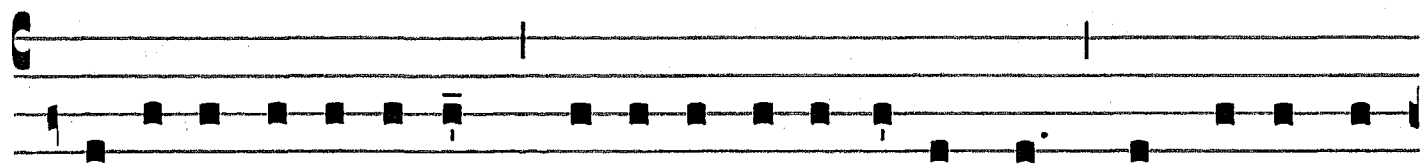
C. At illi dixérunt : S. Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore ejus. C. Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Coepérunt autem illum accusáre, dicéntes : S. Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Cásari, et dicéntem se Christum regem esse. C. Pilátus autem interrogávit eum, dicens : S. Tu es Rex Judæórum? C. At ille respóndens, ait :

✠ Tu di- cis.

C. Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdotum, et turbas : S. Nihil invénio causæ in hoc hómine. C. At illi invalescébant, dicéntes : S. Cómmoveat pópulum, docens per univérsam Judæam, incípiens a Galiléa usque huc. C. Pilátus autem áudiens Galiléam, interrogávit si homo Galiléus esset. Et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu gávisus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audierat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdotum, et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exercitu suo : et illúsit indútum veste alba, et remisit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes et Pilátus in ipsa die : nam ántea inimíci erant ad ívicem. Pilátus autem convocátis príncípibus sacerdotum, et magistrátibus, et plebe, dixit ad illos : S. Obtulistis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes : nam remisí vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. C. Necesse autem habébat dimíttre eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens : S. Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. C. Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte, et homicídium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttre Jesum. At illi succlamábant, dicéntes : S. Crucifíge, crucifíge eum. C. Ille autem tertio dixit ad illos : S. Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo : corrípíam ergo illum, et dimíttam.

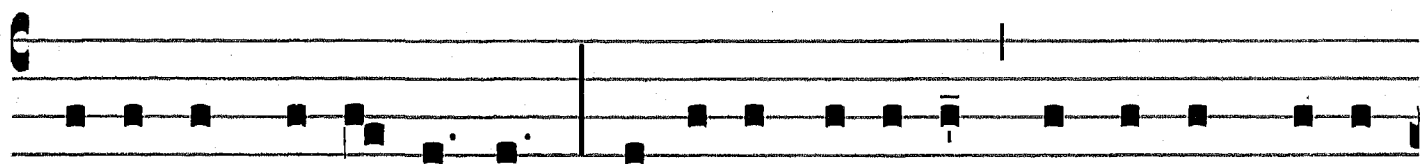
C. At illi instabant vocibus magnis, postulantes ut crucifigeretur. Et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, et seditiorem missus fuerat in carcerem, quem petebant : Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, venientem de villa : et imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, et mulierum, quae plangebant, et lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus dixit :

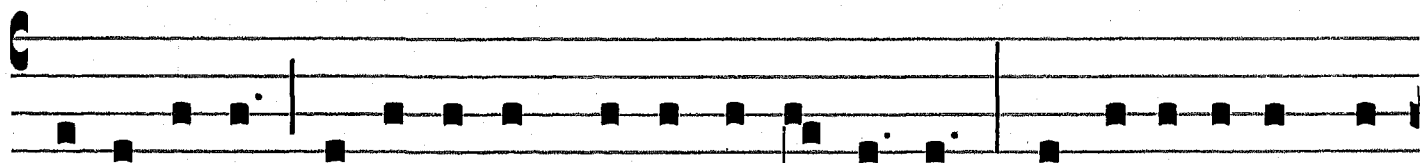
* Fí- li- æ Je- rú- sa- lem, no- lí- te fle- re su- per me, sed su- per vos

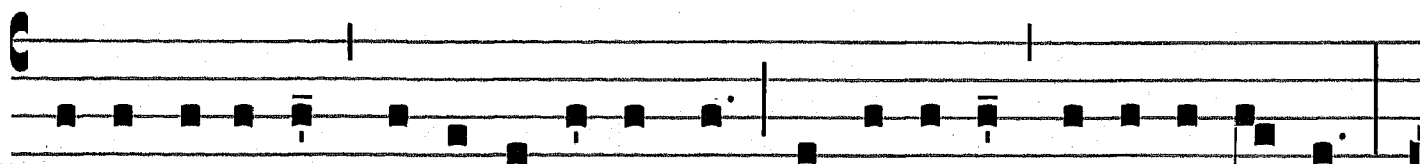
ipsas fle- te, et su- per fí- li- os vestros. Quó- ni- am ec- ce vé- ni- ent

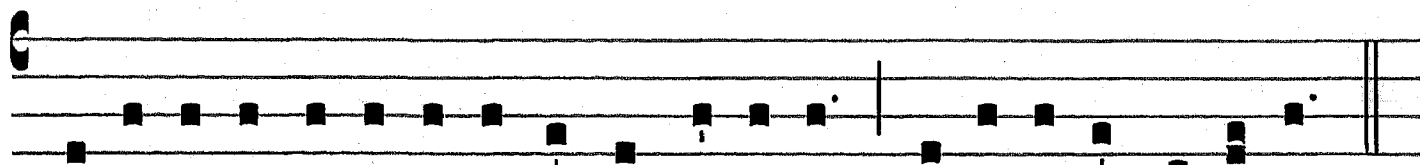
di- es, in qui- bus di- cent : Be- á- tæ sté- ri- les, et ventres, qui non

ge- nu- é- runt, et ú- be- ra, quæ non lacta- vé- runt. Tunc inci- pi- ent dí-

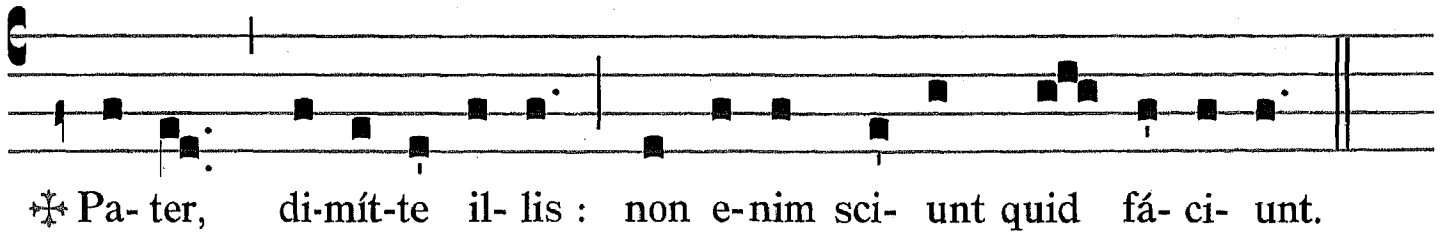

ce- re mónti- bus : Cá- di- te su- per nos : et cól- li- bus : O- pe- rí- te nos.

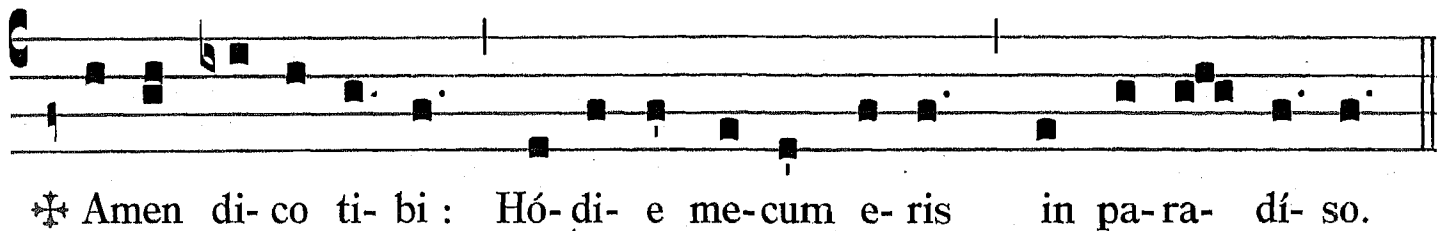

Qui- a si in ví- ri- di ligno hæc fá- ci- unt, in á- ri- do quid fi- et?

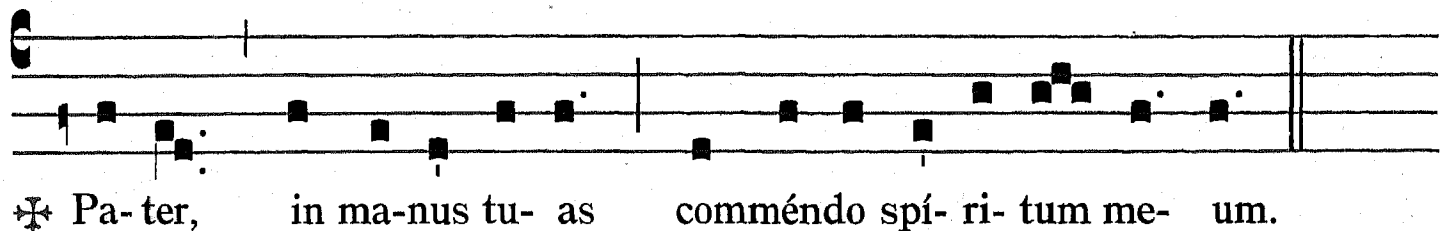
C. Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixerunt eum : et latrónes, unum a dextris, et álterum a sinístris. Jesus autem dicébat :

C. Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes : S. Alios salvos fecit : se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C. Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes : S. Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. C. Erat autem et superscriptio scripta super eum lítteris græcis, et latínis, et hebráicis : Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens : S. Si tu es Christus, salvum fac temet-ípsam, et nos. C. Respóndens autem alter increpábat eum, dicens : S. Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es. Et nos quidem juste, nam digna factis recípiamus : hic vero nihil mali gessit. C. Et dicébat ad Jesum : S. Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. C. Et dixit illi Jesus :

C. Erat autem fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol : et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait :

C. Et hæc dicens, exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens : S. Vere hic homo justus erat. C. Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad

spectaculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutiéntes pectora sua revertébantur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulieres, quæ secútæ eum erant a Galilæa, hæc vidéntes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii : et alia fiunt ut supra in Dominica (p. 18.)

Tonus Evangelii, ad libitum.

T ec-ce vir nó-mi-ne Jo-seph, qui e-rat de-cú-
 ri- o, vir bo-nus et justus : hic non consénse-rat consí- li- o, et á-cti-bus
 e- ó-rum, ab A-ri-mathæ- a ci- vi- tá- te Ju-dæ- æ, qui exspe-ctá-bat
 et i-pse regnum De- i. Hic accés-sit ad Pi- lá- tum, et pé-
 ti- it corpus Je- su : Et de-pó- si- tum invól-vit síndo-ne,
 et pó-su- it e- um in mo-numénto excí- so, in quo nondum quisquam
 pó- si- tus fú- e- rat.

PARS ULTIMA PASSIONIS

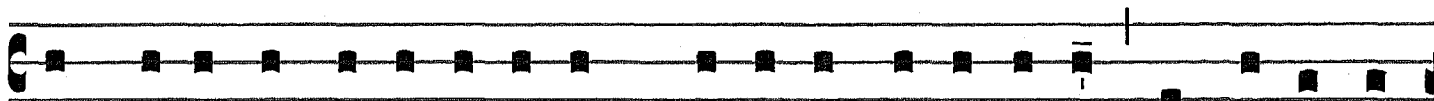
IN TONO EVANGELII CANTANDA

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus, et justus : hic non consenserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathæa civitáte Judææ, qui exspectábat et ipse regnum Dei.

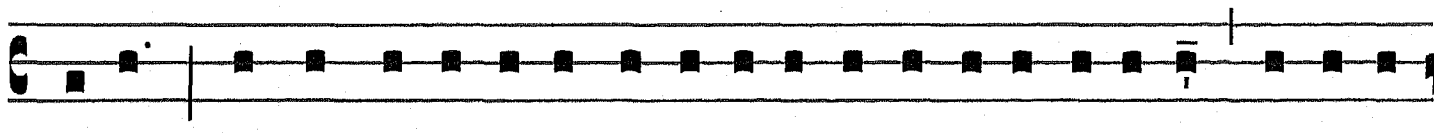
Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu : et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monumento excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Tonus Evangelii. p. 20.

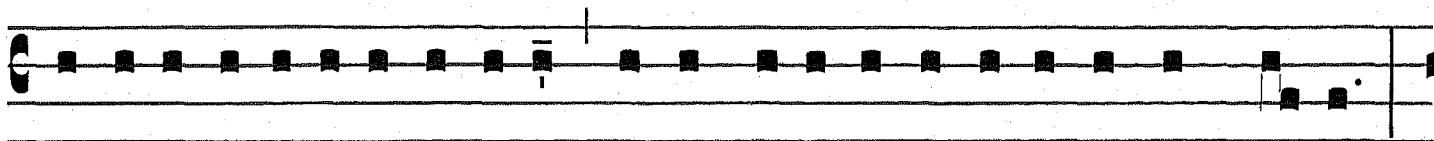
ALTER TONUS AD LIBITUM

ET ecce, vir nó-mi-ne Jo-seph, qui e-rat de-cú-ri-o, vir bo-nus et

justus : hic non consénse-rat consí-li-o, et á-cti-bus e-ó-rum, ab A-ri-

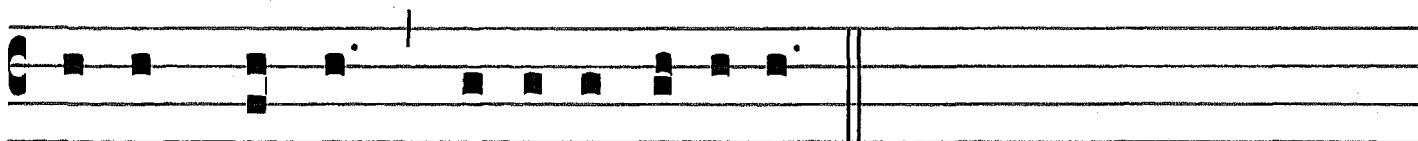
mathæ-a ci-vi-tá-te Ju-dæ-æ, qui exspectá-bat et ipse regnum De-i.

Hic accés-sit ad Pi-lá-tum, et pé-ti-it corpus Je-su : et de-pó-si-tum

invólvit síndo-ne, et pó-su- it e- um in mo-numénto excí-so, in quo

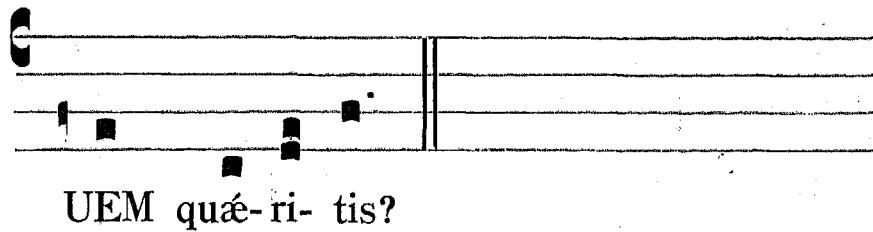
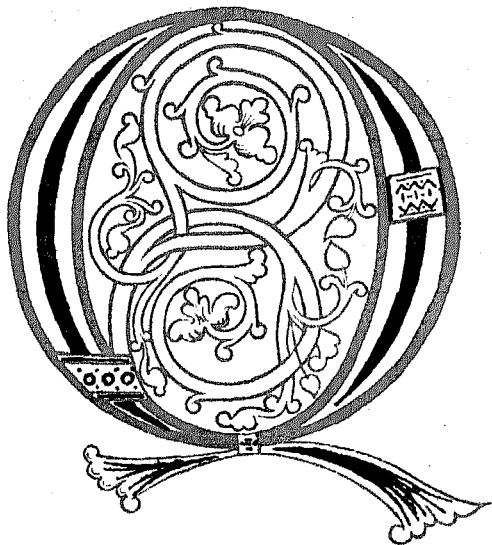

nondum quisquam pó-si- tus fú- e- rat.

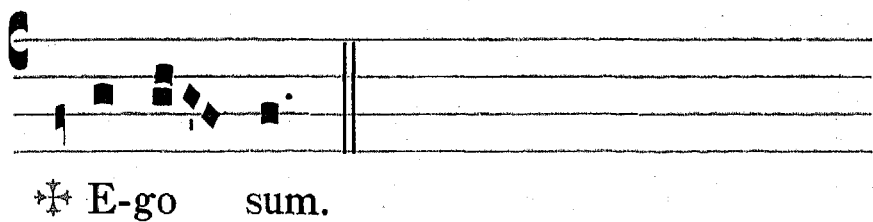

FERIA VI. IN PARASCEVE

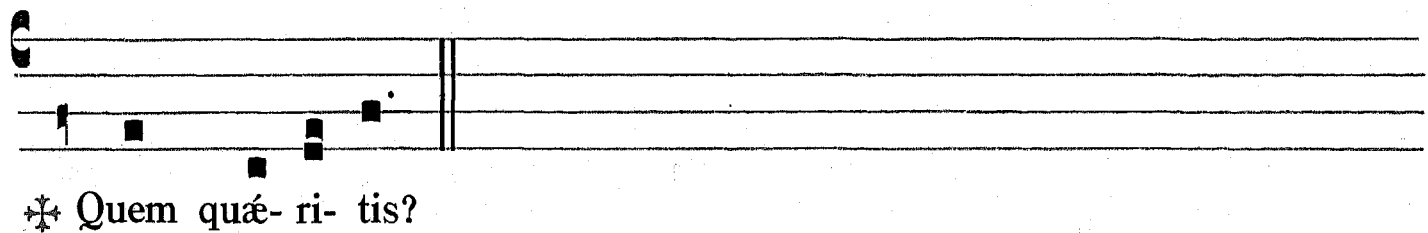
PAssio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. In illo témpore : Egréssus est Jesus cum discíplis suis trans torrémentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípluli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discíplis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, et a pontificibus et phariséis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis :

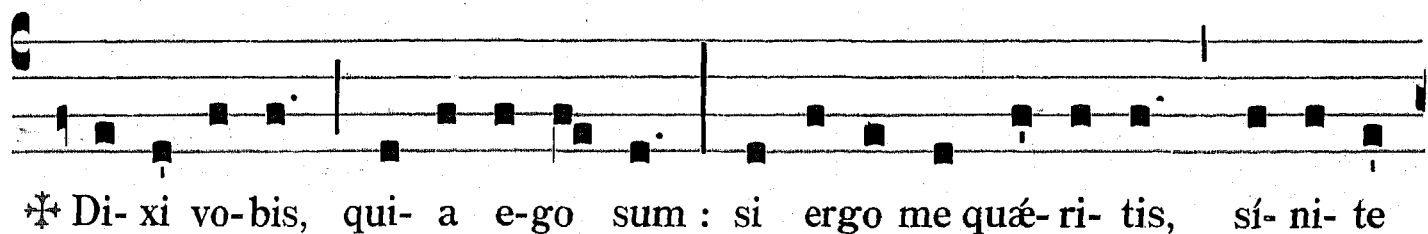
C. Respondérunt ei : S. Jesum Nazarénum.
C. Dicit eis Jesus :

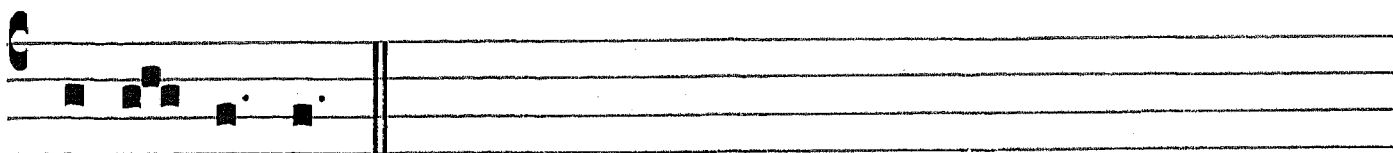

C. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos :

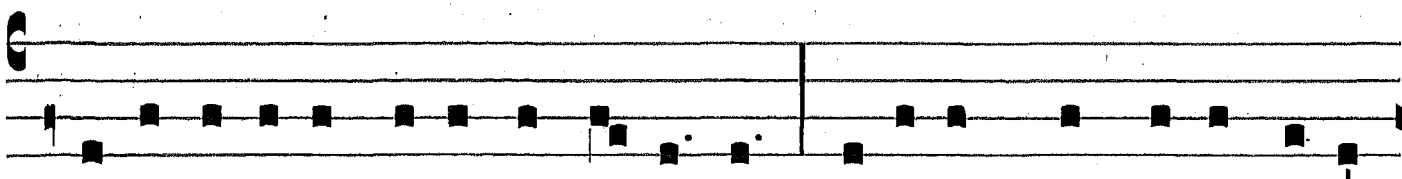
C. Illi autem dixérunt : S. Jesum Nazarénum. C. Respóndit Jesus :

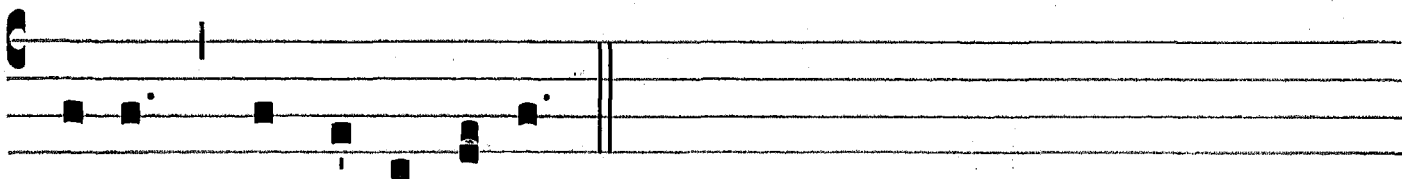

hos ab- í- re.

C. Ut implerétur sermo, quem dixit : Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum : et percússit pontíficis servum : et abscídít aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro :

* Mit-te glá-di- um tu- um in va- gí- nam. Cá- li- cem, quem de- dit mi- hi

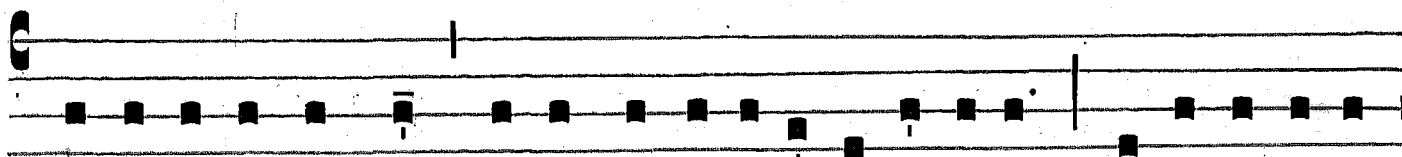

Pa- ter, non bi- bam il- lum?

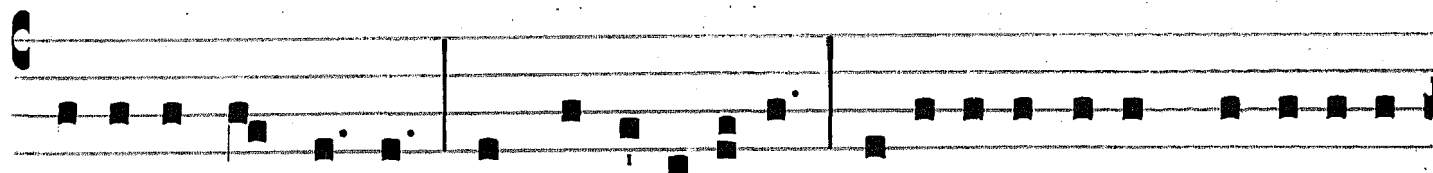
C. Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum et ligavérunt eum : et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphás, qui consílium déderat Judæís : Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ : et intro- dúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária : S. Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? C. Dicit ille : S. Non sum. C. Stabant autem servi, et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se. Erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus :

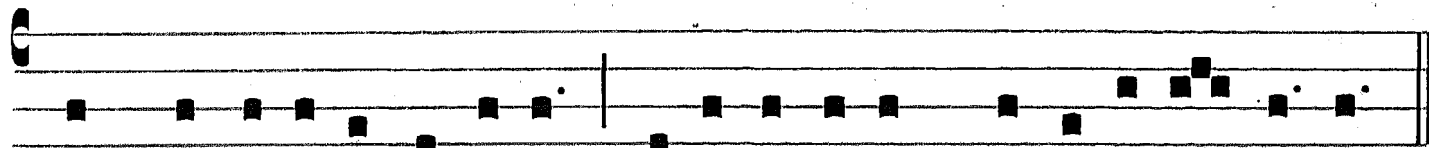
* E- go pa- lam lo- cú- tus sum mundo : e- go semper dó- cu- i in sy- na-

gó- ga, et in templo, quo omnes Judæ- i convé- ni- unt : et in occúl- to

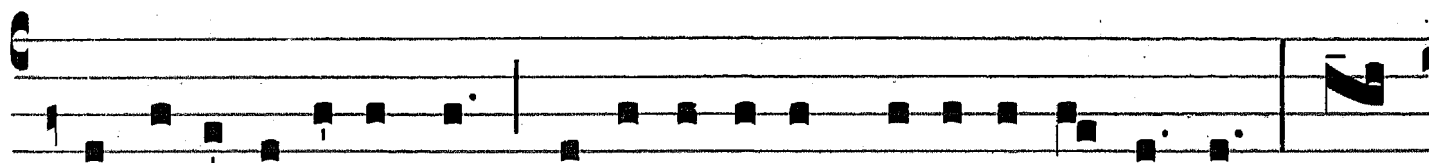

lo-cú-tus sum ni- hil. Quid me intérrogas? intérroga e- os, qui audi- é-

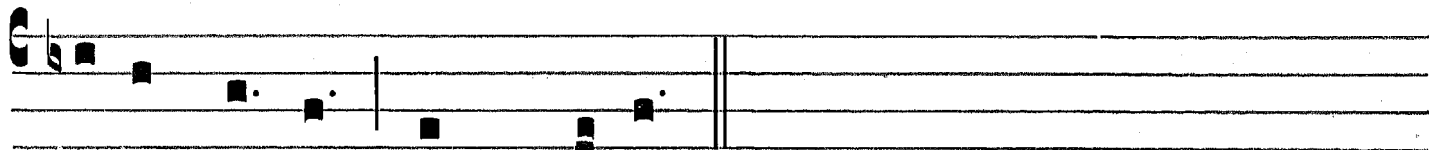

runt quid lo-cú-tus sim ipsis : ecce hi sci- unt quæ dí-xe-rim e- go.

C. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit álapam Jesu, dicens : S. Sic respóndes pontífici? C. Respóndit ei Jesus :

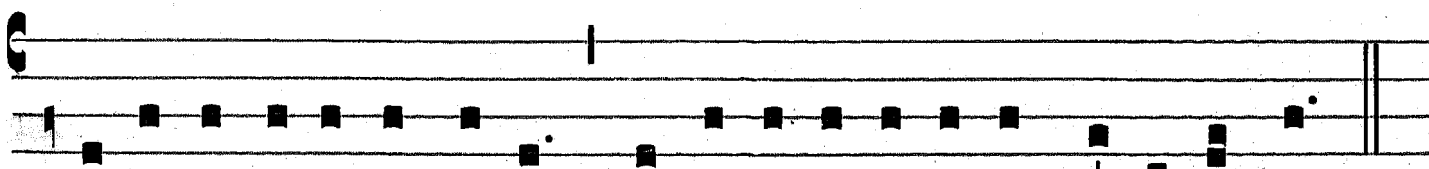

✠ Si ma-le lo-cú-tus sum, te-sti-mó-ni- um pérhi-be de ma- lo : si

au-tem be- ne, quid me cæ-dis?

C. Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : S. Numquid et tu ex discípulis ejus es? C. Negávit ille, et dixit : S. Non sum. C. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam : S. Nonne ego te vidi in horto cum illo? C. Iterum ergo negávit Petrus : et statim gallus cantávit. Addúcent ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane : et ipsi non introiérunt in prætórium ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : S. Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? C. Respondérunt, et dixérunt ei : S. Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C. Dixit ergo eis Pilátus : S. Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C. Dixérunt ergo ei Judæi : S. Nobis non licet interfícere quemquam. C. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei : S. Tu es Rex Judæórum? C. Respóndit Jesus :

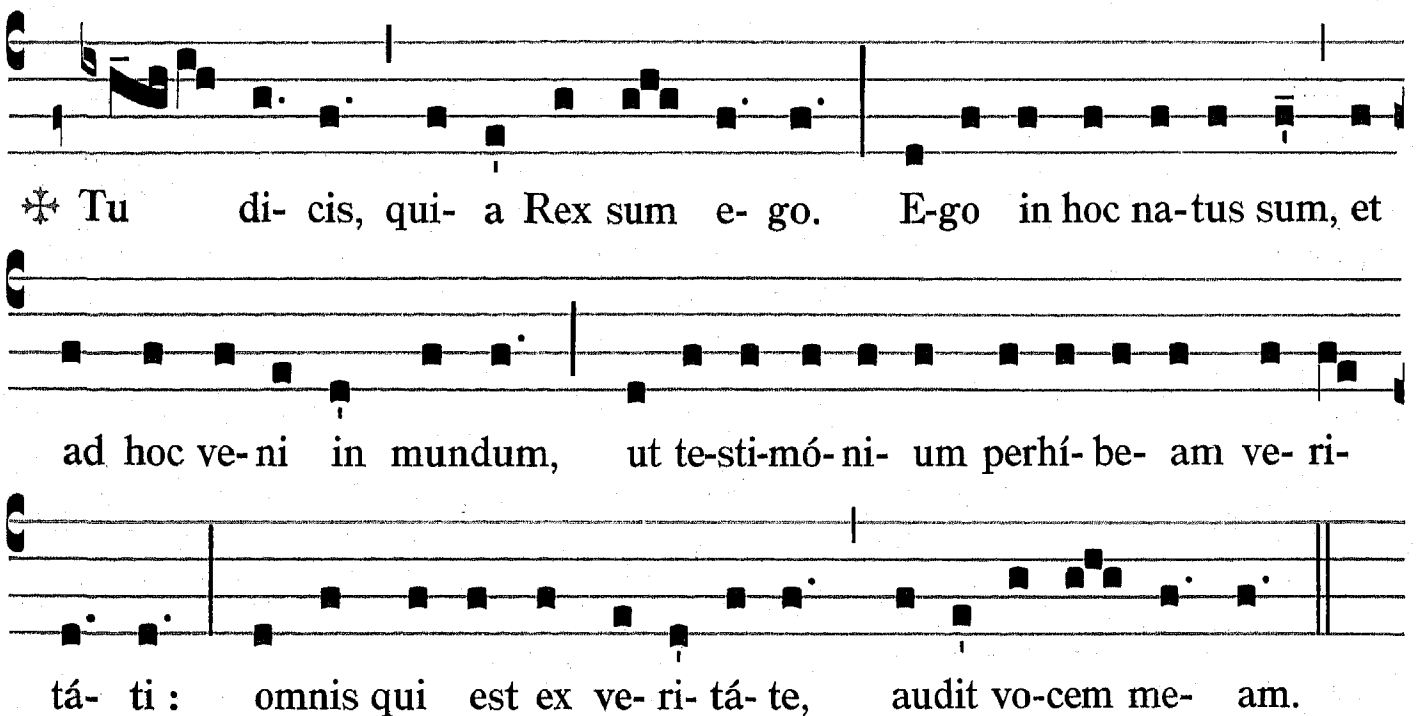
✠ A te-met- ípso hoc di- cis, an á- li- i di-xé- runt ti- bi de me?

C. Respóndit Pilátus : S. Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti? C. Respóndit Jesus :

* Regnum me- um non est de hoc mun-do. Si ex hoc mundo esset re-
gnum me- um, mi- nístri me- i ú- tique de- cer- tá- rent ut non trá- de- rer
Ju- dá- is : nunc au- tem regnum me- um non est hinc.

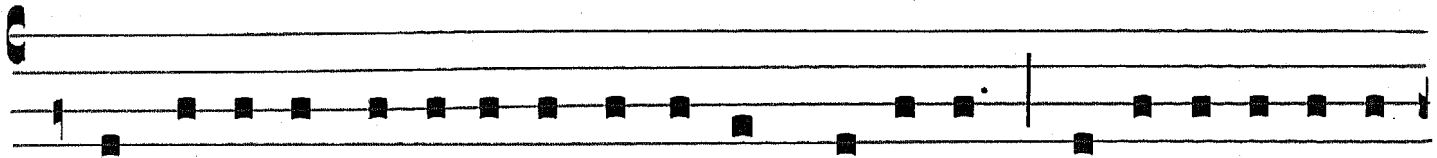
C. Dixit itaque ei Pilátus : S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Jesus :

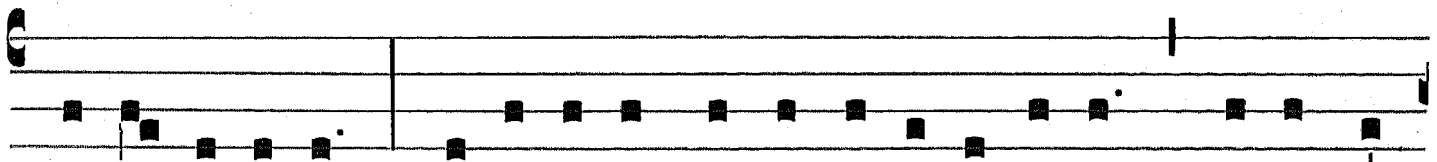
* Tu di- cis, qui- a Rex sum e- go. E- go in hoc na- tus sum, et
ad hoc ve- ni in mundum, ut te- sti- mó- ni- um per hí- be- am ve- ri-
tá- ti : omnis qui est ex ve- ri- tá- te, audit vo- cem me- am.

C. Dicit ei Pilátus : S. Quid est véritas? C. Et cum hoc dixisset, iterum exívit ad Judæos, et dicit eis : S. Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha : vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? C. Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes : S. Non hunc, sed Barábbam. C. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt

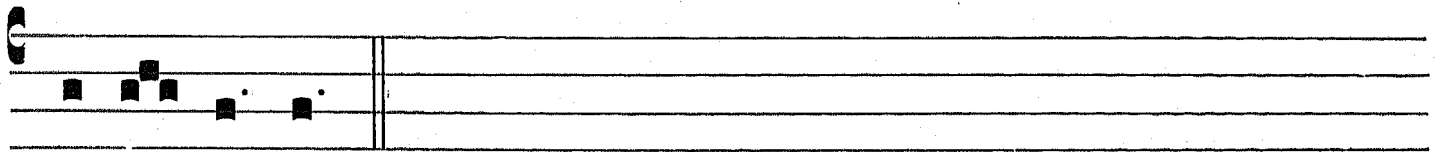
cápiti ejus : et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant : S. Ave Rex Judæórum. C. Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis : S. Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. C. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum). Et dicit eis : S. Ecce homo. C. Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamábant dicéntes : S. Crucifíge, crucifíge eum. C. Dicit eis Pilátus : S. Accípite eum vos et crucifígite : ego enim non invénio in eo causam. C. Respondérunt ei Judæi : S. Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. C. Cum ergo audíssent Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætórium íterum : et dixit ad Jesum : S. Unde es tu? C. Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : S. Mihi non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttre te? C. Respóndit Jesus :

✠ Non ha-bé-res po- testá- tem advér-sum me ul-lam, ni- si ti- bi da- tum

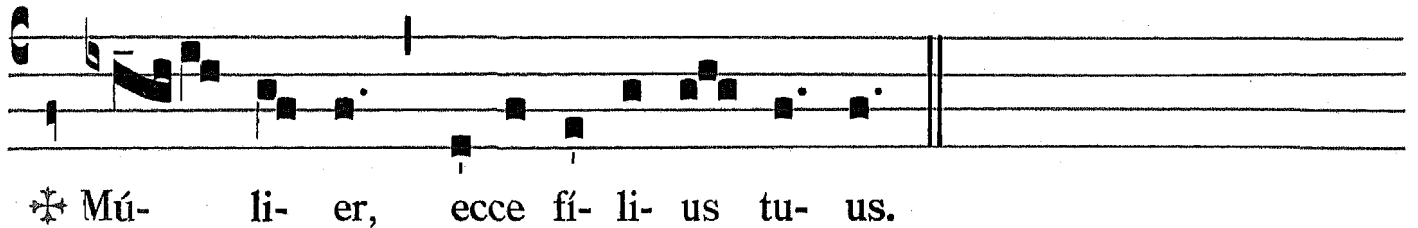
esset dé-su-per. Proptér-e- a, qui me trá-di-dit ti- bi, ma- jus pec-

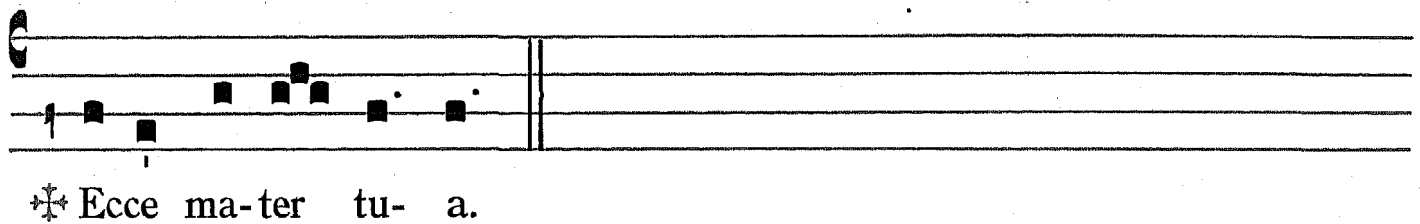
cá- tum ha- bet.

C. Et exínde quærébat Pilátus dimíttre eum. Judæi autem clamábant dicéntes : S. Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cæsari. C. Pilátus autem cum audíssent hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parasceve Paschæ hora quasi sexta. Et dicit Judæis : S. Ecce Rex vester. C. Illi autem clamábant : S. Tolle, tolle, crucifíge eum. C. Dicit eis Pilátus : S. Regem vestrum crucifígam? C. Respondérunt pontífices : S. Non habémus regem, nisi Cæsarem. C. Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha : ubi crucifixerunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus : et pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo título multi Judæórum legérunt,

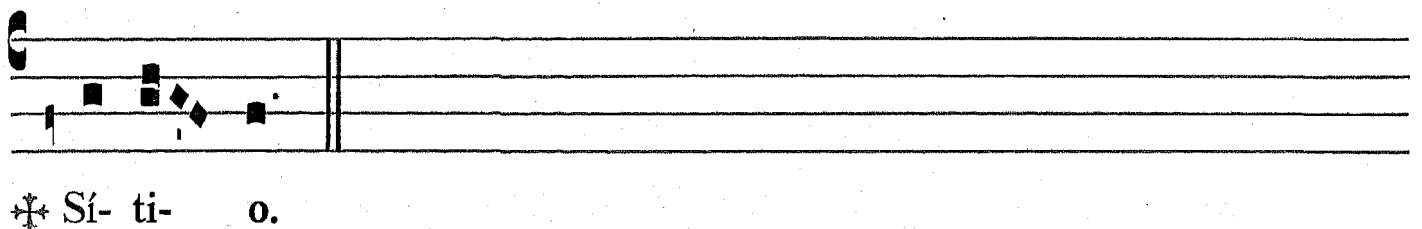
quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum hebræice, græce, et latine. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum : S. Noli scríbere, Rex Judæórum, sed quia ipse dixit : Rex sum Judæórum. C. Respóndit Pilátus : S. Quod scripsi, scripsi. C. Míletes ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestiménta ejus (et fecerunt quátuor partes : unicuique míliti partem), et tunicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem : S. Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. C. Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem. Et mílites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu, mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ :

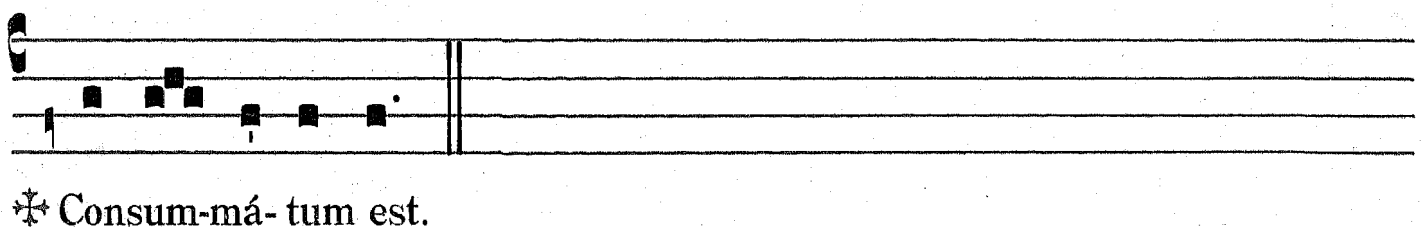
C. Deínde dicit discípulo :

C. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit :

C. Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit :

C. Et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatúr aliquantulum.

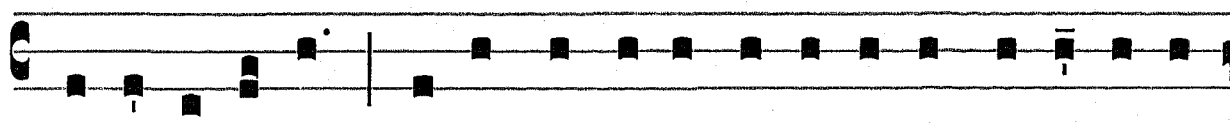
Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimoniúm perhíbuit : et verum est testimoniúm ejus. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non minuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii : et dicitur *Munda cor meum, sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria, neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.*

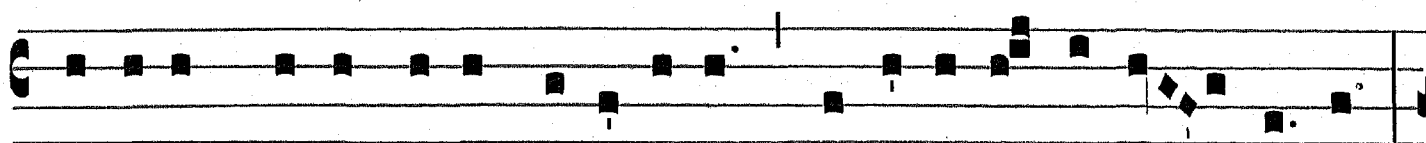
Tonus Evangelii, ad libitum.

OST hæc au-tem ro-gá-vit Pi-lá-tum Jo-seph ab

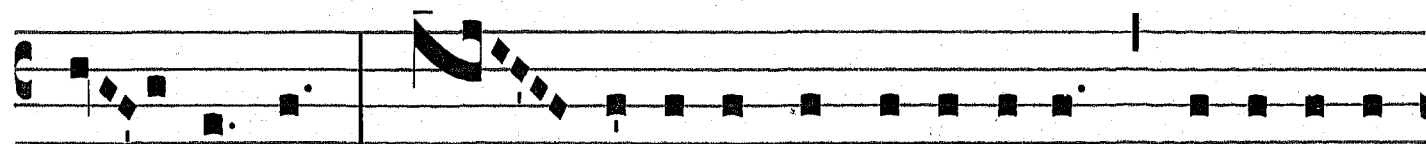
A-ri-mathæ- a (e- o quod esset di-scí-pu-lus Je-su, occúl-

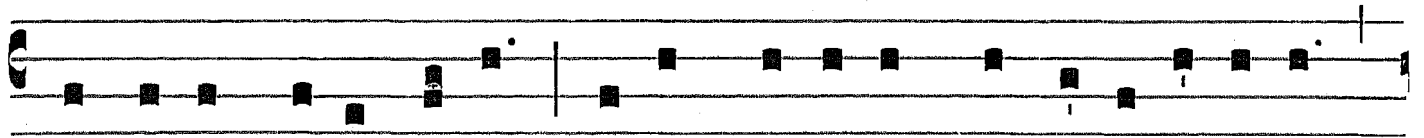
tus autem propter me-tum Judæ- ó-rum), ut tól-le-ret corpus Je- su.

Et permí- sit Pi- lá- tus. Ve- nit ergo, et tu- lit cor-

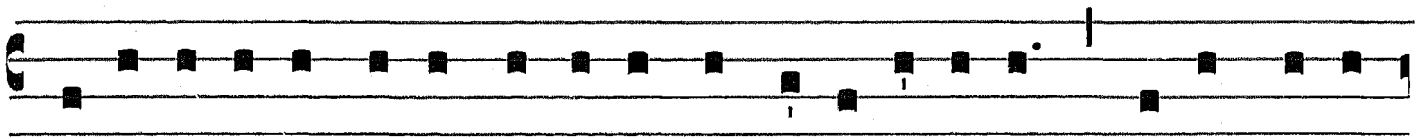
pus Je- su. Ve- nit au-tem et Ni- co-démus, qui vé-ne- rat

ad Je-sum nocte pri-mum, fe-reus mix-tú-ram myrrhæ, et á-lo-es,

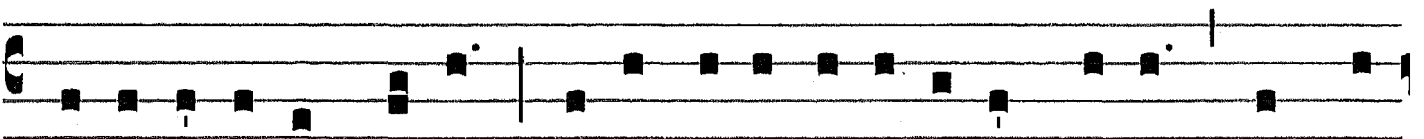
qua-si libras cen-tum. Ac-ce-pé-runt ergo corpus Je-su,

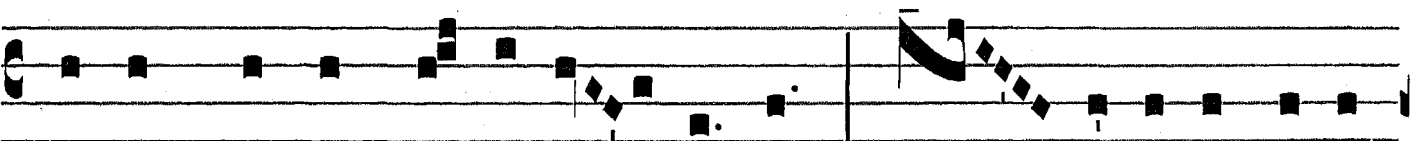
et li-ga-vé-runt il-lud lín-te-is cum a-romá-ti-bus, sic-ut mos est

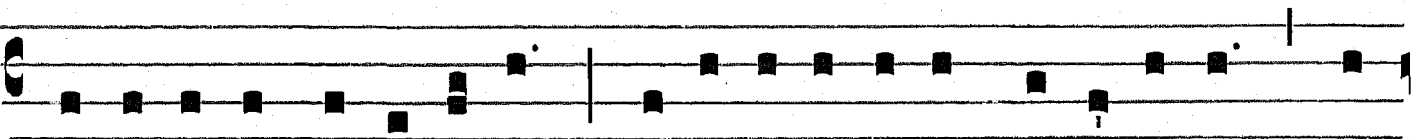
Ju-dæ-is se-pe lí-re. E-rat au-tem in lo-co, u-bi

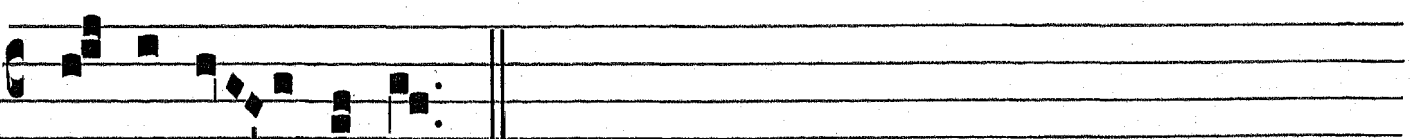
cru-ci-fí-xus est, hortus : et in horto mo-numéntum no-vum, in quo

nondum quisquam pó-si-tus e-rat. I-bi ergo propter

Pa-rascé-ven Ju-dæ-ó-rum, qui-a juxta e-rat mo-numén-tum, po-

su-é-runt Je-sum.

PARS ULTIMA PASSIONIS

IN TONO EVANGELII CANTANDA

POST hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum.

Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in lóco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Tonus Evangelii. p. 20.

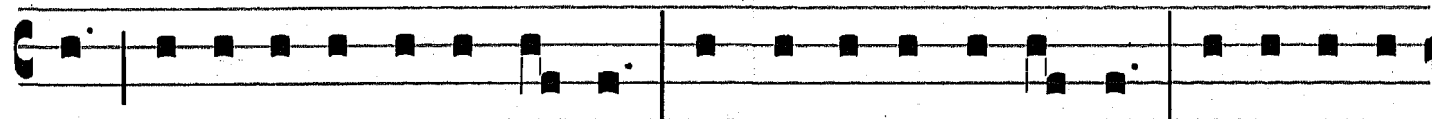
ALTER TONUS AD LIBITUM

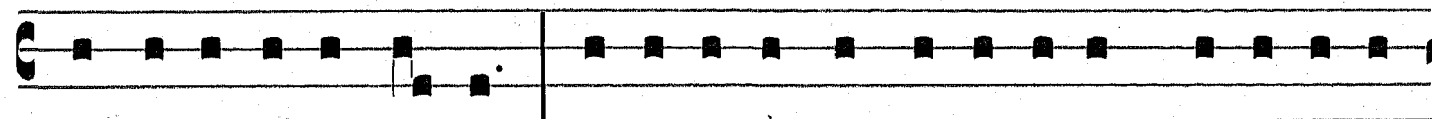
Post hæc autem ro-gá-vit Pi-lá-tum Jo-seph ab A-ri-mathæ-a (e-o

quod esset di-scí-pu-lus Je-su, occúl-tus autem propter me-tum Ju-dæ-ó-

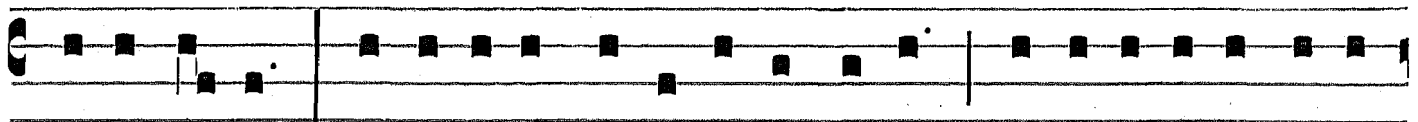
rum), ut tól-le-ret corpus Je-su. Et permí-sit Pi-lá-tus. Ve-nit ergo,

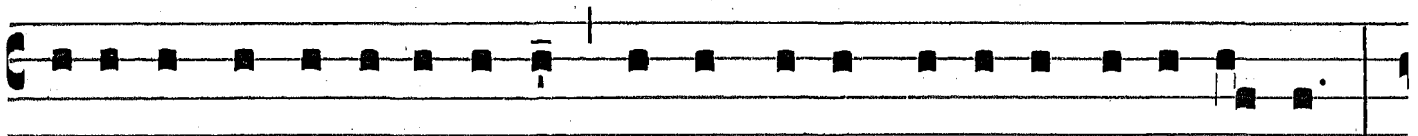
et tu-lit corpus Je-su. Ve-nit au-tem et Ni-co-démus, qui vé-ne-rat

ad Je-sum nocte pri-mum, fe-reus mix-tú-ram myrrhæ, et á-lo- es, qua-si

libras cen-tum. Acce-pé-runt ergo corpus Je-su, et li-ga-vé-runt il-lud

línte- is cum a-romá- ti-bus, sic- ut mos est Ju-dæ- is se-pe- lí- re.

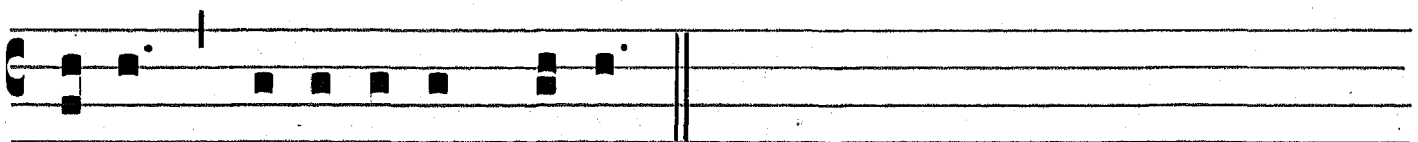
E-rat au-tem in lo-co, u-bi cru-ci- fí-xus est, hortus : et in hor-to

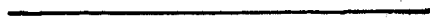
mo-numéntum no-vum, in quo nondum quisquam pó-si-tus e- rat. I-bi

ergo propter Pa-rascé-ven Ju-dæ- ó-rum, qui- a juxta e- rat mo-nu-

méntum, po-su- é-runt Je-sum.

INDEX

DOMINICA IN PALMIS	7
Pars ultima Passionis in tono Evangelii cantanda	20
Tonus Evangelii	20
— — Alter Tonus ad libitum	21
FERIA III. MAJORIS HEBDOMADÆ	23
Pars ultima Passionis in tono Evangelii cantanda	34
Tonus Evangelii	20
— — Alter Tonus ad libitum	34
FERIA IV. MAJORIS HEBDOMADÆ	36
Pars ultima Passionis in tono Evangelii cantanda	49
Tonus Evangelii	20
— — Alter Tonus ad libitum	49
FERIA VI. IN PARASCEVE	1*
Pars ultima Passionis in tono Evangelii cantanda	9*
Tonus Evangelii	20
— — Alter Tonus ad libitum	9*

Mutationes in cantu Passionis post Decretum generale quo Liturgicus Hebdomadæ Sanctæ ordo instauratur

PRÆNOTANDA

(Ex Ordine Hebdomadæ Sanctæ instaurato)

Absoluta lectione epistolæ, ponuntur in latere evangelii, in plano presbyterii, legilia nuda, et proceditur ad cantum vel lectionem historiæ passionis Domini, hoc modo :

Cantatur vel legitur a ministris saltem in ordine diaconatus constitutis, qui, comitantibus duobus acolythis, [vel ministrantibus], absque luminaribus et absque incenso, veniunt ante altare, ibique, super infimum gradum genuflexi, profunde inclinati, submissa voce recitant, uti moris est, Munda cor meum. ac petunt a celebrante benedictionem, dicentes Jube, domne, benedicere. Celebrans, ad eos versus, media voce respondet :

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris, ut digne et competenter annuntiétis evangélium suum : in nómine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Et illi dicunt : Amen.

Postea, una cum acolythis, [seu ministrantibus], faciunt reverentiam, et accedunt ad legilia ; non signant librum, nec seipsos, dum cantare vel legere incipiunt.

[Sacerdos, lecto graduali et tractu, dicit more solito, in medio altaris, Munda cor meum, Jube, Dómine, et Dóminus sit in corde meo.

Tunc, in latere evangelii, ad altare, legit vel cantat clara voce historiam passionis Domini, sed non signat librum, nec seipsum, dum legere vel cantare incipit].

Hic modus cantandi vel legendi servatur etiam feria III et IV, quando historia passionis Domini cantatur vel legitur.

DOMINICA II PASSIONIS SEU IN PALMIS

Cantus evangelii passionis Domini, sicut notatur supra, exceptis initio et fine, prout hic sequitur.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Matthæum

Omissis deinde versibus Matth. 26, 1-35, incipitur hoc modo :

In illo témpore : Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani. et continuatur ut supra notatur, p. 11, linea 11.

Protrahitur autem cantus usque ad finem totius lectionis ; nec distinguitur, sicut prius, pars ultima, tono evangelio proprio cantanda.

Clauditur cantus, omissis ultimis verbis quæ nunc habentur, hoc modo :

Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti, et ábiit. p. 18, linea 19.

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ

Cantus evangelii passionis Domini, prout sequitur :

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Marcum

Omissis deinde versibus Marc. 14, 1-31, incipitur hoc modo :

In illo tempore : Jesus et discipuli ejus veniunt in prædium, cui nomen Gethsémani. Et ait...
et continuatur ut notatur, p. 27, linea 9.

Protrahitur autem cantus evangelii passionis usque ad finem totius lectionis; nec distinguitur, sicut prius, pars ultima, tono evangelio proprio cantanda.

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ

Cantus evangelii passionis Domini, prout sequitur :

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Lucam

Omissis deinde versibus Luc. 22, 1-38, incipitur hoc modo :

In illo tempore : Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum.
et continuatur ut notatur, p. 42, linea 6.

Protrahitur autem cantus evangelii passionis usque ad finem totius lectionis; nec distinguitur, sicut prius, pars ultima, tono evangelio proprio cantanda.

FERIA SEXTA
IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

Cantus evangelii passionis Domini sicut notatur, p. 1*-8*, excepto fine. Protrahitur autem cantus evangelii passionis usque ad finem totius lectionis; nec distinguitur, sicut prius, pars ultima, tono evangelio proprio cantanda.

IMPRIMATUR

Tornaci, die 11 Octobris 1956

✠ JULIUS LECOUVET, Vic. gen.

Omnia jura vindicabimus in universam nostram excogitandi scribendique rhythmici rationem.

DESCLÉE & SOCI, Tornaci (Belg.)